

மொழி

ந.பார்த்தீபன்

JPL

C12097

8

சென்னை நூலகம்
25 FEB 2017
கட்டுரைக்கொப்ப
மாழ்ப்புலாணம்

மொழி

(கட்டுரைக்கொத்து)

KOHA
25 FEB 2017

19097000

ந.பார்த்தீபன்

254424

வெளியீடு:
தமிழ் மன்றம்
வ/தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.
வவுனியா.

254424 CC

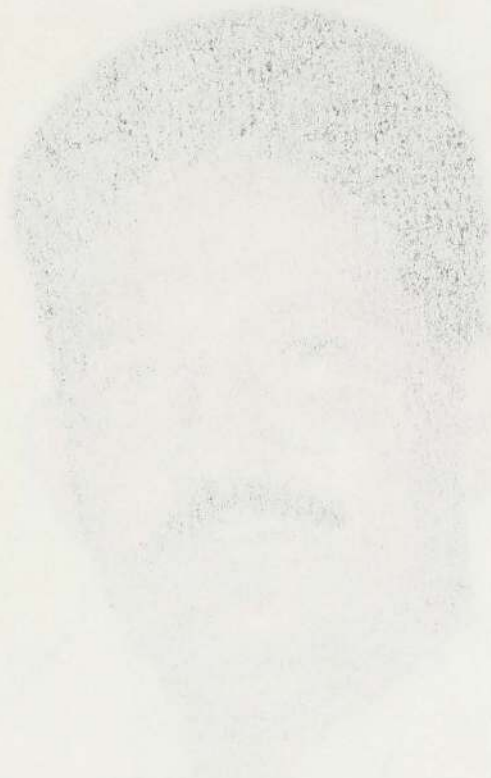

நூல் விபரம்

- நூலின் பெயர் : "மொழி"
நூலின் வகை : கட்டுரைக்கொத்து
நூலாசிரியர் : ந. பார்த்தீபன்
வெளியீடு : தமிழ் மன்றம்,
வ/தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி,
வவுனியா
பக்கங்கள் : 106
பிரதிகள் : 1000
பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கு
அட்டைப்பட ஒவியம் : செல்வி. செ.சர்மிகா
அட்டை,
பக்க வடிவமைப்பு : எஸ்.விஜய்
முதற்பதிப்பு : ஜூன், 2016
தொடர்பு : 455/9, ஹொறவப்பொத்தான வீதி,
இறம்பைக்குளம், வவுனியா.
தொ.பே.இல: 077 6231859
மின்னஞ்சல்: nadarajahparthiepan@gmail.com
அச்சகம் : விஜய் அச்சுப் பதிப்பகம்,
077 9009491 / 024 2225799
ISBN : 978-955-43350-0-4
விலை : 200/-

கல்வி ஆபரணமல்ல ஆடையென
கடமையாய்க் கருத்துணர்வாய் நேசித்து
காலமெலாம் வாழவேண்டும் - பிறரையும்
கலங்காமல் காக்க வேண்டுமெனக்
கருதி வாழ்ந்த உத்தம நண்பனே
காளிராசா (ராஜன்) உனக்கிந்நூல்
காணிக்கை

அணிந்துரை

வவுனியா தேசிய கல்வியியல் கல்லூரியின் கல்வியியலாளர் திரு.ந.பார்த்தீபன் அவர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்பான இந்நூலின் மூலம் ஒரு கல்வியியலாளரின் பல்வேறுபட்ட ஆய்வுகளையும் ஒரு சேர நோக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இந்நூலிலே தொகுக்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைகள் யாவுமே குறிப்பாக ஆசிரியர்களுக்காக எழுதப்பட்டவையாகும். கல்வித்துறையின் நிர்வாகிகளுக்கும், ஆர்வலர்களுக்கும் கூட இவை பயனளிக்கும்.

மொழி தொடர்பான கற்றல் செயன்முறைகள், மொழித்திறன் குறைபாடுகளுக்கான பரிகாரங்கள், எண்ணக்கரு உருவாக்கமும் மொழி விருத்தியும், கற்பித்தலின் முறையியல், தமிழ் இலக்கணம் தொடர்பான ஆசிரியர் மாணவரது மனப்பாங்கு, எழுத்துத்திறனும் எழுதுதற் செயலொழுங்கும், ஆசிரியத்துவமும் வாசிப்பு வகைகள் தொடர்பான கருத்துக்கள் ஆகிய தலைப்புக்களில் பயனுள்ள, ஆசிரியர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய பல கட்டுரைகளை திரு.ந.பார்த்தீபன் அவர்கள் தந்துள்ளார். ஆசிரியத்தொழிலில் விருப்பும், ஈடுபாடும் கொண்டவர்களுக்கு இக்கட்டுரைகள் வரப்பிரசாதமாக அமையும் மொழியியலாளர்கள், கல்வியியலாளர்கள், ஆய்வாளர்கள் என்போரின் கோட்பாடுகளை எடுத்துக்காட்டுகளாக உள்வாங்கி தனது கட்டுரைகளின் பரிமாணத்தை அகலமாக்கியுள்ளார்.

“மொழி தொடர்பான கொள்கைகளும் கற்றல் செயன்முறைகளும்” என்ற கட்டுரையில், அடிப்படை மொழித்திறன்களான கேட்டல், பேசுதல், வாசித்தல், எழுதுதல் என்பவற்றை மாணவர்களிடம் விருத்தி செய்ய என்ன உத்திகளை கையாளலாம் என்பதைக் கட்டுரையாளர் விரிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். “உலகம் முழுவதிலும் வாழும் பிள்ளைகள் தாய்மொழி அறிவை ஒரே மாதிரியாக வளர்க்கின்றார்கள்” என்ற நோம் சோம்ஸ்கி என்பவரது கொள்கையை எடுத்துக்காட்டி இந்த அடிப்படையில் மொழி கற்றல் தொடர்பான செயன்முறைகள் பற்றிய பொதுமையான கொள்கைகளை மொழியியல் ஆய்வாளர்களும் உளவியலாளர்களும் உருவாக்கியுள்ளனர் என்பதை மனங்கொண்டு, ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளை அன்போடு அரவணைத்து கற்பித்தலை மேற்கொண்டால் எல்லாப்பிள்ளைகளும் தேர்ச்சி மட்டத்தை எய்துவார்கள் என்று கட்டுரை ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருப்பது ஆசிரியர்களால் கவனிக்க வேண்டிய ஒர் அம்சமாகும்.

நியம மொழிக்கும் பிள்ளையின் மொழிக்கும் இடையிலான இடைவெளி தொடர்பான பிரச்சனைகளை “மொழித்திறன் குறைபாடுகளும் அதன் பரிகாரங்களும்” என்ற கட்டுரையில் கட்டுரையாளர் ஆய்ந்திருக்கின்றார். வட்டார மொழி வழக்கையும், பிரதேச மொழியையும் பிள்ளைகள் பாவிக்கின்ற சூழலில் வகுப்பறைச் செயற்பாடுகளில் சிறப்பாகச் செயற்பட முடியாமல் இருக்கின்ற நிலைமைகளை எடுத்துக்காட்டி இவற்றை திருத்துவதற்கான பொறுப்பினை ஆசிரியர்களே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென வற்புறுத்துகின்றார்.

“எண்ணக்கரு உருவாக்கமும் மொழிவிருத்தியும்” என்ற இவரது கட்டுரை பிள்ளைகளின் மொழி விருத்தியில் அக்கறையுள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் எண்ணக்கரு உருவாக்கம் பற்றியபயனுள்ள கருத்துக்களைத் தருவதாக அமைந்துள்ளது. புலக்காட்சியிலிருந்தே எண்ணக்கரு உருவாக்கம் ஆரம்பிக்கின்றது. புலக்காட்சியில் ஏற்படக்கூடிய தவறுகள், குறைபாடுகள் என்பன காரணமாக எண்ணக்கரு உருவாக்கம் பாதிக்கப்படும். ஆகவே பிள்ளைகளின் எண்ணக்கரு உருவாக்கம் பற்றிய ஆழ்ந்த அக்கறை ஆசிரியர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். சரியான முக்கியமான விடயங்களை இக்கட்டுரையில் ஆசிரியர் தெரிவித்துள்ளார்.

“கற்பித்தலின் முறையியல்” என்ற கட்டுரை உண்மையில் கல்வி உலகு நோக்கிய ஒரு குற்றச்சாட்டாகவே அமைந்துள்ளது. பாடப்புத்தகம், வகுப்பறைப் படிப்பு, பரீட்சைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். இன்றைய இயந்திரத்தனமான கல்விச் செயற்பாடுகள், கற்றலின் மீதான ஆர்வத்தை இயல்பாக பிள்ளைகளிடம் தூண்டவில்லை, மாறாக பரீட்சையை நோக்காகக் கொண்டு மாணவர்களைப் போட்டி போட வைக்கும் முயற்சியாகவே ஆகிவிட்டதென ஆதங்கப்படுகின்றார். “கல்வி என்பது அறிவை விளங்கிக் கொள்ளும் செயல் மட்டுமன்றி நிதமும் மாறிக் கொண்டிருக்கும் வாழ்க்கையின் சவால்களை வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்ளக் கூடிய இயைபாக்கத்தையும் சமநிலையையும் கொண்ட நபரை உருவாக்குதலும் அதில் அடங்கும்” என இந்திராகாந்தி குறிப்பிட்டதையும் இங்கே ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளதும் பொருத்தமாகும்.

“தமிழ் இலக்கணமும், ஆசிரியர் மாணவரது தற்போதைய மனப்பாங்கும்” என்ற கட்டுரை தமிழ் இலக்கணம் தொடர்பாக மனங்கொள்ள வேண்டிய கருத்துக்களை எடுத்தியம்புகின்றது. பல நூற்றாண்டுகளாக பண்பாட்டு, இலக்கிய, இலக்கண வளம் படைத்த தமிழ் மொழியை அறிவியல் நிலையில் வைத்துக் கற்பதற்கு இலக்கண அறிவு முக்கியம் என்பதை ஆசிரியரும்

மாணவரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் ஒரு மொழியின் தனித்தன்மை பேணப்பட வேண்டுமாயின் அதன் இலக்கணம் பேணப்படுத்தல் அவசியம் என்பதையும் கட்டுரையாசிரியர் வலியுறுத்தியுள்ளார். "மாணவர்கள் இலக்கணத்தை வெறுப்பதற்கு இலக்கணம் காரணமன்று, மாணவர்களின் அறிவு நிலையும் காரணம் அன்று. கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களே காரணம்" என்று டாக்டர். ந. சுப்புரெட்டியார் குறிப்பிட்டுள்ளதை கட்டுரையாசிரியர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளதை ஆசிரியர் உலகம் எச்சரிக்கையுடன் நோக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

"எழுத்துத்திறனும் பிராங் சிமித்தின் எழுதுதற் செயலொழுங்கும்" என்ற கட்டுரை எழுத்துப்பணியில் ஈடுபவர்களுக்கு நல்ல நுட்பங்களை தெரிவிப்பதாக அமைகின்றது. எழுதுதல் செயற்பாடு என்பது ஆக்கச் செயலொழுங்கு, பொறிமுறைச் செயலொழுங்கு என்ற இரண்டினதும் ஒருங்கிணைப்பாக இருந்தாலும் இரண்டும் ஒரே நேரத்தில் அல்லாமல் வெவ்வேறாக செய்யப்படுதல் வேண்டும் என்பதை பிராங் சிமித்தின் மாதிரியை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டுரையாசிரியர் விளக்கியுள்ளார். எழுத்தாளர்களும், ஆசிரியர்களும் இந்த நுட்பங்களை விளங்கிக் கொள்வதன் மூலம் தமது எழுத்துப்பணிகளில் வெற்றி காணலாம்.

"ஆசிரியத்துவமும் வாசிப்பும்" என்ற கட்டுரையில் தர்க்க ரீதியானதும், விமர்சனக் கண்ணோட்டத்துடனுமான சிந்தனை வளர்க்கப்படுவதற்கு வாசிப்பு அவசியம் என்ற கருத்தை கட்டுரை ஆசிரியர் வலியுறுத்துகின்றார். ஒரு பாடசாலையின் கற்றல், கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் வாசிப்பு என்பது அதிகமான செல்வாக்கினை கொண்டுள்ளதாயின் மாணவர்கள் ஏன் விரும்பி வாசிக்கின்றார்கள் இல்லை? நூலகம் நோக்கி ஏன் செல்கின்றார்கள் இல்லை? என்ற கேள்விகளை மிக ஆதங்கத்துடன் கேட்கின்றார். இன்றைய அறிவுப்பெருக்கத்தின் சூழலில் ஆசிரியர்கள் தமது அறிவைக் கூட்டுவதன் மூலம், மாணவர்களை வழிநடாத்தும் முன்மாதிரியாகத் திகழ வேண்டும் என்ற கருத்தை முன்வைத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

தொடர்ந்து "வாசிப்பு வகைகள்" தொடர்பான கட்டுரையில் பாரெட் என்பவரின் பகுப்பாய்வு தொடர்பான விளக்கத்தை விரிவாகத் தந்துள்ளார். மேலோட்ட வாசிப்பு, கருத்தூன்றிய வாசிப்பு, எழுத்தெண்ணிப்படித்தல், வரிகளுக்கிடையிலான வாசித்தல், உரத்து வாசிப்பு, வரிக்கு அப்பால் வாசித்தல் என்றவாறு பல்வேறு வகையான வாசிப்பு வகைகளையும் அவற்றின் முறையியலையும் ஆசிரியர் தெளிவாகத்தந்துள்ளார்.

இவ்வாறாக இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளில் ஆசிரியத் தொழிலின் விருத்திக்கு அடிப்படையான பல்வேறு கருத்துக்களை

கட்டுரையாசிரியர் கூறியுள்ளார். ஆசிரியர்கள் இக்கட்டுரைகளை வாசிப்பதன் மூலமாக தமது தொழில் விருத்திக்கான அறிவையும் நுட்பங்களையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆசிரியத்துவம் தொடர்பான இத்தகைய நூல்களை நாம் வரவேற்க வேண்டும். பெறுமதியான இக்கட்டுரைகளை கல்வி உலகத்திற்கு அளித்த கல்வியியலாளர் திரு.ந.பார்த்தீபன் அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுக்கள். ஆசிரியத்துவம் தொடர்பான ஆக்கங்களை இவர் மேலும் தருவார் என்று நம்புகின்றேன்.

சி.தண்டாயுதபாணி

கல்வி பண்பாட்டு அலுவல்கள்
விளையாட்டுத்துறை மற்றும்
மீள் குடியேற்ற அமைச்சு
கிழக்கு மாகாணம்.
முன்னாள் வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர்
வவுனியா வடக்கு

தமிழில் ஆழ்ந்த புலமையுள்ள பார்த்தீபனுக்கு வாழ்த்துக்கள்

மொழி என்பது மனிதர்களுக்கு இடையேயான தொடர்பாடல் சாதனம். மொழி என்பது சமூகத்தின் ஆணியே. ஓர் இனத்தை அழிக்க வேண்டுமென்றால் அந்த இனத்தின் மொழியை அழித்தாலே போதும், அந்த இனம் அழிந்து விடும். மொழி அழிந்துவிடாது பாதுகாப்பதற்கு கேட்டல், பேசுதல், வாசித்தல், எழுதுதல் என்பன சிறப்பாக அமைய வேண்டும்.

அந்தவகையில் மேற்கூறிய நான்கு அம்சங்களும் எவ்வாறு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். மொழி தொடர்பான கொள்கைகள், கற்றல் முறைகள், இலக்கணம், விழுமிய மேம்பாடு, ஆசிரியத்துவத்துக்கு வாசிப்பின் அவசியம், மொழி விருத்தி போன்ற விடயங்களை கட்டுரைகளாக்கி அவற்றைத் தொகுத்துத் தந்திருக்கிறார். வவுனியா கல்வியியல் கல்லூரியின் மூத்த விரிவுரையாளர் ந. பார்த்தீபன் அவர்கள்.

சம்பளத்துக்காக மட்டும் பணிபுரியாது தாய்மொழிமீதும், தான் கொண்ட பணிமீதும் உண்மையான விருப்பும், சமூகப் பொறுப்பும் கொண்டு, தனது பணியாற்றும் காலத்தில் ஏதாவது சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற பேரவாவில் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியே “மொழி” என்ற இச்சிறந்த நூலாகும்.

அகவிழி, வித்தியா தீபம், கூர்மதி போன்ற இதழ்கள், சஞ்சிகைகளில் இவர் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகவே இந்நூல் வெளிவந்திருக்கிறது. ஜதார்த்தபூர்வமான தேவைகளை இலகுதமிழில் அனைவரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் பல எடுத்துக்காட்டுகளுடனும், உதாரணங்களுடனும் பார்த்தீபன் எழுதியுள்ளார். ஆசிரியர்கள், கல்வியியற் கல்லூரி மாணவர்கள், தமிழ் ஆர்வலர்கள் என்று அனைவரும் படித்துச் சுவைக்கக்கூடிய, பயன் பெறக்கூடியவாறு இந்நூல் அமைந்திருப்பது சிறப்பு.

பழகுவதற்கு இனியவரும், தமிழில் ஆழ்ந்த புலமையும் கொண்ட பார்த்தீபன் அவர்கள் முதுகலைமாணிப் பட்டதாரி, வவுனியா கல்வியியல் கல்லூரியின் மூத்த விரிவுரையாளர், வவுனியா இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் இவருக்கு “வித்தியா சிரோன்மணி” என்ற பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளது. வவுனியாத் தமிழ்ச் சங்கம் “தமிழ்ச்சுடர்” என்ற பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளது. தஞ்சாவூர் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் நடாத்திய உரைநடை மாநாட்டில் “தமிழ்முகில்” என்ற பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். இவர் எழுத்தாளர் மட்டும்

ல்லாது சிறந்த நூல் ஆய்வாளர் என்றும் இலக்கிய உலகில் பேசப்படுபவர்.

எனது இனிய நண்பர் பார்த்தீபன் அவர்களுக்கு இது மூன்றாவது நூல். ஏற்கனவே “மனத்தூறல்” சிறுகதைத் தொகுப்பையும், “ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாறு” என்ற நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். இன்னும் பல நூல்களை எழுதி தமிழுலகுக்கு சிறந்த சேவை ஆற்றவேண்டும் என்று எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல்கலைச்சுடர்.தமிழ்மணி.

கே.கே.அருந்தவராஜா (மேழிக்குமரன்)

சின்னப்புதுக்குளம்

வவுனியா

மொழி மனித சமூகத்தின் ஆன்மா

மொழி பண்பாட்டை ஊடுகடத்தும் கருவி, மொழி உள்ளத்துக்கு இதந்தரும் பல்லினத்துவமான அழகியல் உணர்வுகளின் தொகுப்பு. மொழி வரலாற்று பரிணாமங்களைக் கடத்தும் ஒரு வடிவம். மொழி இன்றேல் வளர்ச்சி பெற்ற சமூகமாக மனிதன் உருவெடுக்கமுடியாது.

இத்தகைய மொழியின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தன்மையதால் அது எம்மோடு பின்னிப்பிணைந்து இறுதிவரை துணையாயிருக்கிறது. இத்தகைய மொழியை சிறுபிள்ளையிலிருந்தே வளர்க்கும் போது பிள்ளைவிருத்தி பல்வேறு பரிணாமங்களில் வளர்ந்து சிறந்த ஆளுமைமிக்க சமூகம் உருவாக வாய்ப்புள்ளது.

மொழிவிருத்தியின் முக்கியம் பற்றிக் குறிப்பிடும் யாவரும் தாய்மொழி விருத்திக்கு அடிப்படையானது என்கின்றனர். நல்ல மொழிவிருத்தி சிறந்த சிந்தனையையும் அதன் வெளிப்பாட்டையும் ஏற்படுத்துகின்றது. சிந்தனை சிறந்தசெயல்களுக்குத் தளமிடுகிறது.

சிறந்த செயல்கள் நல்ல மனப்பாங்குகளை ஏற்படுத்துகிறது. நல்ல மனப்பாங்குகள் நல்ல பழக்கவழக்கங்களை ஏற்படுத்துகிறது. நல்ல பழக்கவழக்கங்கள் நல்ல கலாசாரத்தை ஏற்படுத்துகிறது. நல்லகலாசாரங்கள் மட்டுமே ஒரு சமூகத்தைக் காக்கும். ஆக, சமூக ஆரோக்கியத்துக்கு மொழிவிருத்தி அவசியம் என்றாகிறது. தாய்மொழியில் மோகம் வருகிறபோது கலாசாரமும் பேணிப் பாதுகாக்கப்படுகிறது.

மொழிவிருத்தி மூலம் சிந்தித்த விடயங்களுக்கு ஏனையவர் விளங்கக்கூடிய வகையில் சரியான உருவத்தை உருவாக்கி வழங்கமுடியும். சிறந்த எண்ணக்கருவை உருவாக்கவும், வழங்கவும் முடியுமாயின் கருப்பொருள் விரைவாக கொடுக்கப்படும். இதற்காக சிறந்த கற்பித்தல் முறைகள் மொழிவிருத்திக்கு அத்தியாவசியமாகும். மொழிப்பயிற்சி சமூகத்தில் குறைவாக இருக்கின்றமை வருந்தத்தக்கது. வாசிப்பு, எழுத்து, கிரகிப்பு என்பன சரியான முறையில் கைவரின் சமூக அறிவு மட்டம் நல்லமுறையில் பேணிவளர்க்கப்படும்.

மொழிவிருத்தி பற்றி பல்வேறு அம்சங்களை உள்ளடக்கிய இந்நூலை உருவாக்கிய திரு.ந.பார்த்தீபன் அவர்களைப் பாராட்டுவதோடு அவர்தம் முயற்சி வெற்றிபெற பாராட்டுக்களும் நல்வாழ்த்துக்களும், தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கு.சிதம்பரநாதன்

பீடாதிபதி,

வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி,

வவுனியா.

முன்னுரை

காலத்திற் கேற்ற வகைகள் - அவ்வக்

காலத்திற் கேற்ற ஒழுக்கமும் நூலும்

ஞால முழுமைக்கும் ஒன்றாய் - இந்த ஔ

நாளும் நிலைத்திடும் நூலொன்றுமில்லை

என்ற மகாகவி பாரதியின் கூற்றுக்கிணங்க வெவ்வேறு காலத்திற் கேற்ப, வெவ்வேறு நாட்டிற்கேற்ப, வெவ்வேறு சமூகத்திற்கேற்ப வாழ்க்கையைப் பற்றிய கருத்துக்கள் வெவ்வேறாக அமைகின்றன. காலத்திற்கேற்ற முறையில் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் வாழ்க்கை முறையும் மாறி வந்திருக்கின்றது. அதற்கேற்ப தமிழ் மொழியிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன. இந்த மாற்றங்களை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இந்த மாற்றங்களை மொழி கற்பித்தலில் ஈடுபடும் துறையினர் பெரிதும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை.

மொழி கற்பித்தல் துறையினர் மத்தியில் நிலவும் மொழிப் பழமைவாதம் நமது மாணவரின் மொழித்திறன் வளர்ச்சியை வெகுவாகப் பாதிக்கின்றது. நவீன தேவைக்கேற்ப புதிய தமிழில் அவர்கள் தேர்ச்சி பெறுவதற்கு இடையூறாக அமைகின்றது. இதன் காரணமாக ஆரம்ப இடைநிலை மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கப்படும் பாடசாலைத் தமிழுக்கும் இன்றைய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், புத்தகங்களில் பெருவழக்கில் பயன்படுத்தப்படும் பொதுத்தமிழ் அல்லது பழகு தமிழுக்கும் இடையே பெருமளவு இடைவெளிகள் காணப்படுகின்றன. என்ற குற்றச்சாட்டை தமிழ் அபிமானிகள் முன்வைக்கிறார்கள். இந்த இடைவெளியைக் குறைத்து கற்றல் கற்பித்தலை இலகுவாக்கும் பணியை செவ்வனே செய்யவேண்டியது எம் அனைவரினதும் பாரிய பணியாகும். இப்பணியில் இராமர் பாலம் கட்ட அணில் உதவி புரிந்தது போல் நானும் சிறுமுயற்சி ஒன்றை செய்துள்ளேன்.

மொழி தொடர்பாக பல்வேறு சிந்தனைகள், கருத்துகள், அபிப்பிராயங்கள் வெளிவந்துள்ளன. மொழியறிவை விருத்தி செய்ய பல மொழியியலாளர்களும், கல்வியியலாளர்களும் பல்வேறு வழிவகைகளையும் செயற்பாடுகளையும் மேற்கொண்டுள்ளார்கள். இந்நிலையில் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் ஆரம்பப் பிரிவு மாணவ ஆசிரியர்களுக்கு தாய்மொழிப் (தமிழ்) பாடத்தையும், இந்துசமயப்பிரிவு, கிறிஸ்தவ சமயப் பிரிவு மாணவ பயிலுனர்களுக்கு சிறப்புத் தமிழ்ப் பாடத்தையும்,

சகலபாடநெறி பயிலும் ஆசிரிய மாணவர்களுக்கு பொதுத் தமிழ் பாடத்தையும் கற்பித்த அனுபவத்தில் இக்கட்டுரைகளை எழுத முற்பட்டேன்.

இக்கட்டுரைகள் அகவிழி என்ற ஆசிரியத்துவ நோக்குச் சஞ்சிகையிலும் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் ஆண்டு மலரான வித்தியா தீபத்திலும் பாடசாலை, கல்வி அமைச்சின் ஆண்டு மலர்களிலும் வெளிவந்துள்ளன. உதிரிகளாக இவை இருந்த காரணத்தினால் இவற்றை ஒரு கட்டுரைத் தொகுப்பாக கொண்டுவர வேண்டுமென்றும், அவ்வாறு வந்தால் தான் ஒரு முழுமையான அனுபவப் பயன் கிடைக்குமென நண்பன், அமரர்.ராஜன் (காளிராசா) தூண்டியதன் விளைவே இந்நூல். அதனால் தான் அவருக்கான காணிக்கையாக இந்நூலை தொகுத்தளித்துள்ளேன்.

இக்கட்டுரைகள் அவ்வப்போது எழுதப்பட்டவை தொகுக்கும் போது சில கட்டுரைகளில் ஒரே விடயம் தவிர்க்க முடியாமல் கூறியது கூறல் போல் இடம்பெற்றிருக்கும். இது ஒரு தனிநூல் அன்றிக் கட்டுரைத் தொகுப்பு என்ற வகையில் கட்டுரையின் முழுமை கருதி இவற்றை நீக்கவோ, திருத்தவோ நான் முயலவில்லை.

இக்கட்டுரைகளை வாசித்து கனதியான, காத்திரமான அணிந்துரையைத் தந்த கல்வி அமைச்சர், கிழக்கு மாகாணம் மதிப்பிற்குரிய திரு.சி.தண்டா யுதபாணி அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

காத்திரமான வாழ்த்துரையைத் தந்த அன்புக்குரிய திரு.கே.கே. அருந்தவராசா அவர்களுக்கும், வாழ்த்துரை தந்த பீடாதிபதி மதிப்பிற்குரிய திரு.கு.சிதம்பரநாதனுக்கும், அழகுற அச்சிட்டு வடிவடைத்துத் தந்த விஜய் அச்சுப் பதிப்பகத்தாருக்கும் என் நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

அத்துடன் அட்டைப்படம் வரைந்து தட்டச்சுப் பிரதி செய்த செல்வி. செ.சர்மிகாவுக்கும் தட்டச்சுப் பிரதி செய்து தந்த செல்வி. இ.சுகிசாஜி னிக்கும் என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். என் எழுத்துப் பாணியில் நான் ஈடுபட உதவிய என் குடும்பத்தினருக்கும், நண்பர்களுக்கும் என் நன்றிகள் என்றுமுள.

ந.பார்த்தீபன்

உள்ளே...

	பக்கம்
அணிந்துரை	iii
வாழ்த்துரை	vii
வாழ்த்துரை	ix
முன்னுரை	x
1. மொழி தொடர்பான கொள்கைகளும் கற்றல் செயன் முறைகளும்	01
2. தமிழ் இலக்கணமும் ஆசிரியர் மாணவரது தற்போதைய மனப்பாங்கும்	05
3. எண்ணக்கரு உருவாக்கமும் மொழி விருத்தியும்	14
4. வாண்மைத்துவமிக்க ஆசிரியத் துவத்திற்கும் வாசிப்பின் இன்றியமையாதன்மை	18
5. உயிர்க்குறிகளின் உயிர்ப்பு	24
6. மொழி விருத்தியில் சிறுவர் ஆக்கங்கள்	28
7. இலக்கண வழக்களை இனங்கண்டு திருத்தமாக எழுதுவோம்	34
8. மொழி விருத்தியும் பிள்ளையின் வயதும்	39
9. ஆரம்பக்கல்வி மாணவர்களின் முன்மொழித்திறன் விருத்தி	46
10. பாரெட் என்பவரின் பகுப்பாய்வு வாசிப்பு வகைகள் தொடர்பான கருத்துக்கள்	51
11. எழுத்துத் திறனும் பிராங் சிமித்தின் எழுதுதற் செயலொழுங்கும்	58
12. கற்பித்தலின் முறையியல்	66
13. செம்மொழியாய்ப் பேணுவோம்	71
14. முதிர்ந்தோர் அதிக நிபுணத்துவமுள்ள பங்காளிகள்	76
15. ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர்களின் மொழித்திறன்களும் அவற்றை மதிப்பீடு செய்தலும்	80
16. பட்டிமன்றம் ஒரு கல்விபயில் களம்	86

மொழி தொடர்பான கொள்கைகளும் கற்றல் செயல்முறைகளும்

ஓவ்வொரு மாணவரும் மொழித்திறன்களைச் சிறப்பாக விருத்தி செய்தல் அவசியம். இந்நிலையில் மொழித் திறன்கள் என்பன செவிமடுத்தல் (கேட்டல்), பேசுதல், வாசித்தல் (படித்தல்), எழுதுதல் என்ற நான்குமாகும். இவற்றை நான்கு அடிப்படை மொழித்திறன்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றது. ஒரு மாணவருக்கு கணிதத் தேர்ச்சியை ஊட்டுவதற்கு கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், பிரித்தல் என்ற அடிப்படை கணிதத் திறன்கள் தெரிவது போல மொழித் திறன் தேர்ச்சியை அடைய மேற்கூறிய நான்கும் அவசியமாகும். இந்நான்கும் பிள்ளைகளின் வளர்ச்சிப் பருவங்களுக்கேற்ப காணப்படும்.

இந்நிலையில் செவிமடுத்தல் திறன்களை விருத்தி செய்ய செவிமடுத்துச் செயற்படுத்தல், செவிமடுத்து வரைதல், செவிமடுத்து ஆக்குதல் ஆகிய செயற்பாடுகளில் மாணவர்கள் ஈடுபடச் செய்தல் வேண்டும். மேலும் செவிமடுத்தல் என்பது வெறுமனே கேட்டல் மட்டுமல்ல. மாறாக கேட்டலை கிரகித்துக் காரியமாற்றல், வினாக்களை வினாவுதல் (இச் செயற்பாடே செவிமடுத்தலை மேற்கொண்டுள்ளார்கள் என்பதை இனங்காண வினைத்திறனானது) பொருத்தமான விடையளித்தல் போன்ற செயற்பாடுகளில் மாணவர்களை ஈடுபடச் செய்தல் அவசியமானதாகும்.

அடுத்து பேச்சுத்திறன்களை விருத்தி செய்ய உரையாடல் (சகபாடிகளுடன் இயல்பாகக் கதைத்தல்) கதை கூறல், பாக்களை ஒதுதல், (பாடல்களை தொனுவேறு பாட்டுடன் பாடுதல்) படம் அல்லது செயல் ஒன்றை விபரித்தல், சிறிய விடயங்களைப் பேசுதல் (சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்துதல்) போலச் செய்து செயற்படுத்தல் போன்ற விளையாட்டு களைச் செய்தல், சிறிய நாடகங்களில் பாத்திரமேற்று நடித்தல் ஆகிய செயற்பாடுகளில் ஈடுபடச் செய்தல் அவசியமானதாகும். மேற்கூறிய இரண்டு செயற்பாடுகளும் (செவிமடுத்தல், பேசுதல் ஆகிய ஈர் அடிப்படை மொழித்திறன்களும்) மாணவர்களது வீட்டுச் சூழலில் நடைபெறுவதால் இவற்றை மேலும் மேம்பாடடையச் செய்தலில் ஓரளவு கவனஞ் செலுத்துதல் வேண்டும்.

இனி, மூன்றாவது அடிப்படை மொழித்திறனாக வாசித்தலை விருத்தி செய்ய பார்வைப் பிரித்தறிகைத் திறன்களையும் இடமிருந்து வலம் திசைமுகப்படுத்தலையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். எழுத்துக்களின் ஒலி-வரி வடிவங்களைச் சொற்களில் இனங்காணல், சொற்பொருளைத் தேடியறிதல், மேலதிக வாசிப்பு நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பந்தியை-கதையை வாசித்தல், விளம்பரங்கள்-அறிவித்தல் என்பவற்றை வாசித்தல் ஆகிய செயற்பாடுகளில் ஈடுபடச் செய்தல் வேண்டும்.

அடுத்து இறுதியான அடிப்படை மொழித்திறனான எழுத்துத் திறன்களை விருத்தி செய்ய கை-கண் இணைத்தல், பென்சிலை முறையாகப் பிடித்துக் கோலங்களில் ஈடுபடல், நெறிப்படுத்தலுடனான சொற்கள்-வாக்கியங்கள் என்பவற்றை அமைத்தல், ஆக்கி எழுதுதல், சட்டகங்கள் எழுதுதல் ஆகிய செயற்பாடுகளில் ஈடுபடச் செய்ய வேண்டும். இந்நிலையில் எழுதுதல், வாசித்தல் என்ற அடிப்படை மொழித்திறன்கள் பாடசாலையிலே தான் பெரும்பாலும் நடைபெறுவதால் இச்செயற் பாடுகளில் அதிக கவனம் செலுத்தப்படுதல் அவசியமாகின்றது.

மேற்கூறிய செயற்பாடுகள் யாவும் முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல் பிள்ளைகளின் வளர்ச்சிப் பருவங்களுக்கு ஏற்ப வேறுபடுவதுடன் கற்றலில் வேகத்தையும் அதிகரிக்கின்றது. ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர்களை தற்போது மூன்று நிலைகளில் பிரித்து முதன்மை நிலை i இல் (தரம் 1, தரம் 2) உள்ள மாணவர்களையும், முதன்மை நிலை ii இல் (தரம் 3 தரம் 4) உள்ள மாணவர்களையும் முதன்மை நிலை iii இல் (தரம் 5) உள்ள மாணவர்களையும் உள்ளடக்குவது புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தின்

முக்கிய செயற்பாடாகும். இந்த நிலைகளுக்குரிய வகையில் இச்செயற் பாடுகள் அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றன.

இதற்கான காரணம், விருத்தி என்பது வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைக்குள் நிற்காது தொடர்ச்சியாக நடைபெறும் ஒரு செயற்பாடாகும். ஒவ்வொரு பருவத்திலும் விருத்தியில் சிறப்புகள் காணப்படும். இந்த வளர்ச்சி-விருத்தி ஓர் ஒழுங்கு முறையில் அமைந்த வளர்ச்சிப் போக்கினைக் கொண்டிருப்பதும் எல்லாப் பிள்ளைகளிலும் இது ஓர் ஒத்த தன்மையாயிருப்பதையும் அவதானிக்க முடியும்.

மேற்கூறிய ஒழுங்கு முறையில் அமைந்த வளர்ச்சிக்கும் - ஒத்த தன்மைக்கும் பல காரணங்களை மொழியியலாளர்கள் கூறியுள்ளனர். இந்த வகையில் நோம்சோம்ஸ்கி (Noam Chomsky) என்பவரது கொள்கையை எடுத்து நோக்கலாம் “உலகம் முழுவதிலும் வாழும் பிள்ளைகள் தாய்மொழியறிவை ஒரே மாதிரியாக வளர்க்கின்றார்கள் / விருத்தி செய்கின்றார்கள்” எனத் தன் ஆய்வின் மூலம் எடுத்துரைக்கிறார். இக்கொள்கையானது மொழி கற்றல் தொடர்பான அனைத்துலக செயன்முறைகள் பற்றிய பொதுமைக்கொள்கையாக இன்று காணப்படுகிறது. பல்வேறு நாட்டு உளவியலாளர்களும் மொழியியல் ஆய்வாளர்களும் பிள்ளைகள் எவ்வாறு பேசப் பழகுகிறார்கள் என்ற கொள்கைகளை உருவாக்க சோம்ஸ்கியின் இக்கொள்கை உதவியுள்ளது. மேலும் ஒவ்வொரு குழந்தையும் மொழி மூலம் தொடர்பாடுவதைப் பழகுவதற்கு ஏற்ற வசதியளிக்கும் முறையில் அமைந்த மொழி அறிவைப் பெறும் உபாயத்துடனே (Language Acquisition Device) கருவி காரணங்களுடனேயே பிறந்துள்ளனர் என்றும் சோம்ஸ்கி கூறியுள்ளார். இக்கொள்கைகளின் மூலம் பிள்ளைகளின் வளர்ச்சி விருத்தி ஓர் ஒழுங்கு முறையிலும், ஓர் ஒத்த தன்மையிலும் அமைந்திருக்கும் என்பது வெளிப்படையாகின்றது.

இதேபோன்று ஏன், எங்கே, எப்படி, யார் போன்ற வினாக்களைக் கேட்டு பெரியவர்களை (தம்முடன் அன்புடன் நெருக்கமாகப் பழகுவோரை) திக்குமுக்காடச் செய்யும் திறன் படைத்தவர்களாக ஒவ்வொரு குழந்தையும் காணப்படுகின்றது. மேலும் புதிய காட்சிகள், சம்பவங்கள் என்பவற்றை ஆவலுடன் பார்த்து அவை பற்றி அறியும் ஆர்வத்தையும் எல்லாப் பிள்ளைகளும் கொண்டிருக்கும் இந்நிலையைப் “பங்கேற்கும் உத்தேசங்கள்” என்று ஜெரோம் புறூணர் (Jerome Bruner) கூறுகின்றார். பிறந்த குழந்தையானது சில நாட்களிலேயே ஓர் ஒளிக்கற்றையைப் பின் தொடர்ந்து பார்க்கும் என்றும் குறிப்பாகத்

தொடர்ந்து அதன் பார்வை செல்லும் என்றும் புறாணர் குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகைய ஒரு நிலையானது மிக ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே பிள்ளைகளை ஏனையோருடன் கற்றல் அனுபவங்களை பார்த்தோ-கேட்டோ அறிய ஆயத்தமாக உள்ளனர் என்பதை நிரூபிக்கின்றது. புறாணர் இச்செயற்பாட்டின் மூலம் பிள்ளைகளின் ஆக்கத்திறன், கற்பனையாற்றல் என்பவற்றை வளர்க்க முடியும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே பிள்ளைகளின் வளர்ச்சி விருத்தி ஓர் ஒழுங்கு முறையிலும் ஒத்த தன்மையிலும் இருக்கும் என்பதை இவரது ஆய்வும் வலியுறுத்துவதைப் பார்க்கிறோம்.

பசி, பயம், வசதிக்குறைவு போன்ற காரணங்களுக்காக பிள்ளைகள் மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளுகின்றனர். மேலும் தம்மைச் சுற்றியுள்ளவற்றையும், சுற்றி நடப்பன பற்றியும் அறியும் ஆவல் கொண்டதாக ஒவ்வொரு பிள்ளையும் காணப்படும். மேலும் தன் ஆளுமையை விருத்தி செய்ய ஒவ்வொரு குழந்தையும் முயற்சி செய்கின்றது. மொத்தத்தில் தான் உயிர் வாழ்வதற்கும் தனது இடத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் ஒவ்வொரு குழந்தையும் உந்தப்படுகிறது. இந்த உந்துதலின் விளைவாக தொடர்பாடுவதற்குரிய தேவை, தாம் வாழும் உலகத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் தேவை, தம்மைச் சூழவுள்ளவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் தேவை என்பன எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இயற்கையான, இயல்பான தேவையாக இருக்கின்றது. இந்நிலையில் பிள்ளையால் கற்காமல் இருப்பதென்பது முடியாத காரியமாகின்றது. இவற்றை ஆய்வு ரீதியாக பிறவுண் (Brown) பெல்லூஜி (Bellugi) மைக்கல் ஹலிடே (Michal Haliday) ரூக்கியா ஹஸன் (Ruquia Hassan) கிராண்டா பிசெக்ஸ் (Glenda Bissex) ஆகிய ஆய்வாளர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

மேற்கூறிய கருத்துக்களிலிருந்து ஒவ்வொரு பிள்ளையும் பல்வேறு சிறப்பியல்புகளுடன் புதியவற்றை அறியும் மனப்பாங்குடன் அதற்குரிய திறன்களுடன் பிறந்துள்ளது என்பதை ஆசிரியர்கள் மனங்கொள்ள வேண்டும். இந்நிலையில் பிள்ளைகளை அன்போடு அரவணைத்து கற்பித்தல் பணியை செவ்வனே நிறைவேற்றினால் எல்லாப் பிள்ளைகளும் தேர்ச்சி மட்டத்தினை எய்துவார்கள். கற்பித்தல் என்பது வழிகாட்டும் பணி. அறிய ஆர்வமுள்ளோராய் பிள்ளைகள் உள்ள போது அவர்களுக்கான தூண்டுதலை ஆசிரியரின் கடமையாகும். இங்கு ஆசிரியர்கள் நிரப்பப்பட வேண்டிய பாத்திரமாக அன்றி ஏற்றப்பட வேண்டிய தீபமாய் மாணவரை நினைக்க வேண்டும்.

தமிழ் இலக்கணமும் ஆசிரியர், மாணவரது தற்போதைய மனப்பாங்கும்

தற்காலத்தில், மாணவரிடம் அவர்கள் கற்கும் பாடங்கள் பற்றி வினவுமிடத்து இலக்கணமும் கணிதமும் ஆங்கிலமும் கடினமான பாடங்கள் என்ற விடையையே பெறக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவற்றுள் “இலக்கணம் கடுமையானது என்றும் கஷ்டப்பட்டுப் படிப்பதனால் அதிக பயன் இல்லை என்றும் கருதுகிறார்கள்” என இலக்கண வித்தகரும் பண்டிதருமான இ.நமசிவாயம் குறிப்பிடுகிறார். “பள்ளிகளில் மாணாக்கர்கள் பயிலும் பாடங்களுள் மாணாக்கர்கட்கு அதிக அருவருப்பையும் அச்சத்தையும் தருவது இலக்கணப் பாடமேயாகும்” என்றும் “இன்று பெரும்பாலும் மாணாக்கர் காதில் புகாத உலக்கையாகவே இலக்கணம் காட்சியளிக்கின்றது” என்றும் “புலவர் வகுப்புப் போன்ற மேல் வகுப்புக்களிலும் மாணாக்கர்கள் இலக்கணத்தைச் சிம்மசொப்பனமாக கொள்ளுகின்றனர்” என்றும் “நடைமுறையில் இலக்கணத்தை இன்றியமையாததாகக் கருதவில்லை” என்றும் டாக்டர். ந. சுப்புரெட்டியார் குறிப்பிடுகிறார். உரை நடையின் வருகையும் ஆக்க இலக்கியங்களின் பெருக்கமும் அவற்றில் பெருமளவு ஈடுபாடும் இலக்கண விதிப்படி எழுத வேண்டுமென்ற நினைப்பையே தகர்த்து விட்டன. “தமிழ்ச் சிதைவு வெள்ளம் தலைக்கு மேல் போய்விட்டது. இனி அதனை அடக்க முடியாது. பல எழுத்தாளர்களும் படைப்பாளர்களும் மொழி மரபு பற்றிச் சிறிதும்

மொழி

கவலைபாடாமல் தமிழ்ச் சிதைவுப் பணியைத் திறம்படச் செய்து கொண்டுள்ளனர். தொலைக்காட்சியும் திரைப்படமும் மிகப் பேரளவில் செம்மைகச் செய்து தீர்க்கின்றன” எனப் பேராசிரியர் மா.நன்னன் குறிப்பிடுகிறார்.

“தமிழ் மொழிப் பரீட்சையில் தமிழ் இலக்கணத்துக்கு போதிய இடமளிக்கப்படுவதில்லை என்றும் இலக்கண வினாக்களிற்கு கவனஞ் செலுத்தாமலே தமிழ் மொழியில் மாணவர் தமது இலக்காகிய திறமைச் சித்தியை அடையலாமென்பது ஆசிரியரும் மாணவரும் அறிந்து கொண்ட பகிரங்க இரகசியம்” என்று பண்டிதர்.க.நாகலிங்கம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இக்கருத்தை “பரீட்சையில் இலக்கணத்துக்குரிய இடம் வழங்கப் படாமையின் அது கல்லாமலுஞ் சோதனையில் சித்தியெய்தலாம் என்ற கருத்தில் அதனைக் கற்பித்தல் கற்றல்களிற் சோர்வு காணப்படுகிறது” என இலக்கண வித்தகர், பண்டிதர். இ.நமசிவாயமும் வலியுறுத்துகிறார்.

இன்று, பரீட்சைகளில், ஒப்படைகளில், ஆய்வுகளில் இலக்கண விதிகளுக்கமைய கடுமையாக மேற்பார்வை மதிப்பீடு செய்யப்படாத நிலையில், பரீட்சிக்கப்படாததால் இதனை முக்கியமான விடயமாக யாரும், குறிப்பாக புதிய தலைமுறை பார்ப்பதில்லை. பாடசாலைகளில் மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் கூட செம்மையான மொழிப் பிரயோகத்தில் பெருமளவு அக்கறை கொள்ளாத நிலையில் ஏனைய பாட ஆசிரியர்களின் நிலைப்பாடு சொல்லுந்தரமன்று. இந்நிலையில் மாணவர்களது ஆர்வத்தையும் ஆற்றலையும் சொல்ல வேண்டுமா? தாய்மொழியின் இன்றியமையாமையை எல்லாத் துறைகளில் உள்ளவர்களும் உணர்ந்து வருகின்றனர். தாய்மொழியிலேயே எல்லாப் பாடங்களும் கற்பிக்க வேண்டியிருத்தலின் காரணமாக மொழி ஆசிரியர் மட்டுமன்றி பிற பாடத்தினரும் மொழி அறிவில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்போது தான் மாணவர்களும் பின்பற்றுவர்.

இன்று “தமிழ்கலம்”, “தங்கிலீஷ்” என்று குறிப்பிடுமளவிற்கு தமிழ் மொழி தரங்குறைந்துள்ளது. தமிழுக்காக உயிர் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் இழப்புக்களும் அவலங்களும் துயரங்களும் நிறைந்துள்ள இக்காலத்தில் தமிழுக்கு உயிர் கொடுங்கள் என்று இரந்து கேட்கும் நிலையில் தமிழ் அபிமானிகள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இந்தச் சிதைந்து போன சீரழிந்த, போலியான தமிழ் உணர்ச்சிக்கு நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டு தமிழ் நாட்டின் (தமிழகம்) நிலை.

“மெட்ராஸ்” என்று சொல்வதை எதிர்த்துப் புரட்சி செய்து சென்னை என்று சொல்ல வைத்த தமிழ் நாட்டினர் இன்று தமிழை மறந்து விட்டனர். “தமிழ் நாட்டுச் சூழலில் தமிழ் தான் இல்லை” என்று பாவேந்தர் பாரதிதாசன் குறிப்பிட்டார். மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகும் என்று அஞ்சிய மகாகவி பாரதியின் அச்சம் நீங்கி, இணையத்தில் தமிழ் உலகை வலம் வருகின்றது என்று மனப்பால் குடிக்கின்ற போதும் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியில் வீழ்ச்சி கண்டுள்ளது என்பதைப் பல அறிஞர்களும் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். இதற்கு இலக்கணம் பற்றிய ஆசிரியரதும் மாணவரதும் மனப்பாங்கே மிக முக்கிய காரணமெனலாம். பிறந்த சில ஆண்டுகளில் குழந்தை தான் வாழும் சூழ்நிலையில் பெற்றோர், உற்றார், உறவினர், சமூகம் ஆகியோரின் மூலமாக தாய்மொழியை மிக விரைவாகவும் எளிதாகவும் கற்றுக் கொள்கின்றது. இன்று அன்றாடத் தேவைக்காவே கற்கின்றது. ஆயினும் பல நூற்றாண்டுகளாகப் பண்பட்டு இலக்கிய இலக்கண வளம் படைத்த மொழியை அறிவியல் நிலையில் வைத்துக் கற்பதற்கு இலக்கண அறிவு முக்கியம் என்பதை ஆசிரியரும் மாணவரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இதில் மிகவும் கசப்பான உண்மை யாதெனில் “தமிழ் இலக்கணம் கடினமான பாடமென்பது ஆசிரியர்களுடாக மாணவர் மனதிலும் ஆழப் பதிந்துள்ளது” எனப் பண்டிதர் க.நாகலிங்கம் குறிப்பிடுவது போல், “மாணாக்கர் இலக்கணத்தை வெறுப்பதற்கு இலக்கணம் காரணமன்று மாணாக்கர்களின் அறிவு நிலையும் காரணமன்று கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களே காரணம் என்று கூற வேண்டும்” என டாக்டர்.ந.சுப்புரெட்டியார் குறிப்பிடுவது போல் கற்றுக்கொடுக்கும் ஆசிரியர்கள் காரணமாகின்றனர்.

மொழியின் அமைதியே இலக்கணம் எனப்படும். ஒரு மொழியின் தனித்தன்மை பேணப்பட வேண்டுமாயின் அதன் இலக்கணம் பேணப்படல் அவசியம். தமிழ் இலக்கணக் கல்வி தற்போது கல்விக் கூடங்களில் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருவது யாவரும் அறிந்த உண்மை. “பாடசாலைகளை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்க முன்பிருந்த தமிழ் மொழிக் கல்வி அதன் பின் இல்லை என்பதும் கசப்பான உண்மையாகும்” எனத் தமிழ் மொழிப் பற்றாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். இதனைப் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “கடந்த நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியத் தமிழறிஞர்களின் தொடர்பினாலும் இந்த நூற்றாண்டில் நவீன மொழியியல் கோட்பாடுகளின் வளர்ச்சியினாலும் தமிழ் இலக்கண

சிந்தனையிலும் ஆராய்ச்சியிலும் பெரிய முன்னேற்றங்களும் வளர்ச்சிகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. கடந்த சுமார் அரை நூற்றாண்டு காலத்துள் தமிழ் இலக்கண மரபு பற்றியும் தமிழ் மொழியின் பண்டைக்கால, தற்கால இலக்கண அமைப்புப் பற்றியும் மொழியியல் நோக்கில் பல்வேறு கருத்துக்கள், ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. இருந்தும் இவற்றின் பயன் எதுவும் பாடசாலை கல்லூரி, மாணவர்களையோ, ஆசிரியர்களையோ இன்னும் சென்றடையவில்லை. தமிழ் கற்பித்தலும் தமிழ் மொழிப் பாட நூல்களும் இன்னும் பழைய இலக்கணச் சிந்தனை முறைகளையே முதன்மைப்படுத்துகின்றன. மேற்கூறிய பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் கூற்றின் அடிப்படையில் தான் தற்கால ஆசிரியர்களையும் மாணவர்களையும் தமிழ் இலக்கணம் சென்றடையவில்லையோ என்று கருதவும் இடமுண்டு.

எவ்வாறாயினும் மொழியியல் துறையின் ஆற்றலோடும் மரபுவழி இலக்கணப் பரிச்சயத்தோடும் மொழியியல் துறை விற்பனர்கள் குறிப்பிடுகின்ற நவீன கருத்துக்களையோ, பழந்தமிழ் இலக்கணவியலாளர்களது அக்கறையான, அவசியம் பின்பற்ற வேண்டிய விடயங்களையோ இன்று ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் பின்பற்றவில்லை என்பது விசனத்துக்குரிய நிலையாகும். தமிழ் மாணவர் தமிழ் மொழி இலக்கணத்தை வரன் முறையாகக் கற்கும்“ வாய்ப்பை அநுசரணையிலுள்ள இன்றைய பாடத்திட்டங்கள் வழங்குவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை இலக்கியக் கலாநிதி பண்டிதர்.மு.கந்தையா பகிரங்கப்படுத்துகிறார். இவ்வாறு மரபு வழி இலக்கணத்தையோ நவீன மொழியியலையோ ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் பின்பற்றவில்லை என்பதும் பாடத்திட்டங்களும் பாடசாலைகளும் கவனத்திற் கொள்ளவில்லை என்பதும் இறுதியாகத் தமிழ்மொழியையே பாதிக்கின்றன என்பதைத் தமிழ் அபிமானிகள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் இலக்கணச் சுத்தமாகப் பேசுவதோ எழுதுவதோ அவசியமோ எனக் கேட்கும் போக்கும் இன்று நிலவுகின்றது. “மொழியறிவு மற்றெல்லாப் பாடங்களிலும் கற்றல் கற்பித்தல்களில் தாக்கம் ஏற்படுத்துவதால் அது எவராலும் புறக்கணிக்கப்படத் தக்கதன்று. ஆனால் மாணவர்க்குரிய இலக்கியப் பகுதியின் விளக்கத்துக்கு இன்றியமையாத இலக்கண அம்சங்கள் மட்டும் சமவாயக் கல்வி ரீதியில் தழுவிக் கொள்ளும் முறையே நடைமுறையில் உள்ளது” என்று இலக்கிய கலாநிதி. மு.கந்தையா குறிப்பிடுகின்றார். ஆக, பரீட்சைகளிலும் இலக்கணம் ஒரு

சார்பு வகையாய்ப் பரீட்சிக்கப்படுவதன்றி முதன்மைத்துவம் வழங்கப்படும் ஒன்றாகவில்லை. இந்நிலையில் இலக்கணம் சார்பான வினாக்களைப் புறக்கணித்தும் தமிழ் மொழிப் பாடத்தில் மாணவர் எதிர்பார்க்கும் திறமைச் சித்தி பெறும் வாய்ப்புத் தாராளமாக உண்டு. இந்நிலை தமிழ் மொழி கற்கும் மாணவர் தமிழ்த்திறமை பெறுதலில் பெருமளவு பின்னடைவைத் தோற்றுவிப்பதால் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூடப் பயன் இழக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. தமிழ் இலக்கியங்களைச் சுவைக்கும் திறனற்று மனனம் செய்து ஒப்புவித்து பரீட்சைப் பெறுபேற்றைச் சாதகமாக்கிக் கொள்ளும் நிலையே ஏற்படுகின்றது. இதனால் மொழியின் மீது இரசனை இல்லாமல், பற்றில்லாமல் கட்டாயத்தின் காரணமாக படிக்கின்ற அவலம் ஏற்படுகின்றது.

“முந்துதமிழிலக்கியமகா காவியங்கள்

முட்டறுத்துட் பொருள்விளங்கித் தெளிவதற்குச்

செந்தமிழிலக்கண விளக்க மென்னுஞ் சிறப்பு வேண்டுமென”

அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பி குறிப்பிடுகின்றார். இலக்கணத்தின் அவசியத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு மொழியின் தனித்தன்மை அதன் இலக்கணத்தைப் பேணிக் கொள்வதில் தான் தங்கியுள்ளது. இல்லையாயின் அது கால, இடங்களால் தாக்குண்டு ஒன்று பலவாகும் நிலை எய்திச்சிதையும். மொழி ஓரிடத்தில் வழங்குவது போல மற்றோரிடத்தில் வழங்காது போய்விடும். இந்நிலையில் அடிப்படை இலக்கணம் தான் ஒன்றாய் எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் வழங்கச் செய்து மொழியைக் காக்கின்றது. தமிழர்கள் தமது பழைய நூல்களில் மிக முந்தியதாகப் பேணி வைத்திருப்பது தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கண நூலையே என்பது அவர்களின் மொழிக்காப்பியத்தின் அக்கறையைக் காட்டுகின்றது. என இலக்கண வித்தகர் இ.நமசிவாயம் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேற்கூறிய கருத்தை மறுதலிக்கின்ற மொழியியலாளர்கள், குறிப்பாக பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் இன்றைய காலகட்டத்திற்கு பொருந்தாது எனக் கூறுவதோடு, இலக்கணம் கற்பிக்கப்படுகிறது, அதுவும் பழமையானது என்று கருத்துரைப்பதையும் பார்க்கிறோம். “பாடசாலைகளிலும் உயர் நிறுவனங்களிலும் தமிழ் இலக்கணம் பெரிதும் நன்னூலை அடிப்படையாகக் கொண்டே இன்று வரை கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது என்றும் நன்னூல் சுமார் எழுநூறு அல்லது

எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் (கி.பி 12 அல்லது 13 ஆம்நூற்றாண்டு) எழுதப்பட்டது என்றும் நன்னூலார் காலத் தமிழில் இருந்து இக்காலத் தமிழ் பெருமளவு மாற்றம் அடைந்துள்ளது.” என்பது பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமானின் வாதம்.

இந்நிலையில் மரபுவழி இலக்கணகாரர்களின் மாற்றத்தை விரும்பாத, மாறக்கூடாது என்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கும் மனப்பாங்கும், இவற்றை மறுதலிக்கின்ற நவீன மொழியியலாளர்களின் மனப்பாங்கும் இணைய வேண்டிய நிலை உள்ளது. அதாவது மரபுவழி இலக்கணக் கருத்துக்களோடு நவீன மொழியியல்கருத்துக்களையும் இணைக்க வேண்டியது மொழி கற்பித்தல் துறையில் இன்று அவசரத்தேவையாக உணரப்படுகின்றது. இக்கருத்தை, இதன் அவசியத்தை இன்றைய மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு இடையூறாகப் பல கருத்துக்களை மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் முன்வைக்கின்றார்கள். இதனால் மரபுவழி இலக்கணத்தோடு மொழியியலை இணைப்பதில் உடன்பாடற்ற போக்கைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்.

இலக்கணம் கற்பித்தல் முற்றாக மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை முன்வைக்கும் மொழியியலாளர்கள், மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் மொழியியல் பயிற்சி கிடைக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்கள். உண்மையில் இன்று மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் மரபுவழி இலக்கணத்தைக் கற்றவர்களாகவே இருக்கின்றனர். அதுவும் பரீட்சைக்காக கற்று சித்தியெய்திய நிலையில் மரபுவழி இலக்கணத்தை விட்டு விலகிட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். பால பண்டிதர், பண்டிதர், சைவப்புலவர் பட்டங்களுக்காக மரபுவழி இலக்கணங்கள் துறைபோகக் கற்பவர்களுக்கு உண்டு.ஏனைய மொழி ஆசிரியர்கள் பரீட்சை நோக்கிப் படித்து பின் படிப்பிக்கும் நோக்கில் நினைவுபடுத்தி என வாய்பாடாக இலக்கணத்தைக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு மொழியியல் அறிவு, பயிற்சி என்பன அறவே இல்லை என்றே கூறலாம். அதே வேளை அண்மைக்காலங்களில் மொழியியல் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களும், மொழியியலை பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் பயின்றவர்களும் இம்மாற்றத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடியாதவர்களாக உள்ளனர். மேலும் இந்த மாற்றம் எங்கே இருந்து ஆரம்பிப்பது என்பதும் சர்ச்சைக்குரிய விடயமாக காணப்படுகிறது. நவீன மொழியியலாளர்கள்,

குறிப்பாக பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் “க.பொ.த உயர்தர வகுப்புக்குரிய புதிய இலக்கணப் பாடத்திட்டமும் அதனைத் தழுவி அமைந்த பாடநூல்களும் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டு படிப்படியாகவே செய்யப்பட வேண்டுமென்று” கூறுகிறார். இக்கருத்தானது முன்வைக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ பத்து வருடங்கள் கடந்துவிட்ட நிலையிலும் மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் இன்றுவரை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை.

அண்மைக்கால சம்பவங்கள், செயற்பாடுகளின் மூலமாக இதனை உணரலாம். வேற்றுமை தொடர்பான மொழியியலாளர்களின் கருத்தானது பின்வருமாறு அமைகின்றது. “குறிப்பாக மூன்றாம் வேற்றுமை என்று தமிழ் இலக்கண நூல்கள் கூறும் வேற்றுமையை இரண்டு வேற்றுமைகளாகக் கொள்ள வேண்டும் என்ற வகையில் தமிழில் வேற்றுமை ஒன்பது என்பது மொழியியலாளர்களின் கருத்து. ஆனால் மரபுவழி இலக்கணக்காரர் வேற்றுமை எட்டு என தொன்று தொட்டு குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்த வேற்றுமைப் பாகுபாட்டை இன்றைய ஆசிரியர்கள், மொழியியலாளர்கள் கூற்றுப்படி ஒன்பதாக ஏற்றுக் கொள்வதானது அடிப்படை இலக்கணத்தை (தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்து வந்த) மாற்றுவது போலாகும் என்பதோடு, அது நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒன்று, மாற்ற முடியாதது மாற்றக் கூடாதது என்றும் கருதுகிறார்கள். இவ்வாறு மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் மாறாத போது மாணவர்கள் மாறுவதென்பது சாத்தியமில்லை என்றாகிறது.

கடந்த கால (2007) புதிய தமிழ் மொழிப் பாடநூல் தயாரிப்பின் போது (தரம் 7) வேற்றுமை ஒன்பது எனக் குறிப்பிடுவது பல பிரச்சனைகளைக் கொண்டு வரும் எனக் கருதி பழையபடி எட்டாகவே குறிப்பிடப்பட்டது. இங்கு பல பிரச்சனைகள் எனக் குறிப்பிட்டது மாற்றத்தை விரும்பாத, மாற்றம் தேவையில்லாத சிக்கல், அப்படியே இருப்பதால் (இவ்வளவு காலமும் இருந்தது போல இருக்கட்டும்) ஒருவருக்கும் பிரச்சனை இல்லை எனப் பல காரணங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. இறுதியில் மீண்டும் வேற்றுமை எட்டு என்றே எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் இன்றுள்ள மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் மரபுவழி இலக்கணத்தில் நீண்ட காலப் பரிச்சயம் கொண்டவர்கள். இவர்கள் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களாகவோ பட்டதாரி ஆசிரியர்களாகவோ இருப்பினும் மொழியியல் பற்றிய அறிவும் தெளிவும் இவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை மனங் கொள்ள வேண்டும். இவர்களுக்குப் பயிற்சியளித்த பயிற்சிக் கல்லூரிகளும், இன்றைய தேசிய

கல்வியியற் கல்லூரிகளும் மொழியியல் தொடர்பான விளக்கத்தை, பயிற்சியைக் கொடுக்க பாடத்திட்டத்தில் இடமில்லை. அதேவேளை பல்கலைக்கழகத்தில் கூட இவர்கள் தமிழை ஒரு பாடமாக கற்பதாலோ அல்லது தமிழை ஒரு சிறப்புத் துறையாக கற்பவர்களுக்கோ மொழியியல் பற்றிய விளக்கம் தெளிவாக, ஆழமாக கொடுக்கப்படுவதில்லை. தமிழை ஒரு சிறப்புத்துறையாக தெரிவு செய்து அதிலும் மொழியியல் துறையைத் தெரிவு செய்தால் தான் மொழியியல் பற்றிய ஆழமான தெளிவான விளக்கம் கிடைக்கிறது இந்நிலையில் மொழியியல் துறையில் கற்றவர்கள்கூட, அதாவது மிகக் குறைவானவர்களே மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களாக இருப்பதால் மொழியியல் துறை பாடசாலை மட்டங்களில் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

மேலும் மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் பாடத்திட்டத்திற்கமைய க.பொ.த(சா/த), க.பொ.த(உ/த) வகுப்புகளில் மொழி கற்பிக்கும்போது மொழியியலைக் கற்பிக்க வேண்டிய தேவை இல்லாது போகிறது. க.பொ.த(உ/த) இற்குக் கற்பிப்பதாயினும் மொழியியல் அறிமுகம் என்ற வகையில் மொழியியல் தொடர்பாக ஒரு மேலோட்டமான அறிவைக் கொடுப்பதுடனே இக்கற்றல் முடிந்து விடுகிறது. இதேநிலை தான் தேசிய கல்விக் கல்லூரிகளிலும் தமிழை ஒரு சிறப்புப் பாடமாக அல்லது துணைப்பாடமாக கற்பிக்கப்படும் போது ஆசிரியர்களுக்கான பாடத்திட்டத்திலும் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக அவர்களுடைய பாடத்திட்டத்தில் 90 வீதமான விடயம் மரபுவழி இலக்கணமாகவே உள்ளது. இந்நிலையில் மொழியியல் துறையை கற்ற ஆசிரியர்கள் கூட மொழியியலை ஆழமாக கற்பிக்க வேண்டிய நிலை இல்லாததால் மொழியியல் துறை அறிவும் பயனும் பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை இல்லாது போகிறது. இத்தகைய நிலையை ஆசிரியர்களுக்கு மொழியியல் பற்றிய ஆர்வத்தையும் தெளிவையும் கொடுக்கத் தவறிவிடுகிறது. பேராசிரியர் எம். ஏ. நுஃமான் குறிப்பிட்டது போல் க.பொ.த உயர்தர வகுப்புக்குரிய புதிய இலக்கணப் பாடத்திட்டமும் அதனை தழுவி அமைந்த பாடநூல்களும் படிப்படியாக இம்முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டுமென்பது சாத்தியமற்றதாக, இதுவரை நிறைவேற்றப்படாததாகவே காணப்படுகிறது.

மொழியின் இயல்பை விபரிப்பதே இலக்கணம் என்பர். மொழி எப்படி இயங்க வேண்டும் என்று விதிப்பது இலக்கணமாகாது. சிறப்பாக நன்னூலும் தொல்காப்பியமும் மொழியின் இயல்பை விளக்கும் விளக்க நூல்களாகும். இவை விதி நூல்களாகா மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள்

மொழி எப்படி இயங்க வேண்டுமென்பதை தெரிந்து கொள்ளும் அதேவேளை ஒலியின் ஈட்டத்தைத் தெரிந்து குறிப்பாக பேச்சு மொழியின் பரம்பலுக்கேற்ப அதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் மொழியியலில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மரபுவழி இலக்கணத்தின் பரிச்சயத்தோடு மொழியியலையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டு மொழியை கற்பிக்க வேண்டும். மொழி என்பது ஒலி வடிவத்தையே குறிக்கின்றது. வரிவடிவம் என்பது ஒலி வடிவத்தின் நிழற்படம் போன்றது. கருத்துக்கு ஒலி வடிவம் அறிகுறி: ஒலி வடிவத்தின் அறிகுறி வரிவடிவம். இன்றைய மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் ஒலி வடிவத்தைக் கருத்திற் கொண்டு மொழி கற்பித்தலை மேற்கொள்ள மொழியியல் பரிச்சயம் அவசியமாகின்றது. ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டது போல தமிழ் மொழிப் பாடத்தில் இலக்கணப் பகுதியைத் தவிர்த்து ஏனைய விடயங்களில் கவனம் செலுத்தி சித்தியை பெறுகின்றனர் என்பது போல் தற்போதைய மொழிப் பரீட்சைகளில் மொழியியலைத் தவிர்த்து ஏனைய இலக்கண வினாக்களிற்கு விடையளித்து விடுவது மொழியியல் பற்றிய ஆர்வமின்மையே காட்டுகின்றது. இந்நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். மரபுவழி இலக்கணமும் மொழியியலும் கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டும்.

மரபுவழி இலக்கணத்தில் தெளிவுள்ளவர்களே மொழியியலிலும் நன்கு தெளிவுள்ளவர் ஆகின்றனர். மரபுக் கவிதைத் தெளிவுள்ளவர்கள் புதுக்கவிதையிலும் சோபிப்பது போல் இங்கும் மரபுவழி இலக்கணத்திற்கும் நவீன மொழியியலுக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும். இலக்கண மொழியியல் பகுதிகளைத் தவிர்த்து மொழிப் பாடச் சித்தி சாத்தியமில்லை என்பதால் இலக்கண, மொழியியல் வினாக்கள் கட்டாயமாக விடையளிக்கப்பட வேண்டிய இறுக்கத்தைப் பரீட்சைகள் முன்வைக்க வேண்டும். அவ்வாறாயின இலக்கணமும் மொழியியலும் சரிவர புரிந்து அவற்றில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக எல்லோரையும் உருவாக்கும்.

அகவிழி - ஏப்ரல், 2009.

எண்ணக்கரு உருவாக்கமும் மொழி விருத்தியும்

எண்ணக்கரு என்பது வெவ்வேறு பொருட்கள், விடயங்கள் ஆகியவற்றிலுள்ள பொதுவான தன்மைகளைக் குறிக்கும் செயன் முறையாகும். அனுபவங்களின் சுருக்கமான தொகுப்பே எண்ணக்கரு எனக் கொள்ளலாம். கதிரை, பாடசாலை, கரும்பலகை, புத்தகம் போன்ற சொற்களெல்லாம் தமிழ் மொழியிலுள்ள எண்ணக் கருக்களின் குறியீடுகள் என்றும் இவ்வாறான பல சொற்களின் ஒத்த பண்புகளை அடிப்படையாக கொண்டு எண்ணக்கரு வளம் விருத்தி அடைகின்றது. என்றும் குறிப்பிடலாம். மேலும் எண்ணக்கரு என்பது பொதுவான பண்புக் கூறுகளின் ஒழுங்கான அல்லது வகைப்படுத்திய ஓர் அமைப்பெனக் கூறலாம். இதற்கு உதாரணமாக மரம் ஒன்றைப் பார்க்கும் பிள்ளையொன்று மரம் பற்றிய எண்ணக்கரு உருவாக்கத்தைப் பெற்றிருக்கும் நிலையில் வேறு இன மரத்தைப் பார்க்குமிடத்து அதனையும் மரம் என்று சொல்லக் கேட்கும் போது அந்த மரத்தினதும் பண்புகளையும் மரத்தின் பண்பென அனுமானித்துக் கொள்கின்றது. இவ்வாறு பல்வேறு வகை மரங்களையும் அவற்றின் பண்புகளையும் இணைத்துப் பார்த்து பல்வேறு பண்புகளைக் கொண்டிருப்பது மரம் என்ற எண்ணக்கருவைப் பெறுகின்றது. இந்நிலையில் எண்ணக்கரு உருவாக்கம் என்பது பற்றி விரிவாகப் பார்ப்போம். மனிதர்களைச்

சூழ்ந்துள்ள சிக்கலான இயல்புகளைப் பகுத்து வகைப்படுத்தியும் தொகுத்து அமைப்பாக்கியும் மொழிவடிவிலான குறியீட்டு நிலைப்படுத்தியும் எண்ணக்கருவாக்கம் மேற்கொள்ளப் படுகின்றது. உதாரணமாக சூழலில் காணப்படுகின்ற உயிரிகளை விலங்குகள் என்றும் தாவரங்கள் என்றும் வகைப்படுத்துதல் எண்ணக்கரு உருவாக்கமாகும். இந்த எண்ணக்கரு உருவாக்கமானது “அறிவை ஒழுங்கமைத்தல், சிந்தனையை இயக்குதல், கிரகித்தல், வளப்படுத்துதல், அறிவை களஞ்சியப்படுத்தல், முதலாம் அறிகைத் தொழிற்பாடுகளில் சிறப்பார்ந்த இடத்தை பெறுகின்றது” என பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் இது அடிப்படை நிலை, உயர்நிலை எண்ணக்கரு உருவாக்கங்களான சிறப்பிக்கப்படுகின்றது.

“மொழி வளம் குறைந்த சமூகத்தில் எண்ணக்கரு வளமும் குறைவாக இருக்கும்” எனவும் “மொழியற்ற சில உயர் விலங்குகளுக்கு ஒரு சில எண்ணக்கருக்களே மனத்தில் உள்ளன” எனவும் பேராசிரியர் ச.முத்துலிங்கம் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் இவர் “பிள்ளையின் வளர்ச்சி நிலையும் அனுபவங்களின் அதிகரிப்பும் எண்ணக்கரு உருவாக்கத்துடன் தொடர்புபட்டது” எனவும் கூறுகின்றார். இதிலிருந்து எண்ணக்கரு உருவாக்கத்திற்கும் மொழி விருத்திக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். உதாரணமாக நாலாம் வகுப்புப் பிள்ளை தனது குடும்பம் தவிர்ந்த ஏனைய சமூக அமைப்புகளுடன் தொடர்புற்று அனுபவம் பெற முடியாத நிலையில் அவன் சனநாயகம் பற்றியோ ஐக்கிய நாடுகள் சபை பற்றியோ எண்ணக்கருவைப் பெறமுடியாது. இதிலிருந்து அனுபவங்கள் கூடக்கூட எண்ணக்கரு உருவாக்கம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க மொழி விருத்தியும் ஏற்படும் என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். எண்ணக்கரு உருவாக்கம் புலக்காட்சியிலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றது. பொருட்களின் ஒத்த பண்புகளையும் வேறுபட்ட பண்புகளையும் பிரித்தறியும் ஆற்றல் புலக்காட்சியிலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றது. ஐம்புலன்களால் பெறப்படும் புலக்காட்சியை பார்த்தல் விம்பங்கள், முகர்தல் விம்பங்கள், கேட்டல் விம்பங்கள், சுவைத்தல் விம்பங்கள், ஸ்பரிசித்தல் விம்பங்கள், என ஐந்தாகப் பிரிக்கலாம். ஆரம்ப வகுப்புகளில் மொழி கற்றலில் புலக்காட்சி பெறுதல் முக்கிய இடத்தை பெறுகின்றது. எண்ணக்கரு உருவாக்கமும் மொழி கற்றலும் புலக்காட்சியிலிருந்தே ஆரம்பிக்கின்றன. சூழலில் காணப்படுகின்ற பெருந்தொகையான பொருட்கள் குறிப்பிட்ட எண்ணக்கரு கட்டமைப்பினுள்ளே அடக்கி கொள்ள (சுருக்கிக் கொள்ள) புலக்காட்சி உதவுகின்றது.

உதாரணமாக எத்தனையோ உயிரினங்களை விலங்கு என்ற ஓர் எண்ணக்கருவினுள் சுருக்கிவிடக் கூடியதாகவுள்ளது.

இந்தச் செயற்பாடு மனிதரது சிந்திக்கும் ஆற்றலைச் சிக்கனப்படுத்தியும் வினைத்திறனாக்கியும், உதவுகின்றதனால் எளிதானதும் சிக்கனத்தன்மை பொருந்தியதுமான தொடர்பாடல் ஏற்படுத்த முடிகின்றது. இதன் மூலமாக அறிகைச் செயற்பாட்டின் ஒரு சிறப்புப் பண்பாகிய அனுமானித்தலை வளர்ப்பதற்குரிய விசை கொண்ட ஆற்றலும் உருவாக்கப்படுகின்றது. மேற்கூறிய விசை கொண்ட ஆற்றலினால் அனுமானித்தல், அறிகை என்பவற்றால் மொழி விருத்தி ஏற்படுகின்றது. மொழிக்கொள்கையாளர் விகொற்ஸ்கி சிந்தனை விருத்திக்கும் மொழி விருத்திக்கும் இடையிலான தொடர்பை விளக்குகிறார். இவர் தன்மையப் பேச்சு (Egocentric talk) என்ற தமக்கு தானே பேசுதல் என்ற நிலையில் சொற்களை பிள்ளைகளினால் உள்மயமாக்கப்படுவதே சிந்தனை என்றும் சிந்திப்பதற்கு மொழி மிகவும் அவசியம் என்றும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

எண்ணக்கரு உருவாக்கமானது பண்பு பிரித்தறிதல், பொதுமையாக்கல் எனும் இரு செயன்முறைகளைக் கொண்டது. பண்பு பிரித்தறிதல் என்பது பல பொருட்கள், விடயங்களில் உள்ள பண்புக் கூறுகளை அவதானித்தல் என்றும் கூறலாம். பிள்ளையானது பல்வேறு அனுபவங்களையும் பண்பு பிரித்தறிந்து பின்னர் பொதுமையாக்கி எண்ணக்கரு உருவாக்கத்தை மேற்கொள்ளும் போது பல்வேறு எண்ணக்கருக்கள் வாயிலாக அறிவு பிள்ளையின் உள்ளத்தில் பதிவு செய்யப்படுகின்றது. அவை மொழி எண்ணக்கருக்கள், கணித, சமூக, அழகியல் எண்ணக்கருக்கள் என்றவாறு பாடத்துறைகளோடு இணைந்த எண்ணக்கருக்களாக காணப்படுகின்றன. இந்நிலையில் மொழி எண்ணக்கருக்கள் எல்லாப் பாடத்துறைகளோடும் பின்னிப்பிணைந்திருப்பதால் அதிகளவில் மொழி விருத்தி ஏற்படுகின்றது.

பிள்ளைகளிடத்து ஏற்படும் எண்ணக்கரு உருவாக்கம் மற்றும் அறிகை விருத்தி ஆகியவற்றை பியாஜே விருத்திப்படி நிலைக்கட்டங்களாக விளக்கியுள்ளமையும் எண்ணக்கரு உருவாக்கத்திற்கும் மொழி விருத்திக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்புக்கு சான்றாகும். பியாஜே இரண்டு வயது தொடக்கம் ஏழு வயது வரை உள்ளூணர்வுப் பருவம் நிகழ்கின்றது என்றும் எண்ணக்கருக்கள் மொழிக்குறியீட்டுடன் தொடர்புபடுத்தும் ஆற்றல் வளர்ச்சியடையத் தொடங்குகின்றது எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேலும் ஏழு வயது தொடக்கம் பதினொரு வயது வரை, பதினொரு வயது தொடக்கம் பதினாறு வயது வரையுள்ள பருவங்களை திட்டவட்டமான சிந்தனை இயக்கப் பருவம், வரன் முறையான சிந்தனைப் பருவம் எனக் குறிப்பிட்டு முறையே நன்கு ஒழுங்கமைந்த தருக்க முறையிலே எண்ணக்கருக்களை உருவாக்கி கொள்ளுதல், தருக்க பூர்வமாகவும் பகுத்தறிவுபூர்வமாகவும் எண்ணக்கருக்களை இனங்காணுதல் எனக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து மொழி விருத்திக்கு எண்ணக்கரு உருவாக்கம் எத்துணை முக்கியத்துவமானது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

பற்றீசியா அர்லின் (Patricia Arlin) நியம சிந்தனைப் பருவத்தின் பின்னர் மிக விரிந்த நோக்குடன் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணல், விளைவுதரும் வினாக்களை உருவாக்குதல், கருத்துக்களைப் புதிய வடிவில் தொகுத்தல், சமச்சீருக்கு முரண்பாடான நிகழ்வுகளைப் புலனாய்வு செய்து அறிவைத் திரட்டி கொள்வதில் பரந்த அணுகு முறைகளைப் பயன்படுத்துதல், அறிக்கை எல்லைகளை மீளாய்வு செய்தல், பொருண்மை மட்டங்களைக் கண்டறிவதில் அதிகமான விருப்புடமை, ஆக்கமலர்ச்சி மற்றும் தன்முனைப்பு ஆகியவற்றில் விருப்புரிமை கொள்ளல் போன்ற எண்ணக்கருக்களை உருவாக்குவதற்கும் நியம சிந்தனைக்கும் பிற்பட்ட பருவத்தினரை விளக்கியுள்ளார். இவை மொழி விருத்தியை மேலும் விருத்தியாக்கும் எனக் கூறலாம்.

பிள்ளைகளின் முதிர்ச்சிச் செயற்பாட்டோடு மொழியைத் திரட்டும் செயற்பாடும் இணைந்து செல்லும் என்று கூறுகிறார்கள் மொழியியலாளர்கள். ஆரம்ப வகுப்புக்களில் காட்சிப் பொருளின் அதிகளவு உதவியோடு எண்ணக்கரு உருவாக்கத்தைப் பெற்று மொழி விருத்தியை அடையும் பிள்ளைகள் காலப்போக்கில் காட்சிப்பொருட்களின் குறைந்தளவு பயன்பாட்டோடு கருத்துப் பொருளிலேயே எண்ணக்கரு உருவாக்கத்தைப் பெற்று மொழி விருத்தியையும் அடைந்து கொள்வர். இந்நிலையில் ஆரம்பப் பிரிவு ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளின் வயது, ஆற்றல், என்பவற்றை கருத்திற் கொண்டு பிள்ளைகள் மொழி விருத்தியைப் பெற வழிவகுக்க வேண்டும்.

-அகவிழி - ஜனவரி, 2008

வாண்மைத்துவமிக்க ஆசிரியத்துவத்திற்கு வாசிப்பின் இன்றியமையாத்தன்மை

எங்கே ஒரு நூலகம் திறக்கப்படுகின்றதோ அங்கே ஆயிரம் சிறைச்சாலைகள் மூடப்படும்” என்பது நூலகத்தின் தாற்பாரியத்தையும் அதன் விளைத்திறனான பயன்பாட்டையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. யுனெஸ்கோ அமைப்பு “நூலகம் என்பதனைக் கல்வி அறிவுக்கான உயிருள்ள சக்தி என்றும், கருத்துத் தகவல் மையம் என்றும், பண்பாட்டை வலியுறுத்தும் அமைப்பு என்றும் மக்களுக்கும் நாட்டுக்கும் இடையே அமைதியையும் புரிதலையும் உண்டாக்குகின்ற இன்றியமையாத “தரகர்” என்றும், வரையறுக்கின்றது. சிறைச்சாலை மூடப்படுவதற்கும் மக்களுக்கும் நாட்டுக்கும் இடையே அமைதியையும் புரிதலையும் உண்டாக்குகின்ற இன்றியமையாத தரகர் என்று குறிப்பிடுவதற்கும் உரித்துடையது நூலகம் என்ற நிலையில் நூலகமும் அதன் விளைத்திறனான வாசிப்பும் எமக்கு எத்துணை அவசியம் என்பதை அனைவரும் உணரலாம். ஆயினும் இதனை நாம் எவ்வளவு தூரம் உணர்ந்தோமென்பது கேள்விக்குறியே.

வாசிப்பின் அவசியம் பற்றி தேவையான அளவிற்கு, மனதில் பதியும் வண்ணம் குறிப்பிட்டாயிற்று. வாசிக்கத் தெரியாதவன் யோசிக்க தெரியாதவன். புத்தகங்கள் இல்லா வீடு ஜன்னல் இல்லா வீட்டைப் போன்றது. நூலகங்கள் உலகின் எட்டாவது அதிசயம். நல்ல நூல்களே

நல்ல நண்பர்கள். ஒரு மனிதனின் வாழ்விற்கு தேவையான அனைத்தையும் அள்ளித்தரும் ஓர் அட்சயபாத்திரம் போன்றதே வாசிப்பு. ஆதவனைப் போல எம்மைச் சுடர் வீசச் செய்யும் வல்லமை வாசிப்புக்கு மட்டுமே உண்டு. வாசிப்பதனால் ஒரு மனிதன் பூரணத்துவம் அடைகின்றான். நன்றாக வாசிப்பவன் நடமாடும் பல்கலைக்கழகம். மேற்கூறிய கருத்துக்கள், தத்துவங்கள், அனுபவங்கள் பல பலராலும் கூறப்பட்டுள்ளன. இருந்தும் எமது மனப்பாங்கில் மாற்றம் ஏற்பட்டு நாம் தொடர்ந்து வாசிக்கின்றோமோ? நன்றாய் வாசித்துப் பெறும் பயன்களுக்கு பதிலாக நவீன தொடர்பு சாதனங்களினூடாக கிடைக்கும் தரமற்ற பல நிகழ்வுகளையும் பார்த்து இரசிக்கவே விரும்புகின்றோம். பொன்னான நேரத்தை பொழுது போக்கென்ற பெயரில் வீணடிக்கின்றோம்.

“நீ நூலை தேடு உலகம் உன்னை தேடும்” என்பது பழமொழி. “அறியாமை என்னும் இருட்டறைக்குள் நிற்கும் ஒருவன் நூல்களாகிய சாளரங்களைத் திறப்பானாயின் மட்டுமே அறிவெனும் ஒளியைப் பெற்றுக் கொள்வான்” என்பது மூதறிஞர்கள் கூற்று. “என்னை எச்சந்தர்ப்பத்திலும் கைவிடாத நல்ல நண்பர்கள் நூல்களே” எனவே “வாசிப்பின் மூலம் யோசித்து அதனை நேசிப்போம்” என்றார் ஓர் ஆங்கிலக் கவிஞர். “யாரோ செய்த தவத்தால் நாங்கள் பெற்ற வரம்: புத்தகங்கள்” என்று குறிப்பிட்டார் கவிஞர் வைரமுத்து. “புத்தகங்கள் இல்லாத வீடு ஆத்மா இல்லாத உடலைப் போன்றது” என்று குறிப்பிட்டார் அறிஞர் ஸிஸேரா. “நான் அறிஞர் பலருடைய கட்டுரைகளைப் படித்து அவற்றைப் போன்றே எழுதிப் பழகி நல்ல மொழி நடையை, எழுதும் திறனைப் பெற்றேன்” என்று குறிப்பிடுகிறார் அறிஞர் ஸ்டீபன். “என்னைச் சிறையில், தனி அறையில் உணவு, போதியளவு நீர் போன்றன தராவிடினும் ஒரு நூலைத் தராது விடுவது தான் பெரிய தண்டனை” என ஓர் அறிஞர் குறிப்பிட்டார்.

தேவநேயப் பாவாணர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“மனிதரெலாம் அன்புநெறி காண்பதற்கும்
மனோபாவம் வானைப்போல் விரிவடைந்து
தனிமனித தத்துவமாய் இருளைப் போக்கிச்
சகமக்கள் ஒன்றென்ப துணர்வ தற்கும்
இனிதினிதாய் எழுந்த உயர் எண்ண மெல்லாம்
இலகுவது புலவர்தரு சுவடிச்சாலை

புனிதமுற்று மக்கள்புது வாழ்வு வேண்டில்
புத்தகசா லைவேண்டும் நாட்டில் யாண்டும்”

மேலும் வான்மறை தந்த வள்ளுவரும் கல்வி, அறிவு என்பன பற்றி பல இடங்களில் குறிப்பிட்ட போதும் பின்வரும் குறள், நூல்களின் மகத்துவத்தை பெரிதும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. “தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்கு கற்றனைத் தூறும் அறிவு”

மேலே கூறப்பட்ட குறளின் கருத்தானது ஒரு கிணற்றை எவ்வளவு ஆழமாகத் தோண்டுகையில் தண்ணீர் எவ்வளவு அதிமாகக் கிடைக்கின்றதோ அது போல் நாம் நூல்களை அதிகமாக வாசிக்க அறிவெனும் பெரும் புதையல் கிடைக்கும் என்பதாகின்றது. மேற் கூறியவை யாவும் நூலகம், வாசிப்பு, பயன்பாடுகள், இன்றியமையாத தன்மைகள் போன்றவற்றையே எடுத்துரைக்கின்றன. இவை யாவும் பெரும்பாலும் அநேகருக்கும் தெரிந்தவையே. ஆயினும் நாம் இப்போது கவனம் செலுத்த வேண்டியது என்ன? ஏன் விரும்பி வாசிக்கின்றார்களில்லை? நூலகம் நோக்கி ஏன் செல்கின்றார்களில்லை? இவ்வாறான ஆதங்கத்துடனான பல்வேறு கேள்விகளுக்கெல்லாம் விடைகள் தான் என்ன?

“வாசிக்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அல்லது ஊக்குவிப்பதற்கு பொருத்தமான இடம் பாடசாலையே” என்பது கல்வியியலாளர் கருத்து. ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா? என்ற பழமொழிக்கேற்ப சிறியவயதில் வாசிக்கும் பழக்கம், ஆர்வம் ஏற்பட்டால் அது பெரியவர்களான பின்பும் தொடரும். மாறாக பெரியவர்களான பின் வாசிப்பின் பயன் அறிந்து வாசிப்பவர்கள் மிகக் குறைவு. இதற்கு நல்லதோர் உதாரணம் முதுகலைமாணி கற்கை நெறியை மேற்கொண்ட பலர் தமது ஒப்படைக்குத் தேவையான நூல்கள், பத்திரிகைக் கட்டுரைகள் எனத் தேடித் தேடிப் படித்தார்கள். பரீட்சையும் நிறைவு பெற்று, ஒப்படைகள் எழுதும் தேவையும் இல்லாத போது அந்த வளர்ந்த ஆசிரியர்களே நூலகம் வருவதையோ, புத்தகங்கள் இரவல் வாங்கிச் செல்வதையோ செய்யவில்லை என்று ஒரு நூலகர் குறிப்பிட்டார். ஆக, இவ்வாறான மனப்பாங்கு கொண்டவர்களுக்கு தொடர்ந்து படிப்பும் பரீட்சையும் இருப்பது ஒன்றே தான் இவர்களை வாசிக்கத் தூண்டுமென்பது புரிகின்றது. “ஒருவன் எப்போது கற்பதை நிறுத்துகிறானோ அப்போதே கற்பிப்பதை நிறுத்த வேண்டும்” என்று அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர். அதிலும் இன்று நவீன தொடர்பு சாதனங்களின் பெருக்கமும் வேகமான

தகவல்களின் வருகையும் அறிவின் பெருக்கத்தை கொண்டுவரும் நிலையில் ஆசிரியர்கள் தமது அறிவைக் கூட்டுவதைக் கூட செய்கின்றார்களில்லை முன்மாதிரியாக தனது நடத்தை மூலம் மாணவர்களை வழிகாட்ட வேண்டியவர்கள் இந்த முன்மாதிரியை மேற்கொள்ளும் மனப்பாங்கற்றவர்களாக காணப்படுகின்றார்கள். வாசித்து, கிரகித்து பொருளை அறிந்து கொள்ளும் வல்லமை பெற்றவர்களாக இருந்தும் அக்கறையுடனான வாசிப்பைச் செய்வதில்லை. உண்மையில் தொலைக்காட்சியில் தொடர்நாடகங்களைப் பார்த்து பலமணி நேரங்கள் வீணடிக்கும் பலர் வாசித்தறிய விரும்புவதில்லை. அந்த நாடகங்களின் கரு, கருத்து சொல்லும் முறை என்பன பயனுள்ளதாக இருப்பினும் அதற்கான நேரத்தின் அளவு (விளம்பரம், விபரங்கள்) நேரச் செலவீனம் என்பன அதனைத் தொல்லைக்காட்சியாகவே மாற்றுகின்றன. அநேகமான நாடகங்கள் நாவல்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றை வாசித்து (கரு, கருத்து, படிப்பினை, பயன்பாடு) அவற்றின் சிறப்பைக் கிரகிக்க முடியாதவர்கள் தான் அதிக நேரத்தை அதற்காகச் செலவு செய்கின்றார்கள்.

தீட்டத் தீட்ட கத்தி கூர்மையடைவது போல் தேடத் தேட புத்தி கூர்மையடையும். தொடர்ந்து வாசிக்காததால் வாசிப்பின் போது இடர்படும் பலரை, குறிப்பாக மாணவர்களை நாம் பார்க்கிறோம். பல்வேறு வகையான வாசிப்பு வகைகளைத் தெரிந்து கொண்ட போதும் அவற்றுள் ஏதாவதொரு வகையைப் பயன்படுத்தி வாசிக்கத் தவறுகின்றார்கள். இந்நிலையில் வாசிப்பு மாதம், வாசிப்புச் செயற்பாடு, வாசிக்கத் தூண்டும் போட்டிகள் எனப் பல்வேறு பயனுள்ள ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். வாசிப்பு மாதம் என்ற சிறப்பான முயற்சி ஒன்றை 2005 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் முழுவதும் தினக்குரல் பத்திரிகை நிறுவனத்துடன் அகவிழி சஞ்சிகை இணைந்து மேற்கொண்ட முயற்சி விளைதிறனான நல்ல முயற்சியாகும். அந்தக் கால கட்டத்தில் பல மாணவர்களும் அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், ஆசிரிய ஆலோசகர் என பல்வேறு தரப்பினரும் பயனுள்ள தேடல்களை மேற்கொண்டு வாசிப்புத் தொடர்பான கனதியான, காத்திரமான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்கள். இது மாணவர்கள் மத்தியில் மட்டுமன்றி ஆசிரியர்களிடையேயும் புதிய சிந்தனைகளைத் தோற்றுவித்தது. மட்டக்களப்பு ஆரையம்பதி மகா வித்தியால அதிபர் திரு.செ.மகாநாதசிவம் வாசிப்பை ஊக்குவிக்க செய்ய வேண்டியவை என்ற தலைப்பில் பாடசாலையிலுள்ள நூலகங்களுக்கு எல்லா வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் நிரலணியில் கட்டாயம் ஒரு

பாடவேளை ஒதுக்கப்பட வேண்டும் எனவும், வகுப்பு மட்டங்களிலும் பாடசாலை மட்டத்திலும் வாசிப்புப் போட்டியை ஏற்பாடு செய்து, வாசித்த விடயங்களில் வினா விடைப்போட்டி, தமது உரைநடையில் எழுதும் போட்டி போன்றவற்றை நடாத்தி ஊக்குவிக்கலாம் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆயினும் சில பாடசாலைகளில் நேரகூசி தயாரிக்கும் போது நூலகப் பாடவேளை போடப்படுவதில்லை. டாக்டர்.ந.சுப்புரெட்டியார் “1,2,3 வகுப்புகளுக்கு வாரத்திற்கு ஒரு பாடவேளையும் 4,5,6 வகுப்புகளுக்கு இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒரு பாடவேளையும் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்” என்றும் “வகுப்பு ஆசிரியர்கள் நூலகத்திற்கும் பொறுப்பை ஏற்றால் தான் நூலகப் படிப்பு திறமையாக நடைபெற இயலும்” என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“ஒரு பாடசாலையின் கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் கூடுதலான செல்வாக்கினைப் பெற்றுக் கொள்வது வாசிப்பேயாகும்” என்று கூறுகிறார் ஆசிரிய ஆலோசகர் பெ.பேரின்பராஜா. இதற்காகவே பலகோடி ரூபா செலவில் இலவசப் பாடநூல்கள் பாடசாலைகளினூடாக வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் இலவசமாக வழங்குவதனாலோ என்னவோ மாணவர்கள் இப்புத்தகங்களைக்கூட கருத்துன்றி வாசிப்பதில்லை. அதற்கான பயிற்சிகளும் ஆசிரியர்களால் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. வகுப்பறைகளைப் பொறுத்தவரை வாசிப்புப் பயிற்சியை வழங்கும் போது பாடநூல்களை மட்டும் கவனத்தில் கொள்ளாது, பாடநூல்களுக்கு மேற்பட்ட பதிவுகளையும் வெளியீடுகளையும் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். அப்பொழுதே வாசிப்புப் பற்றிய தேர்ச்சியை மாணவர்கள் விரைவாக அடைந்து கொள்வார்கள். வகுப்பறைகளில் பாடநூல்களோடு விளம்பரங்கள், அறிவித்தல்கள், அழைப்பிதழ்கள், கடிதங்கள், தகவல் துணுக்குகள், பொருட்களைச் சுற்றியுள்ள உறைகள், சுவராட்டிகள், பத்திரிகைத் துணுக்குகள், சஞ்சிகைகள் முதலியவற்றை வாசிக்கச் செய்வதனூடாக வாசிப்புப் பயிற்சியைக் கூட்டுவதுடன் மொழியாற்றலையும் வளர்த்து கொள்ளலாம். இவை வாசிப்பிற்கு கற்பித்தல் துணையாகவும் வாசிப்புச் சூழலைச் சிறப்பாக ஏற்படுத்தவும் உதவும். யுனெஸ்கோ தன் நோக்காக “வாசிப்போரிடையே நூலார்வத்தைத் தூண்டி வாசிப்புப் பழக்கத்தினை ஏற்படுத்தல், வாசிப்போர் சுயமாகவே அறிவேடுகளிலிருந்து விடயங்களைக் கற்றுக்கொள்ளும் ஆற்றலை அபிவிருத்தி செய்தல், கற்போருக்கும் கற்பிப்போருக்கும் பாடங்களுக்கும் அனுசரணையான நூல்களையும் அவர்தம் தொழில் அபிவிருத்திக்கான அறிவேடுகளையும் கொடுத்து உதவுதல், வாசகர்களினது ஓய்வு நேரத்தினைப் பயனுள்ளதாகக் கழிக்க உதவுதல்” போன்றவற்றைக் கொண்டிருக்கின்றது. கற்பிப்போருக்கும் பாடங்களுக்கு

அனுசரணையான நூல்களையும் அவர்தம் தொழில் அபிவிருத்திக்கான அறிவேடுகளையும் கொடுத்து உதவுதல் என்பதற்கேற்ப ஆசிரியர்கள் மேலதிக வாசிப்புக்கு தங்களை உட்படுத்துவதில்லை என்பது பெரும்பாலும் எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

வாசிப்பதன் மூலம் தர்க்கரீதியானதும் விமர்சனக் கண்ணோட்டத்து டனுமான சிந்தனை வளர்க்கப்படுகின்றது. ஒரு மனிதனின் வாசிப்புக்கேற்பவே அவன் ஞாபகசக்தியும் விருத்தியாகின்றது. ஒன்றை வாசித்து விளங்கி வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலே மெய்யான மொழியாற்ற லாகும். வாசிப்பினால் மனஅமைதியையும் ஓய்வு நிலையையும் கலாரச னையுணர்வையும் பெறமுடிகின்றது. மாணவர்களுக்கு வாசிப்பின் மகத்துவத்தை உணர்த்த ஆசிரியர்கள் முன் வரவேண்டும். அதற்கு முன் ஆசிரியர்கள் முன்மாதிரியானவர்களாகத் திகழ வேண்டும். நூல்கள் வாங்குவதிலும் நூல் வெளியீட்டு விழாக்களில் கலந்து கொள்வதிலும் கூட ஆசிரியர்கள் அக்கறை காட்டுவதில்லை. ஒப்படைகளிலோ, பரீட்சை விடைகளிலோ தான் சொல்லிக் கொடுத்த விடைகளை, மேற்கோள்களைத் தவிர்த்து வேறு விடைகளை மேற்கோள்களை எழுதினால் புள்ளி வழங்கமாட்டார்கள் என்ற மனோநிலையும், ஆசிரியர்களுக்கே வேறு மேற்கோள்களும், விடயதானங்களும் தெரியாது என மாணவர்கள் கேலி செய்வதையும் பார்க்கிறோம். காலா காலமாக பல்கலைக்கழகங்களிலும், பாடசாலை களிலும், இன்று தனியார் கல்வி நிறுவனங்களிலும் கொடுக்கப்படும் பாடக்குறிப்புகள் மாற்றத்திற்கு உட்படுத்தகூடாத குர் ஆனோ, பைபிளோ என்று கேட்குமளவிற்கு ஆசிரியர்களுடைய தேடுதல் அமைந்துள்ளது. வாசிப்பின் பயன்களை ஒவ்வொருவரும் உணர வேண்டும். குறைந்தது ஒரு நாளைக்கு ஒரு மணி நேரமாவது வாசித்து புதிய விடயங்களையும் அறிவையும் தெளிவையும் பெற மாணவர்களைப் பக்குவப்படுத்த வேண்டும். பரீட்சை விடைகளோ, ஒப்படைகளோ, கட்டுரைகளோ மேலதிக வாசிப்பினூடாக அடிக்குறிப்பும், உசாத்துணை நூல்களும் போட்டு எழுதப் பழக்கப்படுத்த வேண்டும். நூல் கொள்வனவு செய்யும், நூல்களை நினைவுப்பரிசாக வழங்கும், ஓய்வு நேரத்தை பயனுள்ள வழியில் போக்க நூல்களை கைவசம் வைத்திருக்கும் பண்புகளை வழங்க வேண்டும். ஒரு மனிதன் எப்படிப்பட்டவன் என்பதை வாசிக்கும் நூல்களைப் பார்த்து அறியலாம். என்பதை உணர்ந்து வாசிக்கப்பழக வேண்டும்.

உயிர்க்குறிகளின் உயிர்ப்பு

ஒரு மொழிக்குள்ள சிறப்புக்களுக்கெல்லாம் காரணம் அதற்கமைந்த எழுத்து வடிவமேயாகும். எழுத்து வடிவிலுள்ள மொழி மக்கள் இனத்தை பல நூற்றாண்டுகள் பிணைத்து வாழவைக்கும் ஆற்றலுடையது. இதனால் பேசுவதைவிட எழுதும் போது மிகுந்த விழிப்புடன் செயற்பட வேண்டும். ஏனெனில் எழுத்து நிலைத்து நிற்பது. பலரிடம் ஆக்கமோ, அழிவோ செய்யவல்லது. இவ்வாறான சிறப்புக்குரிய எழுத்தின் தோற்றத்தை பார்ப்போமாயின் தன் கருத்தை தெரிவிக்க வேண்டும் என்று விரும்பிய மனிதன் தன் முயற்சியால் கல்லிலும், களிமண்ணிலும், ஓலையிலும், செம்பிலும் எழுதி வைக்கத் தலைப்பட்டான். ஓவிய எழுத்து, அடையாள எழுத்து, ஒலி எழுத்து என இன்றுள்ள சீர்த்தன்மையான எழுத்துக்கு வந்துள்ளது.

தொல்காப்பியர் கூறிய எழுத்து வடிவங்கள்

1. மெய்யெழுத்துக்கள் புள்ளி பெறல்
2. எகர, ஒகர குறில் புள்ளி பெறல் (எ, ஒ)
3. ம என்பது ப் என்ற வடிவமாக பகரத்தினுள் புள்ளியிட்டு எழுதுதல்

இந்நிலையில் நிகழ்கால மாற்றங்கள்

1. எகர, ஒகர புள்ளி பெறாமை

2. ஏ.ஒ என்பவை காலும் சுழியும் பெறல் (வீரமாமுனிவர் உபயம்)
3. ப் என எழுதாமல் புள்ளியை உள்ளே வளைத்து ம என எழுதுதல்

எழுத்துக்களை தெளிவாக எழுதி அதன் ஒலிகளுக்கு ஏற்ப பயன்படுத்துதல் வேண்டும். ஆனால் நாம் இவற்றில் போதிய கவனம் செலுத்துவதில்லை. ஆங்கிலத்தில் a, an என்பன பயன்படுத்தும் இடங்கள் தொடர்பாக பல்வேறு பயிற்சிகள், பரீட்சைகள் கொடுக்கப்பட்டு தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் தமிழில் ஒரு, ஓர் என்பன பயன்படுத்தும் இடங்கள் தொடர்பாக பயிற்சிகளோ, பரீட்சைகளோ அளிக்கப்படுவதில்லை. ஓர் என்பது ஆங்கிலத்தில் an ற்கு சமம். ஆங்கிலத்தில் a, e, i, o, u என்ற உயிர் ஒலிச் சொற்களுக்கு முன் (Vowels) an பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதே போல் ஓர் என்பதும் உயிர் எழுத்து சொற்களுக்கு முன் பயன்படுத்த வேண்டும். என்பது விதி. ஆனால் பலரும் இவ்வாறு பயன்படுத்துவதில்லை. மேலும் இரு, ஈர், வேறோர் வேறொரு போன்ற சொற்களின் பயன்பாடும் மற்றோர் - மற்றொரு, பிறதோர் - பிறிதொரு, இன்னோர் - இன்டனொரு கவனிப்பதில்லை இதே போல் உயிர்க்குறிகள், எழுத்துத் துணைகள், உருபு திரிதல் என்பன தொடர்பாக கவனம் கொள்வதில்லை. இவற்றின் விளைவு எழுத்துப் பிழைகள், வசனப்பிழைகள், கருத்துப்பிழைகள் என்பன உருவாகின்றன.

எழுதும் போது கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியவை

1. திசை முகம்: ஓர் எழுத்து உரிய இடத்திலிருந்து தொடங்கி உரிய இடத்தில் முடிதலாகும்.
2. அளவு: எழுத்தின் பருமன்
3. உறுப்பு: எழுத்தின் இலட்சணம்
4. இடைவெளி: எழுத்துக்களிடையே இடைவெளி (ஓர் எழுத்தை எழுத முடியாதவாறு) சொற்களுக்கிடையே இடைவெளி ஓர் எழுத்து எழுதக்கூடியவாறு
5. உயிர்க்குறி: உயிர்மெய் ஒலிகள் தோன்றுவதற்கான அடையாளங்கள் (ர, எ, டே, ள, ி,)

6. வரி தொடக்கம்: வரி ஒவ்வொன்றையும் முறையாகத் தொடங்குதல் (குற்றொழுத்துக்கள், தனி எழுத்துக்கள், உயிர் எழுத்துக்கள், ஜயினால் உருவாகும் எழுத்துக்கள் உ+ம் கை, மை என்பனவராதபடி தவிர்த்தல்) மேலும், கள், தான், துறை, வரை போன்ற தனித்து நின்று பொருள் தரும் சொற்களையும் தவிர்க்க வேண்டும்.

7. பந்தி ஆரம்பம்: கோட்டிலிருந்து சிறு இடைவெளி விட்டு தொடங்குதல்

8. நிறுத்தக் குறிகள் (ஆறுமுக நாவலர் உபயம்)

1. முற்றுப்புள்ளி(.) : முடிப்பிசைப்புள்ளி : வாக்கியத்தின், இறுதியிலும், சொற்சுருக்கத்தின் இறுதியிலும், திகதியின் இறுதியிலும் பிரயோகிக்கப்படும்.

2. காற்புள்ளி (,) : பொருளை எண்ணி, வேறுபடுத்தி, சொற்களைத் தனித்தனியாக பிரித்துக்காட்டவும், பொருள் மயக்கம் உண்டாகாதவாறு வாக்கியத்தில் தெளிவு ஏற்படுத்துவதற்கும், ஒருவரை விளித்துக்கூறும் விளிப்பெயரை அடுத்தும், இணைப்புச் சொற்களை (உ ம் ஆகவே) அடுத்தும் இது பிரியோகிக்கலாம்.

3. வினாக்குறி(?) கேள்விக்குறி : வினாவாக்கியத்தின் இறுதியிலும் பிரயோகிக்கப்படும்.

4. மெய்ப்பாட்டுக்குறி / ஆச்சிரியக்குறி / வியப்புக்குறி (!) : விருப்பம், மகிழ்ச்சி, நோ, உற்சாகம், வெறுப்பு போன்ற உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் சொற்களை அடுத்து இக்குறி பயன்படுத்தப்படும்.

5. மேற்கோள்குறி (...) : ஒருவரின் கூற்றை அவ்வாறே அல்லது எடுத்துக்காட்டாக முன்வைக்க இக்குறி பிரயோகிக்கப்படும்

உயிர்க்குறிகள்

உயிர்மெய் ஒலிகள் தோன்றுவதற்கு இக்குறிகள் பயன்படுகின்றன. மேலும் உயிர் மெய் எழுத்துக்களின் வடிவங்களை (வரிவடிவங்களை) எழுதுவதற்கு இவ்வுயிர்க்குறிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

1999

1. ஈ அரவு அல்லது கால்	உ + ம்	சா,மா,தா
2. ள வெள்ளிக்கால்	உ + ம்	ஒள, ஊ, கௌ, செள
3. ி விசிறி	உ + ம்	சி,மி,தி
4. ே விசிறியும் சுழியும்	உ + ம்	சீ,மீ,தீ
5. ல ஒற்றைக்கொம்பு	உ + ம்	செ,மெ,தெ
6. ே இரட்டைக்கொம்பு	உ + ம்	சே,தே,மே
7. ஐ சாங்கிலிக்கொம்பு, இணை கொம்பு	உ + ம்	சை,மை
8. ட கீழ் விலங்கு	உ + ம்	ரு,ளு,கு
9. ீ கீழ் விலங்கும் சுழியும் டை, கூ - இது விதி விலக்கானது	உ + ம்	ரு, ளு
10. ி கீழ்க்கால்	உ + ம்	சு,பு,வு
11. ூ கீழ்க்காலும் சுழியும்	உ + ம்	சூ, பூ,வூ
12. ு மடக்கேறு	உ + ம்	து,று,நு
13. ு மடக்கேறும் அரவும்	உ + ம்	தூ,றூ,நூ

மேற்கூறிய உயிர்க்குறிகள் எழுத்தின் போது பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆயினும் அவற்றை ஒலி வடிவில் கூறுவது தவிர்க்கப்படுவதால் பெயர்கள் மறக்கப்பட்டுவிட்டன. ல, ள, ஐ ஆகியன ஒலி வடிவில் கூறப்படுவதால் நினைவில் வைத்திருக்கின்றோம். ஆனால் ஒவ்வொரு உயிர்க்குறிகளையும் ஒலித்தும் எழுதியும் காட்டி கற்பித்து வருவோமானால் பல எழுத்துத் தவறுகளை நீக்கலாம்.

மொழி விருத்தியில் சிறுவர் ஆக்கங்கள்

சிறுவர்கள் மிக்க ஆர்வமுடையவர்கள். அவர்கள் வாழும் சூழல் புதுமைகள் நிறைந்தது. விஞ்ஞான விந்தைகள் நிறைந்தது. நவீன தொழினுட்பங்கள் சூழ்ந்தது. இந்நிலையில் உலகத்தை அறிய அவாவும் குழந்தைகளுக்கு நல் வழிகாட்ட வேண்டியது பெரியோரின் கடமையாகும். “றோபோக்கள்” உலாவரும் இந்நாட்களில் மனித உணர்வுகளை நல்ல மனப்பாங்குகளை குழந்தைகளின் உள்ளத்தில் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சிறுவர்களின் மனத்தில் புத்துணர்ச்சியையும் புது மகிழ்வையும் ஏற்படுத்துவதோடு அவர்களை வேகமாகச் செயற்படவும் விவேகமாகச் சிந்திக்கவும் செய்தல் பெரியோரது பணியாகும். சிறுவர்களுக்கு உதவும் வகையில் அறிவு பூர்வமானதும் கவர்ச்சி கொண்டதும் மிக்க படைப்புக்களை ஆக்கியளிக்க வேண்டியது படைப்பாக்க கர்த்தாக்களின் பாரிய பொறுப்பாகும். சிறுவர்களின் மனப்போக்குகள், உள்மன ஆசைகள், வயதுத் தேவைகள், முரண்பாடான இயல்புகள் பற்றியெல்லாம் பரிச்சயப்பட்டு, அவர்களுக்கேற்ற இயைந்ததான, இரசனைமிக்க இலக்கியங்கள், நாடகங்கள், சினிமாக்கள் என்பவற்றைப் படைத்து பயன்பெற வைப்பது சிறுவர்கள் மீது அக்கறை கொண்ட அனைவரதும் செயற்பாடாகும்.

இந்நிலையில் சிறுவர் இலக்கியங்களை முதலில் நோக்குவோம். “சிறுவர் இலக்கிய முயற்சிகள் நீண்ட கால வரலாறு கொண்டவை என்றும் அவை

மொழி

நாட்டார் இலக்கிய மரபு சார்ந்தவை, செந்நெறி இலக்கிய மரபு சார்ந்தவை என இரு வகைப்படுத்தலாம்” என்றும் கலாநிதி செ.யோகராசா குறிப்பிடுகின்றார். சிறுவர் கவிதை, சிறுவர் சஞ்சிகை, சிறுவர் கதை, சிறுவர் நெடுங்கதை என்பவற்றையும் துணுக்குகள், விடுகதைகள் போன்றவற்றையும் சிறுவர் இலக்கியங்களுள் உள்ளடக்கலாம். “சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பாக சிந்திப்பவர்கள் பலரும் அவர்களது வயது, மொழியாற்றல், மனவளர்ச்சி என்பவற்றிற்கேற்ப சிறுவர் இலக்கியம் அமைய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தத் தவறுவதில்லை என்றும் மேலும் தமிழில் சிறுவர் இலக்கியம் பற்றிய இத்தகைய பார்வையானது நவீன கல்வி வளர்ச்சியுடனும் நவீன இலக்கிய முயற்சிகளுடனும் தொடர்புபட்டுள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை” என்றும் சிறுவர் இலக்கிய விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுவது இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது.

குறிப்பாக சிறுவர் பாடல்களை எடுத்து நோக்கின் 1918 இல் புலவர் சு.வைத்தியநாதர் தமிழ்ப் பாலபோதினி என்ற அபிநயப் பாடல்கள் கொண்ட குழுந்தைப் பாடல்களின் தொகுதியை வெளியிட்டதுடன் க.அருள்நந்தியின் பிள்ளைப் பாட்டு (1935) நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர், சி.அகிலேஸ்வர சர்மா, ஜே. எஸ். ஆழ்வாப்பிள்ளை, அல்வையூர் மு.செல்லையா, மு.நல்லதம்பி, வேந்தனார், யாழ்ப்பாணன், பண்டிதர் க.வீரகத்தி.என இவ்வரிசை இன்றுவரை தொடர்கிறது. இருப்பினும் விதிவிலக்கான ஒரு சில கவிஞர்களது ஒரு சில கவிதைகள் தவிர்ந்த ஏனையவற்றில் பின்வரும் குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அறப்போதனை அடிநாதமாக ஒலித்தல், பிரசாரம் வெளிப்படையாக அமைந்திருத்தல், உளவியல் நோக்கு அனுசரிக்கப்படாமை, இலக்கண விதிகள் முதன்மை பெற்றிருத்தல், உள்ளடக்கம் (மிருகங்கள், பறவைகள், குடும்ப உறவுகள், விளையாட்டுக்கள், அறம், பண்பாடு) குறிப்பிட்ட வட்டத்துள் இருத்தல், வெளிப்பாட்டு முறை ஒரே பாணியில் காணப்படல் போன்றன காணப்படுகின்றன. அரும்பதங்கள், கடினமான சொற்புணர்ச்சி, யாழ்ப்பாண பிரதேச மண்வாசனை போன்றன காணப்பட்டபோதும் மொழி விருத்தியில் ஒப்பீட்டளவில் சிறுவர் கவிதை அதிக முயற்சியும் வெற்றியும் அளித்துள்ளது என்றே கூற வேண்டும்.

சிறுவர் பாடலின் ஊடாக சிறுவர்கள் செவிமடுத்து இரசிக்கத்தக்க இலகுவான சொற்கள் கொண்ட பாடல்கள் தாளத்துடனும் இசையுடனும் பாடுவர். மேலும் குழுவின் முன் கூச்சமின்றிப் பாடவும் அபிநயம் பிடித்து ஆடவும், தெளிவாக உரத்துப்பாடி சொற்களஞ்சிய விருத்தியினையும்

பெறுவர். அடுத்து செவிமடுத்த பாடல்களை ஞாபகப்படுத்தி மீண்டும் மீண்டும் கூறுவதன் மூலமாக மனனம் செய்யும் ஆற்றலையும் பெறுவர். இசையுடன் பாடி ஆடுவதன் மூலம் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் அதேவேளை இசைக்கேற்ப வேறு சொற்களைப் பிரதிசெய்து புதிய பாடல்களை இயற்றும் திறனை அவர்கள் பெறுவர். அடுத்து கடின பதங்கள், அருஞ்சொற்கள் போன்றவற்றின் கருத்தை விளங்கிக் கொள்ளும் வாய்ப்பும் கிட்டுகிறது. உதாரணமாக “ஒரு குழந்தையை வையாதே பாப்பா” என்னும் பாடலில் “வையாதே” என்ற பதத்தின் பொருளையும் “ஒளவியம் பேசாதே” என்ற பாடலில் “ஒளவியம்” என்ற பதத்தின் பொருளையும் அறிந்துகொள்கின்றனர். எல்லாவற்றையும் விட மேலாக நல்ல மனப்பாங்குகளை பெறுகின்றனர்.

சிறுவர் பாடல்களில் “வீடு ஒன்று கட்டுவோம். விரும்பி அதில் வாழுவோம். வீடு ஒன்று இல்லாமல் எவரும் ஏங்கித் தவிக்காது. அனைவருக்கும் வீடுகள் எமது நாட்டில் கட்டுவோம் என்று ஒரு பாடல் அமைந்திருந்தது. இதே போல் பச்சைப் புல்லை நாம் தருவோம், பசிக்க உன்னை விடமாட்டோம் போன்ற பாடல்களில் மனப்பாங்கு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் முயற்சிகள் நிறைய வந்திருக்கின்றன. கவிஞர் அம்பிகைபாகன் (அம்பி) அண்மையில் வெளியிட்ட கொஞ்சம் தமிழ் என்ற நூலில் சிறுவர்களது கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் பாடல்களை எழுதி சிறுவர் பாடல் முயற்சியில் மிகப்பெரிய பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார். இருப்பினும் ஏனைய உலக நாடுகளுடன் ஒப்பிடு மிடத்து மிகக் குறைவான முயற்சிகளே எமது நாட்டில் நிகழ்ந்துள்ளன என்பதை ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்கள் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

இனி, சிறுவர் இலக்கிய வடிவங்களுள் முதன்மை பெறுகின்ற கதையை எடுத்துக்கொள்வோமாயின் ஆறுமுக நாவலரின் பால பாடல்களில் இடம்பெற்ற கதைகளை முதலாவது முயற்சி என்று கூறுகின்றார் கலாநிதி செ.யோகராசா, அதனைத் தொடர்ந்து பல்வேறு முயற்சிகள் இடம்பெற்ற போதும் சிறுவர் கதைகளின் வரவு, குறிப்பாக நூலுருப்பெற்றது மிகக் குறைவுதான். அண்மைக் காலங்களில் துணைப்பாடநூல் என்ற அடிப்படையில் அதிக முயற்சிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக த.துரைசிங்கம் அதிகம் ஈடுபாடு காட்டுகின்றார். ஆயினும் இக்கதைகளில் பிரசாரத் தன்மை அதிகம் காணப்படுவதைக் குறிப்பிட வேண்டும். சிறுவருக்கு மகிழ்ச்சி ஊட்டாத, மனப்பாங்கு மாற்றத்திற்காக கதைகளை மாற்றி எழுதும் முயற்சிகள் பெரும் பயனளிக்கவில்லை என்றே

மொழி

கூறவேண்டும். குறிப்பாக பஞ்சதந்திரக் கதைகளை முடிவை மாற்றி எழுதுவதால் அதன் மூலக்கதையில் காணப்பட்ட சுவை குன்றியுள்ள தென்றே குறிப்பிட வேண்டும். உதாரணமாக பாட்டி வடை சுட்ட கதையும் காசம் , நரி படுகின்ற பாடும் நிறைய மாற்றங்களுக்கு உட்பட்ட போதும் மூலக்கதையின் சுவாரசியம் இல்லாமல் போயுள்ளதை உணர்கிறோம். விழுமியம், மனப்பாங்கு மாற்றம் போன்ற நோக்கில் இம்மாற்றங்களை நியாயப்படுத்திய போதும் செயற்கைத் தன்மையை உணர முடிகின்றது.

சிறுவர் கதைகளின் ஊடாக இரசனையுடன் செவிமடுத்தல், கதைகளை விளங்கிக் கொள்ளல், இரசனையுடன் பேசுதல், கதைகளை சுவையுடன் இரசித்துக் கூறுதல், குழுவின் முன் கூறுதல், தெளிவாக உரத்துப் பேசுதல், இயல்பான மொழியிலே கதையைக் கூறிப் பின்னர் நியம மொழியைப் பின்பற்றுதல், பாத்திரமேற்று அபிநயத்துப் பேசுதல், படம் பார்த்துக் கதையொன்றினைத் தொடர்புபடுத்திக் கூறுதல், புதிய கதைகளை உருவாக்கி கற்பனையை வளர்த்தல், ஆக்கத்திறனைப் பெறுதல், சிறு சிறு வசனங்களை ஆக்கி எழுதுதல், செவிமடுத்த கதையினை நினைவில் வைத்துக் கூறுதல், ஒழுங்குபடுத்திக் கூறுதல், பல புதிய சொற்களைக் கிரகித்து விளக்கம் பெறுதல், இதனால் சொற்களஞ்சிய விருத்தியினைப் பெறுதல் எனப் பல்வேறு மொழித்திறன் விருத்திகளுடன் மனப்பாங்கு நிலையிலும் மாற்றம் பெறுவதோடு நல்ல விழுமியப் பண்புகளைப் பெறுவதையும் நாம் உணர்ந்திட வேண்டும். இந்நிலையில் சிறுவர் கதைகளை உருவாக்கும் ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களது பெரும் பணி மேற்கூறிய பலாபலன்களை கவனத்திற் கொண்டு செயற்படுதல் அவசியம்.

அடுத்து, சிறுவர் நாடகத்துறையை பார்ப்போமாயின் சமயம், இலக்கியம், வரலாறு சார்ந்த விடயங்களை ஏறத்தாழ எண்பதுகள் வரை நாடக வடிவில் வந்துள்ளன. இவை பாத்திரங்களின் உரையாடல்களைச் செந்தமிழ்ப் பாங்கில் கொண்டிருந்தன. அண்மைக் காலத்தில் சிறுவர் நாடகத் துறையில் பிரமிப்புக்குரிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன என சிறுவர் நாடக விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். சிறுவர்களுக்குரிய கதை அம்சங்கொண்ட, சிறுவர்களே குதூகலத்துடன் நடிக்கின்ற, சிறுவர்களுக்கேற்ற உளவியல் பாங்கிலமைந்த நாடகங்கள் அதிகம் உருவாகியிருக்கின்றன. சிறுவர் நாடக முன்னோடி எனவும் இதனாலேயே குழந்தை என்ற அடைமொழியைப் பெற்றவரும், அண்மையில் மட்டக்களப்பு பல்கலைக்கழகத்தால் கௌரவ கலாநிதி பட்டம் கொடுத்து கௌரவிக்கப்பட்டவருமான ம.சண்முகலிங்கத்தின்

முயற்சிகளும் (கூடிவிளையாடு பாப்பா, பஞ்சவர்ண நரியார்) பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு, கோகிலா மகேந்திரன், தேவானந்த். போன்றவர்கள் சிறுவர் நாடக முயற்சிகளில் காத்திரமான கனதியான பங்களிப்புகளை நல்கி சிறுவர் நாடகத்துறையை சிறப்பாக வளர்த்து வருகின்றனர்.

சிறுவர் நாடகத்தினூடாக சிறுவர்கள் பல்வேறு மொழி விருத்தியைப் பெறுகின்றனர். கலாநிதி குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் “சுதந்திரம், கற்பனை, அவதானம், கருத்துன்றல், மன இறுக்கத் தளர்வு, மகிழ்ச்சி ஆகிய பண்புகளை நாடகத்தின் மூலம் பெறுகின்றனர்” எனத் தன் நீண்டகால அனுபவங்களின் காரணமாக குறிப்பிடுகின்றார். சிறுவர்கள் தமக்குப் பரிச்சயமான சில பாத்திரங்களை ஏற்று பாவனை செய்து காட்டுகின்றனர். இங்கு பேசுதல் என்பது இயல்பாகவே வளர்க்கப் படுகின்றது. பாத்திரமேற்றுப் பேசுவதற்கு முன்னர் அவர்களது பேசும்தொனி, ஒலி வேறுபாடு என்பவற்றை கூர்ந்து அவதானிப்பது, நினைவில் வைத்திருத்தல், தெளிவாகப் பேசுதல், உரத்துப் பேசுதல், பாத்திரமேற்று நடித்தல் போன்ற திறன்களையும் பெறுகின்றனர். நாடகப் பாத்திரங்களின் உரையாடல், வசனங்களை மனனஞ் செய்வர். சொற்களஞ்சிய விருத்தியினைப் பெறுவர். ஆடல், பாடல், உரையாடல் எனப் பல்வேறு செயற்பாடுகளும் நாடகத்தில் காணப்படுகின்றதால் மொழி விருத்தியில் அதிக செல்வாக்குச் செலுத்துவதாக இச் சிறுவர் நாடகம் அமைகின்றது.

இறுதியாக சிறுவர் ஆக்கங்களில் சினிமா என்ற செயற்பாட்டை எடுத்து நோக்குவோமாயின் அண்மைக் காலத்தில் பெரு வளர்ச்சியும் அதிக தாக்கமும் ஏற்படுத்துவது இதுவே என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்காது. ஆயினும் இதுவே இன்று மிகவும் மட்டமான, ஏன் கீழ்த்தரமான மொழிவிருத்தியை ஏற்படுத்துகிறது எனக் கூற வேண்டும். சிறுவர்களை அதிகம் கவருகின்ற, தாக்கத்தை ஏற்படுத்தகின்ற இந்த ஆக்கமானது மிகவும் தரந்தாழ்ந்தே இருக்கின்றது. சிறுவர்களுக்கான சினிமாக்கள் தமிழில் உருவாக்கப்படவில்லை என்றே குறிப்பிட வேண்டும். இந்நிலையில் வளர்ந்தோருக்கான சினிமாக்களையே சிறுவர்கள் பார்க்கின்ற துரப்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். ஆனால் மேலைத் தேசத்தில் குழந்தைகளின் விநோத நாட்டத்தைக் கருத்திற்கொண்டே பயனுள்ள விண்வெளி சார்ந்த புனைகதைகளை படமாக எடுக்கின்றனர். தமிழ் தவிர்ந்த ஏனைய மொழிகளில் காட்டுன்களாக எத்தனையோ படங்கள் காட்டப்படுகின்றன. சிங்கள மொழியில் கூட மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டு பயனுள்ள சினிமாக்கள்

மொழி

காட்டப்படுகின்றன. இந்தியாவில், குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் சிறுவர்களுக்கான காட்டுன்கள், சினிமாக்கள் ஓரளவு தற்போது உருவாக்கப்பட்டு எமது நாட்டுச் சிறுவர்களும் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது. இருப்பினும் போதாமை நிலவுகின்றது. மொழி விருத்திக்கு அதிக பங்களிப்பை வழங்குகின்ற வளமான, கவர்ச்சிமிக்க ஊடகமான சினிமா தமிழில் இல்லையென்றே கூற வேண்டும்.

நிறைவாக மொழி விருத்தியில் சிறுவர் ஆக்கங்கள் பல்வேறு பயன்களைத் தருமென்பதை யதார்த்தபூர்வமாக உணர்ந்த போதும் அதனை உருவாக்குவதில் வளர்ந்தோரின் அக்கறை, திறன், மனப்பாங்கு என்பன திருப்திகரமாக இல்லை என்பதை நாம் உணரத் தவறுகின்றோம். எதிர்காலத்தில் மொழி விருத்தியில் மட்டுமல்லாது, மனப்பாங்கு மாற்றத்தில், விழுமியச் செயற்பாட்டில் நிறை பயனைத் தரும் சிறுவர் ஆக்கங்களில் ஈடுபட வளர்ந்தோர் முன்வரவேண்டும்.

கூர்மதி - 2006 - 2008

இலக்கண வழக்களை இனங்கண்டு திருத்தமாக எழுதுவோம்

இன்றைய இணையத்தள உலகத்தில் எல்லா மொழிகளும் மிக வேகமாக வளர்ந்து வருவதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிறோம். தமிழ் மொழியும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. செம்மொழி என்று புகழப்படும் நிலையில் தமிழ்மொழியைப் பயன்படுத்துவோர் மத்தியில் பல்வேறு இலக்கணப்பிழைகள் எந்தவித வெட்கமோ கூச்சமோ இன்றி வலம் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. மொழி ஒரு தொடர்பாடல் கருவி தானே. பேசுவரும் கேட்பவரும் புரிந்து கொண்டால் போதுந்தானே. மற்றையோர்கள் ஏன் இதைப்பற்றி அலட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்று சிலர் புறுபுறுப்பதுண்டு. பேசும்போது புரிந்து கொள்கிறார்கள் என்பது ஒரு புறமிருக்க எழுதும் போதும் இந்தப் பிழைகளை விடுகிறார்களே என்ற விசனம் இன்று பலருக்கும் உண்டல்லவா. அதிலும் “பிழைவழி போகும் ஒரு சிலரைப்பின்பற்றி அவ்வழியே பலரும் செல்வதால் பிழையே வழக்காகி விடுகிறது” என்று பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தன் கூறுவதைப் போல பிழைகளே வழக்காகி விட்டது துர்ப்பாக்கியம்.

எல்லாப் பாடங்களையும் தாய்மொழியிலேயே கற்க வேண்டுமென்ற கல்வியியலாளர்களின் கொள்கைப்படி பயிலும் மாணாக்கர்கள் இன்று தாய் மொழியை வழுவற பயிலுதல் மிக இன்றியமையாதது. எனவே ஆசிரியர்களும் மாணவர் விடும் பலவகை வழக்களையும் அவற்றின்

மொழி

வழா நிலைகளையும் அறிந்திட வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகின்றது. "மாடுகள் வருகின்றது" என்றோ "அவள் பாட்டு பாடியது" என்றோ "நாம் இருவரும் சென்றனர்" என்றோ "ஆமைகள் வேகமாக ஓடாது" என்றோ வசனப்பிழைகளை விட்டு எழுதும் தவறுகளைச் செய்கிறோம். மாணவர்கள் இவ்வாறு எழுதும் வசனங்களுக்கு ஆசிரியர்கள் சரி போட்டு ஏற்றுக்கொள்வதும் இன்று நடைபெறுகிறது. இதே போல் நுட்பம், முயற்சி, வாழ்கை, உற்சவம் போன்ற எழுத்துப்பிழைகளை மாணவர் விடும் போது ஆசிரியர்கள் அவற்றை சரி எனக்கருதுவதும் உண்டு. இவ்வாறு பல தவறுகள் இடம்பெறுவதை தவிர்க்க வேண்டும். இதற்கு இத்தவறு ஏற்படுவற்கான காரணங்களை தமிழ்மொழி போதிப்பவர்கள் கவனமாக அவதானித்து கருத்திற்கொண்டு தெளிவுபெற வேண்டும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தோன்றியதெனக்கருதப்படும் "தொல்காப்பியம்" தமிழ் இலக்கண நூல் வாக்கிய இயைபு விதிகளை எடுத்துக்கூறியுள்ளது. தொல்காப்பியம் காட்டும் சொற்றொடரில் விவரணங்கள் இன்றும் தமிழ் மொழியில் நிலைத்து நிற்பதைக் காணலாம். அதன் பின்னர் எழுதப்பட்ட நன்னூலும், அண்மைக் காலத்தில் எழுதப்பட்ட இலக்கணச் சுருக்கமும் தொல்காப்பியம் கூறிய விதிகளிலிருந்து பெரிதும் மாறவில்லை. இந்நிலையில் தொடர்ந்தும் இந்த விதிகளை அனுசரித்து எழுதுவதே தமிழைப் பிழையற எழுத உதவுமெனக்கூறலாம்.

தமிழ் மொழியிலே வாக்கியங்களில் மாணவர் விடும் வழக்கமான எழுத்து வழு, சொல் வழு, வழுக்கு வழு, புணர்ச்சி வழு என வகைப்படுத்தி அவ்வழுக்களையும் அவற்றின் வழாநிலைகளையும் நோக்குவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். முதலில் வாக்கியங்களிற்கையாளப்படும் சொற்களில் எழுத்துக்கள் பிழையாக எழுதப்படுவதை எழுத்து வழு என்று குறிப்பிடலாம். சொல்லின் இடையே க், ச், த், ப் என்றும் நான்கு வல்லெழுத்துக்களும் தம்மோடு தாம் சேர்ந்து வருமே தவிர மூன்று மெய்களாக சேர்ந்து வருவதில்லை. உதாரணமாக காட்ச்சி என வருவது இல்லை. இதே போல் சக்தி என்பதும் சக்தி என்று வருவதில்லை. மேற்க்கோள், முயற்ச்சி போன்ற சொற்கள் வழுவானவை. வல்லின மெய் எழுத்துக்களான க், ச், ட், த், ப், ற் என்பவற்றுக்கு பின் வேறொரு மெய் எழுத்து வருவது தவறு. இந்நிலையில் இவை மேற்க்கோள், முயற்சி என்றே வரும்.

தமிழ் மொழியிலே எழுவாயாக அமையும் பெயர்ச்சொல்லுக்கும் பயனிலையாக அமையும் வினைச்சொல்லுக்கும் திணை, பால், எண்,

இடம் எனும் இலக்கணக்கூறுகளின் அடிப்படையே பண்பாக அமைகின்றது. பயனிலையாக வரும் வினைச்சொல் எந்தப் பாலைக் குறிக்கின்றதோ அதே பாலினைக்குறிப்பதாவே எழுவாயில் வரும் பெயர்ச்சொல்லும் அமையும் என்பதை தொல்காப்பிய இலக்கணம் விளக்குகின்றது. இந்நிலையில் தம்பி வருகின்றது என்றோ அவர்கள் வருகிறது என்றோ எழுதுவதோ பேசுவதோ தமிழ்மொழி வாக்கிய இயைபிற்கு பொருத்தமற்றனவாகும். எனவே தமிழ்மொழி வாக்கிய வியற்பண்புகளுள் எழுவாயும் பயனிலையும் திணை, பால், எண், இடம் ஆகியன தொடர்பாக இயைபு பேணும் மரபு உடையதாக அமைய வேண்டும். இல்லையேல் அவை வழுவான வாக்கியங்களாகவே அமையும். பெரிய வாக்கியங்களை எழுதுவதாலோ உள்ளடக்கத்தில் கவனம் செலுத்தி உருவத்தில் செலுத்துவது அவசியமில்லையென மாணவர்கள் நினைப்பதாலோ தவறுகள் நிறையவே வருகின்றன.

ஒருவர் தம் மனக்கருத்தை சொற்றொடராக வெளியிடும் போது அக்கருத்து வாக்கிய உறுப்புகளிலுள்ள ஒரு முழு வாக்கியமாக வெளியிடப்பட்டால் மட்டுமே கேட்பவருக்கு கூறியவரின் மனக்கருத்து பிழை இன்றி விளங்கும். வாக்கியத்தின் உயிர்ப்பொருளான கருத்துடன் அதன் உடலாயிருக்கும் சொற்கள் ஒழுங்காகத் தொடர்தல் அவசியம். உதாரணமாக நான் பாடசாலைக்கு போனேன் என்பதே முறையான வாக்கிய ஒழுங்கு. இதனை பாடசாலைக்கு நான் போனேன் என்றோ போனேன் நான் பாடசாலைக்கு என்றோ போனேன் பாடசாலைக்கு நான் என்றோ எழுதுவது பொருத்தக்குறைவு. கதைக்கோ, கவிதைக்கோ, உரையாடலுக்கோ பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தினாலும் இலக்கண முறைப்படி எழுத வாக்கிய இயைபை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். பேசுவது போல் எழுதுகிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு எப்படையும் எழுதலாம் என்பதை தவிர்க்க வேண்டும். இவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இனி, சொல் வழுவைப் பார்ப்போமானால் வழுவற்ற பல சொற்கள் உச்சரித்தற் பிழையாலும் பொருள் விளக்கமின்மையாலும் பிற காரணங்களினாலும் வழுவுடையனவாகின்றன. உதாரணமாக சுற்றவாளி என்பது சுத்தவாளி என்றும் வெற்றிலை என்பது வெத்திலை என்றும் கோவை என்பது கோர்வை என்றும் ஒற்றடம் என்பது ஒத்தடம் என்றும் இளநீர் என்பது இளனி என்றும் அரைஞாண் கயிறு என்பது அரணாகயிறு என்றும் செய்தி என்பது சேதி என்றும் முன்றானை என்பது

முந்தானை என்றும் பல்வேறு சொல் பிழைகளை நாம் விடுகின்றோம். இவை திருத்தப்பட வேண்டும். குறிப்பாக பேச்சு வழக்கிலுள்ள சொற்களை எழுத்து வழக்காக எழுதும் தவறுகளை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். பேச்சு வழக்கு சொற்களின் எழுத்து வழக்கைத் தெளிவாக விளங்கி கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தான் எல்லோருக்கும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய நியம வழக்காக அது விளக்கமாக காணப்படும்.

இவ்வாறான வழக்கள் இன்றி எழுதப்படுபவை வழாநிலை என்று குறிப்பிடப்படும். குறிப்பாக திணை, பால், எண், இடம், காலம், வினா, விடை, மரபு ஆகிய எட்டும் வழுவாது இலக்கண விதிப்படி அமையப்பெறுவது வழாநிலை எனப்படும். இவ்வழா நிலையைப் பேணுவதற்கு இலக்கண விதியை தெரிந்து கொள்வதற்கு அதனை அனுசரித்து எழுதும் மனப்பாங்கை நாம் பெறுதல் வேண்டும். தாய் மொழியில் குறிப்பாக தமிழ் மொழியில் நாம் விடும் தவறுகளை யாரும் பெரிதுபடுத்துவதில்லை. ஆங்கிலத்தில் a உம் an உம் முக்கியத்துவப்படும் அளவுக்கு தமிழில் “ஓர்” உம் “ஒரு” உம் கருத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை.

இலக்கண ஆசிரியர்கள் வாக்கிய வழக்கில் குறிப்பிட்ட சில சூழ்நிலைகளிலே வழுவையும் விதிவிலக்காக ஏற்கின்றனர். அதனை வழுவமைதி என்பர். அவ்வாறான வழுவமைதிகளை திணைவழுவமைதி, பால்வழுவமைதி, இடவழுவமைதி, காலவழுவமைதி, மரபுவழுவமைதி எனப் பிரித்து இலக்கண ஆசிரியர்கள் வகுக்கின்றனர் வாக்கியங்களில் உயர்வு காரணமாக அஃறிணைப் பொருளை உயர்திணைப் பொருளோடு இணைத்து இரண்டிற்கும் உயர்திணை முடிவு கூறப்படலாம். உதாரணமாக இலக்குமி வந்தாள். இங்கு இலக்குமி என்பது செல்வமாக வளர்க்கப்படும் பசுமாட்டைக் குறிக்கிறது. இதே போல் இழிவு காரணமாக உயர்திணைப்பொருளும் அஃறிணைப்பொருளும் வருமிடத்து அஃறிணை முடிவினைப் பெறுவதுண்டு. உதாரணமாக மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா. இந்நிலையில் உவப்பு, உயர்வு, கோபம். இழித்தல் ஆகிய காரணமாக திணையும் பாலும் வழுவி வரலும் இடம்பெறலாம் என்பது இலக்கண ஆசிரியர்களின் கருத்தாகும். உதாரணமாக வயது, படிப்பு, பதவி காரணமாக ஒருவரை மதிப்பினாலோ அன்பினாலோ அவர் என்று அழைக்கிறோம். இது பால் வழுவமைதியாகும்.

இவ்வாறு இலக்கண ஆசிரியர்கள் கூறிய பல்வேறு வழுவமைதிகளை தெரிந்து கொண்டு எழுதப்படும் வாக்கியங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும்

நிலை வேறு, இலக்கண பிழைகளுடன் எழுதும் நிலை வேறு என்பதை எழுதுபவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சில விதிகள் தற்காலத்தில் அனுசரிப்பது கடினமாக இருக்கலாம். உதாரணமாக ஈ,ழ் எனும் மெய்யெழுத்துக்கள் ஒரு சொல்லின் இரண்டாம் எழுத்தாக வருமாயின் முதலாம் எழுத்து நெட்டெழுத்தானவையாகவும் அமையும். உதாரணமாக வாழ்ந்தாள், பார்த்தாள். இந்நிலையில் தமிழ்மொழியில் குறிலை அடுத்து இரண்டாம் எழுத்தாக ஈ,ழ் வருவதில்லை என்றும் ஆரிய மொழிச்சொற்கள் வடமொழியாக்கம் பெறும் போது குறிலையடுத்து இரண்டாம் எழுத்தாக வரும் ஈ என்பது ரு ஆக மாறும். உதாரணமாக கர்மம் என்பது வழு என்றும் கருமம் என்று எழுதப்பட வேண்டுமெனவும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதே போல் வர்க்கம் வழு என்றும் வருக்கம் வழாநிலை என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்வாறான வழுக்கள் இன்று பெருமளவு கவனத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஆயினும் வேறு சில வழுக்கள் தமிழ்க்கொலையாக மாறி வருகிறது. பிழையற எழுத முற்பட வேண்டும். அதுவே தமிழுக்கு நாம் செய்யும் பணி எனலாம்.

வித்தியா தீபம் - 2013

மொழி விருத்தியும் பிள்ளையின் வயதும்

ஐந்து வயது முடிந்த பிறகு தான் ஒரு குழந்தை பாடசாலைக்குச் செல்கின்றது. அந்த வயதில் தன் தாய். மொழியில் தனது விருப்பங்கள், ஆசைகள், தேவைகள் அனைத்தையும் குறிப்பாக தனது எண்ணங்கள் அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தக் கூடியதாய் இருக்கின்றது. அதாவது அந்த மொழியறிவால் முறையான தொடர்பாடலை மேற்கொள்ள அந்தக் குழந்தைக்கு முடிகின்றது. பாடசாலைக்கு வருவதற்கு முன்னரே தன்னுடைய சொந்த மொழியால் பெற்றோருடன், சகோதரர்களுடன், உறவினர்களுடன், அயலவர்களுடன் தான் விளையாடும் சகபாடிகளுடன் சுமுகமான உறவைப் பேணிக்கொள்கிறது. இதன் மூலம் செவிமடுத்தல் திறனையும் அதனோடு இணைந்த பேசுதல் திறனையும் நன்கு பெற்றுக்கொள்கிறது. இந்த அடிப்படை மொழித்திறன்களுள் முதன்மையான இரு அடிப்படைத்திறன்களையும் குழந்தை வீட்டில் பெற்றுக்கொள்கின்றது. இந்த விடயத்தை ஆரம்பப் பிரிவுக்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் மனங்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் முதன்மைநிலை iii இல் அதாவது தரம் 5 இல் கூட நன்கு செவிமடுத்துத் துலங்கவில்லை, பேச்சுத்திறனை வெளிப்படுத்து வதில்லை என்று குறைகூறும் ஆசிரியர்கள் மேற்கூறிய விடயத்தைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

“குழந்தை தன் மொழியில் நன்கு பேசக் கற்றுக்கொண்டது என்னும் போது தன் மொழியின் அடிப்படை அமைப்புக்களில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றுக்கொண்டது என்பதே பொருளாகும்” என பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான் குறிப்பிடுகிறார். இதிலிருந்து அம்மொழியின் இலக்கணத்தை அக்குழந்தை தன்வயப்படுத்திக் கொள்கின்றது என்பதை ஆரம்பப் பிரிவுக்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அமெரிக்க மொழியியல் அறிஞரான ஹொக்கற்றின் “நான்கில் இருந்து ஆறு வயது வரையுள்ள ஓர் இயல்பான குழந்தை மொழியியல் அடிப்படையில் ஒரு வளர்ந்தோனே ஆவான்” என்ற கூற்றைப் பார்க்கிறோம். ஏதாவது சில புறநடைகள், விதிவிலக்குகளைத் தவிர அம்மொழியின் அடிப்படைச் சொற் தொகுதியை குழந்தை தெரிந்து கொள்வதோடு அதனை பயன்படுத்த துகின்றது.

ஹொக்கற்றின் கூற்று ஆரம்பப் பிரிவு ஆசிரியர்களுக்கு மிக முக்கியமானது. பாடசாலை செல்ல முன் உள்ள குழந்தையினுடைய மொழி நிலையை இது நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. “மிகவும் சில வாக்கியக் கோலங்களை பொறுத்தவரை ஹொக்கற்றின் கூற்று சில வேளை மிகைப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கக்கூடும் எனினும் நிச்சயமாக ஆறு வயது நிரம்பிய ஒரு குழந்தைக்கு பெயர்ச் சொற்களின் பன்மையாக்கத்தில் கிரமமான சொல்லுரு மாற்று வடிவங்களை எவ்வாறு கையாள்கின்றது என்றும் இறந்த கால வினை வடிவங்களை எவ்வாறு அமைப்பது என்றும் தெரியும். மேலும் எழுவாய், செயற்படுபொருள், பயனிலை, பெயரடை , பெயர் முதலிய அமைப்புடைய சொற்றொடர்க் கோலங்கள் குழந்தையினுள் திடப்பட்டு விடுகின்றன. எனும் மாக்வார்ட் என்பவரின் கூற்றையும்” பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் குறிப்பிடுகிறார். ஆயினும் ஹொக்கற், மாக்வார்ட் ஆகிய இருவருடைய கூற்றுக்களை விட மிகவும் அண்மைக்கால மொழியில் ஆய்வாளர்களுடைய ஆய்வு முடிவுகள் மேற்கூறிய இருவரது கூற்றுக்களும் மிகைப்படுத்தப்பட்டவை அல்ல என நிரூபிக்கின்றன.

இங்கிலாந்திலுள்ள பிரிஸ்டல் நிறுவனம் ஒரு வயது முதல் ஐந்து வயது வரையுள்ள குழந்தைகளை ஆய்வுக்குட்படுத்தி அவற்றின் மொழி விருத்தியினை 5 கட்டங்களாக வகைப்படுத்தி விளக்கியுள்ளது. கட்டங்கள் என்று குறிப்பிடப்படுவதால் அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் இடையே வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைகள் உண்டு என்று எண்ணிவிடக் கூடாது என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஏனெனில் விருத்தி என்பது

தொடர்ச்சியாக நடைபெறுவது. இங்கு கட்டங்களாக வகுத்துக் கொள்வது, அது பற்றிய சிறந்த விளக்கத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்காகவே என்பதை நினைவிற் கொள்ளல் வேண்டும். இங்கு இறுதிக் கட்டத்தில் அதாவது 5 வயதுக்கு குறைந்த நிலையில் மொழியைப் பயன்படுத்தி ஆற்ற வேண்டிய செயற்பாடுகள் பலவற்றைச் செய்து முடிக்கக் கூடிய நிலைக்குப் பிள்ளை மொழியில் விருத்தி பெற்று விடுகின்றது என பிரிஸ்டல் ஆய்வுமையம் குறிப்பிடுகின்றது.

கட்டம் 5 இல் தகவல் பரிமாற்றமும் வினாவுதலும் விடை அளித்தலும், வேண்டுகோள் விடுத்தல், ஆலோசனை கூறல், கருத்துக்களை வழங்குதல், விருப்பு வெறுப்புக்களை தெரிவித்தல், உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தல், மனப்பாங்கினை வெளிப்படுத்தல் ஆகிய 8 செயற்பாடுகளைப் பிள்ளை செய்கிறது. இந்நிலையில் எம்.ஏ.நுஃமான் குறிப்பிட்ட அமெரிக்க மொழியியல் அறிஞரான ஹொக்கர்ரின் கூற்று சிலவேளை மிகைப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கக் கூடும் என்பதை மறுதலித்து அது மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்றல்ல என்பதை ஆரம்பப் பிரிவுக்கு மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் மனதில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

மேலும் பிரிஸ்டல் ஆய்வு மையம் கட்டம் 5 இல் குழந்தைகள் பெறுகின்ற இந்த மொழி தொடர்பான விருத்தி 1 வயது முதல் படிப்படியாக வளர்த்துச் செல்லப்படுகின்றது என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியதாகும். இந்நிலையில் 1வயது முதல் 5வயது வரையுள்ள வளர்ச்சிக் கட்டங்களை பார்ப்பது அவசியமாகின்றது. இதனை பிரிஸ்டல் ஆய்வு மையம் விருத்தியின் தொடரொழுங்கு எனக் குறிப்பிடுவதையும் பார்க்கின்றோம்.

கட்டம் 1இல் “அங்கே”, “பார்” “,“ வேணும்”, “எல்லாம் பொய்” போன்ற ஒற்றை அல்லது இரட்டைச் சொற்களை ஏதாவது பொருளுடன் இணைத்துப் பிள்ளைகள் பயன்படுத்தும் தன்மையைக் காணமுடியும். இதனைக் கட்டம் 1 இன் விசேட அம்சமாகக் குறிப்பிடலாம் எனப் பிரிஸ்டல் ஆய்வு மையம் குறிப்பிடுகிறது. இங்கு பிள்ளையின் பேச்சுக்கள் பின்வருவனவற்றுடன் தொடர்புடையனவாய் அமையும். அவையாவன யாராவது ஒருவரின் கவனத்தைத் தன்பால் ஈர்ப்பதற்கு அல்லது ஒருவரை அழைப்பதற்கு, ஒரு பொருளையோ சம்பவத்தையோ சுட்டி அதன் மீது ஒருவரின் பார்வையைச் செலுத்தும்படி தூண்டுவதற்கு, ஒரு பொருளையோ, சேவையையோ ஒருவரிடமிருந்து பெறுவதற்கு இறுதியாக வேண்டுகோளை விடுப்பதற்கு எனக் கூறப்படுகிறது.

இக்கட்டத்தில் பேச்சுக்கள் படிப்படியாக அர்த்தம் பெறத்தொடங்குகின்றன என்றும் சொற்கள் அரைகுறையாகவோ கொச்சையாகவோ ஒலிச்சேர்க்கையாகவோ இருப்பினும் கருத்தைப் புரிய வைக்கின்றன என்றும் பிள்ளையைச் சூழவுள்ளோர் விளங்கிச் செயற்படுகின்றனர் என்றும் இக்கட்டத்தில் இலக்கண வளம் குன்றியேயிருக்கும் என்றும் இவ்வாய்வுமையம் குறிப்பிடுகின்றது. இக்கட்டத்தினை 13ஆம் மாதத்திலிருந்து 22ஆம் மாதம் வரைக்குமான காலப்பகுதியென அண்ணளவாகக் குறிப்பிடலாம்.

இனி கட்டம் 2ஐ எடுத்து நோக்கின் இக்கட்டத்தில் பிள்ளைகள் கூடுதலாக வினாக்களை எழுப்புவர். எங்கே?, என்ன?, எப்படி?, ஏன்? எனத் தொடங்கும் வினாக்களே பொதுவாக இடம் பெறுகின்றன. எங்கே பந்து?, என்ன விளையாட்டு?, எப்படிப் போனது?, ஏன் ஓடினது? போன்ற வினாக்களை எழுப்புகின்றது. பொதுவாக இலக்கண அமைப்பினை அனுசரிப்பதற்கான தொடக்கத்தினை இந்தக் கட்டத்தில் காணலாம் என பிரிஸ்டல் ஆய்வு மையம் குறிப்பிடுகிறது. இரண்டு வாக்கிய உறுப்புக்களைக் கொண்டு அமையும் தொடர்களை உருவாக்குகின்றது. நீ இங்கே வா, நான் மாட்டேன் போன்றவை பிள்ளைகளிடம் தோன்றுகிறது.

இரண்டு வாக்கிய உறுப்புக்கள் எனும் போது எழுவாய் பயனிலை (நாங்கள் + விளையாடுவோம்) பயனிலை. செயற்படுபொருள் (பந்து விளையாடுவோம்) எழுவாய், செயற்படுபொருள் (எனது சட்டை) என இலக்கண அமைப்பினை அனுசரித்துப் பேசுகின்றது. மேலும் இரண்டு சொற்களாலான வாக்கியத்தை உருவாக்குகின்றது. இடைச்சொல் + பெயர்ச்சொல் (ஓர் இனிப்பு) வேற்றுமையுருபு + பெயர்ச்சொல் (வீட்டில்) உடைமைப்பொருள் (என்னுடைய புத்தகம்) இவ்வாறு இலக்கண அமைப்பை அனுசரிக்கும் நிலையை 23ஆம் மாதத்திலிருந்து 30ஆம் மாதத்திற்குள் (இது ஓர் அண்ணளவான பிரிப்பு) பேசுகின்ற பிள்ளை பாடசாலைக்கு வரும் 5 வயது நிரம்பிய நிலையில் அதன் மொழித்திறன் விருத்தியை ஆசிரியர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

பிரிஸ்டல் நிறுவன ஆய்வின் அடிப்படையில் 3ஆம் கட்டத்தைப் பார்க்கும் போது வினாக்கள் கேட்பது கருத்துள்ள முறையில் அமைந்த விடும் எனக் கூறப்படுகிறது. தமது தேவைகளை வெளிப்படுத்தும் சிக்கல் நிறைந்த வாக்கியங்களைப் பயன்படுத்துவதைப் பார்க்க முடியும் கேள், அறி என்னும் வினைச்சொற்களின் தோற்றம் இடம்பெறுகின்றது. அவை

குழந்தையின் மனநிலைகளுடன் தொடர்புபட்ட சொற்கள் எனலாம் இக்கட்டத்தில் இலக்கணம் தொடர்பான அமைப்பினை 3 கூறுகளை அவதானிக்க முடியும்.

எழுவாய், பயனிலை, செயற்படுபொருள் கொண்ட வாக்கியங்களை குழந்தை சொல்கிறது. உதாரணமாக நான் பால் குடித்தேன். இதுபோல எழுவாயுடன் துணைவினையும் பயனிலையும் சேர்ந்து சொல்கிறது. உதாரணமாக:- நான் போய் விடுவேன் இன்னும் வேற்றுமையுருபு + இடைச்சொல் + பெயர்ச்சொல் என்பவற்றை இணைத்து வீட்டுக்குள்ளே, பெட்டியில் போன்ற சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் பிரயோகிக்கின்றது. இக்கால கட்டத்தை அண்ணளவாக 31 ஆம் மாதத்திலிருந்து 40 ஆம் அல்லது 41 ஆம் மாதங்கள் எனக் குறிப்பிடலாம். இவை சில வேளை மாறலாம்.

அடுத்து 4ஆம் கட்டத்தை எடுத்து நோக்கின் வினா வாக்கியங்களும் எதிர்மறை வாக்கியங்களும் பேசும் போது பிள்ளைகளால் பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுதல் முக்கிய அம்சமாகும். நான் இதைச் சாப்பிடலாமா? நான் பொம்மையை உடைக்கமாட்டேன், போன்ற வாக்கியங்களை பிள்ளை பேசுவதைப் பார்க்கலாம்.

இக்கட்டத்தில் முதன் முறையாக ஒன்றிற்கு விளக்கம் தருதலும் விளக்கும்படி கேட்டலும் இடம்பெறுகிறது. உதாரணமாக நீங்கள் அங்கே இருப்பீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஐந்து வயது முடிந்து முதலாம் வகுப்பில் சேரும் குழந்தை தன் தாய்மொழியில் முழு ஆற்றல் பெற்றிருப்பது ஆசிரியர்களுக்கு தெரிந்திருப்பதோடு ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இந்நிலையில் ஆரம்ப வகுப்புகளில் தாய்மொழி கற்பித்தல் என்றால் என்ன? என்றும் தாய்மொழி கற்பித்தல் என்ற பெயரில் நாம் என்ன கற்பிக்கின்றோம்? என்றும் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் கேட்பதை ஆரம்பப் பிரிவு ஆசிரியர்கள் மனங்கொள்ள வேண்டும். உண்மையில் முதலாம் வகுப்புக்கு வந்து சேரும் பிள்ளைகள் கடந்து 5 வருடங்களாக செவிமடுத்தும் 4 வருடங்களாகப் பேசியும் தொழிற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த இரு அடிப்படை மொழித்திறன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் ஏனைய இரு திறன்களான வாசித்தலையும், எழுதுதலையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

எம்.ஏ.நுஃமான் குறிப்பிடுவது போல தாய்மொழி கற்பித்தல் என்ற

பெயரில் வாசிக்கவும் எழுதவும் நாம் கற்பிக்கின்றோம். பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் கருதுவது போல ஆரம்ப வகுப்புக்களில் வாசிக்கவும் எழுதவும் கற்பிக்கும் போது நாம் மொழியைக் கற்பிப்பதில்லை. ஏனெனில் அந்த மொழி ஏற்கனவே பிள்ளைக்குத் தெரியும். ஆனால் இதுவரை அந்தப் பிள்ளை அறிந்திராத மொழியின் பிறிதொரு வடிவமாகிய எழுத்து மொழியையே கற்பிக்கின்றோம். வாசித்தல் என்றாலும் எழுத்து முறையையே நாம் கற்பிக்கின்றோம். அதாவது எழுத்தின் ஒலி வடிவத்தையும் வரி வடிவத்தையும் நாம் பிள்ளைகளுக்குப் புதிதாகச் சொல்லிக்கொடுக்கிறோம். ஆயினும் தாய் மொழியின் ஒலியியலையும் ஒலியமைப்பையும் ஏற்கனவே பிள்ளை பாடசாலைக்கு வெளியே வீட்டுச் சூழலிலும் அயற்சூழலிலும் கற்றுக்கொள்கிறது.

முன்னர் குறிப்பிட்டது போல தாய்மொழியை தான் வாழும் சமூகச் சூழலிலிருந்து பெற்றோர், சகோதரர், உறவினர், அயலவர், விளையாட்டு சகபாடிகள் ஆகியோரின் துணையுடன் தெரிந்துகொள்கிறது. மொழியியலாளர்கள் கூறுவது போல் இலக்கணத்தையும் சொற்களையும் வகுப்புக்கு வெளியிலேயே கற்றுக்கொள்கின்றது. இந்நிலையில் பிள்ளை பாடசாலையில் அதிகளவு சொற்களையும் சிறிதளவு இலக்கணத்தையும் கற்கவேண்டியிருக்கும். அதுவும் கூட பிள்ளையினது பொது அனுபவத்தை விசாலப்படுத்துவதன் மூலமே நடைபெறுகின்றது என்கிறார் ஹலிடே. இந்நிலையில் எந்த வகையிலும் பாடசாலை முதல் வருடங்களில் தாய்மொழி கற்பிப்பது என்பது எழுதக் கற்பிப்பதாகவே இருக்கும்.

ஆரம்பப்பிரிவு ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை பாடசாலைக்கு ஆரம்பத்தில் வரும் பிள்ளைகளுக்கு வாசிக்கவும் எழுதவும் பழக்குவதே முக்கிய குறிக்கோள் ஆகும். இது சிரமத்துடன் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய மிகப்பெரிய ஒரு குறிக்கோள் ஆகும் என எம்.ஏ.நுஃமான் குறிப்பிடுகிறார் வாசிக்கவும் எழுதவும் கற்பிப்பது என்பது குழந்தையின் தாய்மொழிப் பழக்கத்தை முற்றிலும் புதியதொரு ஊடகத்துக்கு விஸ்தரிப்பதைக் குறிக்கின்றது. இந்தப் புதிய ஊடகத்தை படித்துக் கொள்ளும் குழந்தைகள் அதேவேளை முற்றிலும் புதிய நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தவும் கற்றுக்கொள்கின்றனர் என்பது மொழியியலாளர்களின் கருத்தாகும். இக்கருத்தினை ஆரம்பப் பிரிவுக்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது ஆரம்ப வகுப்புக்களில் தாய்மொழி கற்பித்தல் என்பது பேச்சு ஊடகத்தில் செவிமடுக்கவும் பேசவும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்ற குழந்தையின்

மொழி

மொழியாற்றலை வாசிக்கவும் எழுதவும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்ற எழுத்து ஊடகத்துக்கு மாற்றுவதேயாகும்.

மொழிவிருத்தி என்பது மொழி வளத்துடன் தொடர்புபட்டது. ஆரம்பப் பிரிவுக்கு வரும் பிள்ளைகள் நல்ல மொழி வளத்துடன் வருகின்றார்கள் என்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். கதைகளை, பாடல்களை, படங்களைப் பார்த்தும் கேட்டும் விளங்கித் துலங்கியவர்கள் என்பதை ஆரம்பப் பிரிவு ஆசிரியர்கள் மனங்கொள்ள வேண்டும். இந்நிலையில் கதைகளையும் பாடல்களையும் வாசிப்பதற்கான வாய்ப்பினை உருவாக்கிக் கொடுக்கவேண்டும். இதன் பின் சிறிய சிறிய எழுத்துருவாக்கத்திற்கு பிள்ளைகளைத் தூண்ட வேண்டும். வளர்ந்த பின் கூட அதிகம் வாசிப்பவர்கள் கூட எழுத முடியாதிருப்பதைக் காண்கிறோம். வாசிப்பினூடாகவே எழுதுதல் திறனை வளர்க்க வேண்டும். இவ்வாறு செயற்படுவதனூடாக அடிப்படை மொழித் திறன்கள் நான்கினையும் வளர்த்துக் கொள்ளலாம். இவையாவும் நல்ல தொடர்பாடல் திறனை வளர்க்க உதவும் என்பதால் அடிப்படை மொழித்திறன்களை வளர்த்து மொழி விருத்தியை ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

கலை ஒளி - 125ஆவது ஆண்டு மலர்

ஆரம்பக்கல்வி மாணவர்களின் முன்மொழித்திறன் விருத்தி

ஆரம்பப்பாடசாலைப் பருவம் என்பது பிள்ளை விருத்தியின் மிக முக்கியமான பருவமாகும். எதிர்காலத்தில் வெற்றிகரமான ஒரு பிரஜையாகச் செயற்படுத்துவதற்குத் தேவையான பல ஆற்றல்களின் உருவாக்கமும் இசைவாக்கமும் இப்பருவத்திலேயே நிகழும். அதற்காக பிள்ளைகளின் வளர்ச்சிக்கு சாதகமாக அதற்குத் தூண்டு கோலாக அமையத்தக்க சூழலை உருவாக்குவது அனைவரினதும் கடமையாகும். பிள்ளைகள் தமது அயற்சூழலுடன் இடையறாது தொடர்புற்று அனுபவங்களைப் பெறுவதற்கும் செயற்பாடுகளினூடாக சூழலுடன் தொடர்புறுவதற்கும் மகிழ்ச்சியையும் கணிப்பையும் அனுபவிப்பதற்கும் தாம் செய்யும் வேலைகளினூடாக வெற்றியுணர்வை அனுபவிப்பதற்கும் பெற்றோரினதும் ஆசிரியரினதும் அன்பையும் கணிப்பையும் பெற வாய்ப்புக்களை வழங்குதல் வேண்டும். அவ்வாறான வாய்ப்புக்களை பிள்ளையின் விருத்தி உச்ச அளவில் நிகழ்வதற்குத் தூண்டு கோலாக அமையும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமில்லை.

மேற்கூறிய பிள்ளையின் உச்ச விருத்தியானது மொழித்திறன்களிலேயே அதிகம் தங்கியுள்ளது என்பது அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் கருத்தாகும். இந்நிலையில் பிள்ளையானது அடிப்படை மொழித்திறன்களான செவிமடுத்தல் (கிரகித்துக்கேட்டல்) பேசுதல் வாசித்தல். எழுதுதல் என்பவற்றில் உரிய தேர்ச்சியை அடைந்திருக்க வேண்டும்.

மொழி

பிள்ளையானது பாடசாலைக்கு வருவதற்கு முன்பே செவிமடுத்தல், பேசுதல், திறன்களில் ஓரளவு தேர்ச்சி மட்டத்தை அடைந்திருக்கும். மேலும் முன்பள்ளி, வீட்டிலுள்ள மூத்தோர், சகோதரர்களின் எண்ணிக்கை, தொடர்பு சாதனங்கள், பொழுதுபோக்கு சாதனங்களின் பாவனை போன்ற பல்வேறு காரணிகளால் அநேகமான பிள்ளைகள் செவிமடுத்தல், பேசுதல் ஆகிய இரு அடிப்படைத் திறன்களிலும் ஓரளவு தேர்ச்சியைப் பெற்றிருப்பார்கள். இந்நிலையில் பாடசாலைக்கு வந்த பின்னர் மேற்கூறிய இரு திறன்களோடு வாசித்தல், எழுதுதல் ஆகிய இரு திறன்களிலும் ஆசிரியர்களே முற்று முழுதாக கவனம் எடுக்க வேண்டும்.

அடிப்படை மொழித்திறன்களை விருத்தி செய்ய முயற்சிக்கும் ஆசிரியர்கள் இவற்றிற்கு அடிப்படையான முன்மொழித் திறன்களை விருத்தி செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். இந்த வகையில் பார்வைப் பிரித்தறிகை, கேட்டற் பிரித்தறிகை, உள, உடல் இயக்கத்திறன் விருத்தி, வாசித்தலுக்கான முன்னாயத்தம், எழுதுதலுக்கான முன்னாயத்தம் என்ற ஐந்தும் முன்மொழித்திறன்களாகத் கருதப்படுகின்றன. இம்முன் மொழித்திறன்களில் ஆசிரியர்கள் எடுக்கும் அக்கறையே அடிப்படை மொழித்திறன்களில் பிள்ளைகளை விரைவாகவும் சிறப்பாகவும் விருத்தியடையச் செய்யும் 2007 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் தேர்ச்சி அடிப்படையிலான அணுகுமுறையில் எழுத்தறிவு, தொடர்பாடல், தேர்ச்சிக்குரிய ஓர் அடிப்படைத் தேர்ச்சியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவதானித்துச் செவிமடுத்தல், தெளிவாகப் பேசுதல், கருத்துன்றி வாசித்தல், உறுப்பமையவும் செம்மையாகவும் எழுதுதல் மூலம் பயன்தரும் வகையில் கருத்துப் பரிமாற்றம், தொடர்பாடல் என்பவற்றின் பால் பிள்ளைகளை இட்டுச் செல்லல் ஆகியவை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஆரம்பக் கல்விப் புலத்தில் எதிர்பார்க்கப்படும் மொழிசார்ந்த தேர்ச்சிகளாகப் பின்வருவன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. செவிமடுத்தலில் பல்வேறு நோக்கங்களுக்கும் சந்தர்ப்பங்களுக்கும் ஏற்ப செவிமடுப்பர். பல்வேறு சூழ்நிலைகளுக்கும் சந்தர்ப்பங்களுக்கும் ஏற்ற வகையில் துலங்குவர். அடுத்து பேச்சு என்ற அடிப்படை மொழித்திறனில் பல்வேறு நோக்கங்களுக்கு ஏற்ப செம்மையாகப் பேசுவர் அல்லது உரையாடுவர் என்றும் வாசிப்பில் எழுத்துக்களை இனங்கண்டு சரியான உச்சரிப்புடன் வாசிப்பர். இறுதியாக எழுத்து என்பதில் நுட்பங்களையும் முறைகளையும் அனுசரித்து எழுதும் திறனை விருத்தி செய்வர் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. மேற்கூறிய தேர்ச்சிகளை முதன்மை நிலை i இல் தரம் 1,2 இல் பிள்ளைகள் அடைந்து கொள்ள ஆசிரியர்கள் உதவிகளும் ஒத்தாசைகளும் புரிய வேண்டும்.

இந்நிலையில் அடிப்படை மொழித்திறன்களில் பிள்ளைகள் அடைந்து கொள்ள எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற தேர்ச்சி மட்டங்களையும் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம். செவிமடுத்தலில் சுற்றாடலில் உள்ள ஒலிகளைச் செவிமடுத்து ஒலித்துக் காட்டுவர். சொற்களுக்கிடையில் வேறுபட்ட ஒசைச் சொல்லை வெளிப்படுத்துவர். தொடர்பாடல் விருத்திக்காக செவிமடுத்து துலங்குவர். செவிமடுத்துக் கிரகித்துத் துலங்குவர் என்றும் பேச்சில் நாளாந்த தேவைகளுக்காகப் பேசுவர், கேட்டும் பார்த்தும் பொருத்தமாகப் பேசுவர் உரையாடுவர். இரசனைக்காகவும் பேச்சு விருத்திக்காகவும் பாடுவர், நடிப்பர் என்றும் வாசிப்பில் எழுத்துக்களைச் சரியான உச்சரிப்புடன் உரத்து வாசிப்பர். சொற்கள், தொடர்களை வாசிப்பர், சொற்களஞ்சியத்தை விருத்தி செய்வதற்காக வாசிப்பர் என்றும் இறுதியில் எழுத்தில் எழுத்துப் பொறிமுறையை அனுசரித்து எழுதுவர், சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் விளங்கி எழுதுவர், பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக எழுதுவர் என்றும் விரிவாகவும் விளக்கமாவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அடிப்படை மொழித்திறன் விருத்திக்கு முன் மொழித்திறன் செயற்பாடுகளில் ஆசிரியர்கள் அதிக கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாற்பழக்கம் என்பதற்கேற்ப பிள்ளைகளுக்கு அதிக முன்மொழித்திறன் செயற்பாடுகள் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். முன்னோர்கள் சிறிய சிறிய சொற்களை (குசரதன்) சொற்றொடர்களை (கரடிக்குப் பிடரி மயிர் கறுப்பு) கூட்டு வாக்கியங்களை (சொத்தித் தச்சன் சொத்திச் சத்தகம் குத்தி செத்துப் போனான், கடற்கரையில் உரல் உருளுது, கண்ட புலிக்குத் தொண்டை இறுகுது) கூறி அதனைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறும்படி சொல்வது கேட்டற் பிரித்தறிகை என்ற முன்மொழித்திறன் விருத்திக்கான செயற்பாடுகளாகும்.

இவ்வாறான முன்மொழித்திறன் விருத்திச் செயற்பாடுகளை செய்வதற்கு ஆசிரியர்கள் குறிப்பாக ஆரம்பப்பிரிவுக்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் முன்மொழித்திறன்களைத் தெரிந்து வைத்திருத்தல் அவசியமாகும். பாடசாலைக்கு பிரவேசிக்கும் பிள்ளைகள் குறிப்பாகத் தரம் ஒன்றில் பிரவேசிக்கும் பிள்ளைகள் அனுபவங்களையும் திறன்களையும் பெற்றே பிரவேசிக்கின்றனர். இதற்கான காரணங்களாக முன்பள்ளி செல்லல், பெற்றோரின் அக்கறை, வீட்டிலுள்ள மூத்தோரின் அருகாமை, தொடர்பு சாதனங்களின் அளவு, சகபாடிகளின் எண்ணிக்கை போன்ற இன்னோரன்ன காரணிகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றினால் ஏற்படும் அனுபவங்களும் திறன்களும் ஒரே சீரானவையல்ல. இதனால்

பிள்ளைகளுக்கிடையில் வேறுபட்டும் வெவ்வேறு மட்டங்களிலும் காணப்படுகின்ற செவிமடுத்தல், பேசுதல் ஆகிய இரு தீரண்களும் கற்பித்தலுக்கு இடையூறாகக் காணப்படும். இந்நிலையில் அடிப்படை மொழித்திறன்களை முறைசார்ந்து பயிலுவதற்குப் பிள்ளைகளைத் தயார்படுத்த முன்நிலைச் செயற்பாடுகளாக குறிப்பிடப்படும் முன்மொழித் திறன் செயற்பாடுகளை ஆசிரியர்கள் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்நிலையில் பாடங்களில் உருக்களில் வேறுபட்டவற்றை இனங்கண்டு கூறுதல், ஒத்த எழுத்துக்கள் கொண்ட எழுத்துத் தொகுதியில் வேறுபட்ட எழுத்தை இனங்கண்டு காட்டுதல், ஒரு சொற்றொகுதியில் வேறுபடும் சொல்லைக் கண்டறிந்து காட்டுதல் போன்ற செயற்பாடுகள் பார்வைப் பிரித்தறிகை என்னும் முன்மொழித்திறன் விருத்தியில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. இதேபோல் கேட்டற் பிரித்தறிகையில் சுற்றாடலிலுள்ள ஒலிகளைச் செவிமடுத்து வேறுபாடுகளை அறிந்து ஒலித்துக் காட்டுதல், சொற்களுக்கிடையில் வேறுபட்ட ஓசையுள்ள சொல்லை இனங்கண்டு கூறுதல் போல செயற்பாடுகள் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. அடுத்து உள, உடல் இயக்கத்திறன் விருத்தி என்ற முன்மொழித்திறன் விருத்தியில் கை, கண் என்பவற்றை இயக்கி வினையாட்டுக்களில் ஈடுபடுதல், ஆக்கத்திறன் விருத்திக்கான செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுதல், வாசிப்புத் திறனுக்கான கண்நகர்வுப் பயிற்சிகளில் ஈடுபடுதல் போன்ற செயற்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

இனி வாசித்தலுக்கான முன்னாயத்தம் என்ற முன்மொழித்திறன் விருத்தியில் படங்களை வாசித்தல், படங்களுடன் சொற்களை வாசித்தல், படங்களின்றி சொற்களை வாசித்தல் சொற்களை வாசிப்பதன் மூலம் எழுத்துக்களில் பரிச்சயம் பெறுதல் ஆகிய செயற்பாடுகளில் பிள்ளைகளை ஈடுபடுத்த வேண்டும். சுயமாகக் கீறுதல், வரைதல், நிறந்தீட்டுதல், புள்ளிக்கோடுகளை இணைத்துக் கீறுதல், எழுத்துக்களுக்குரிய வளை கோடுகளை வரைதல், எழுத்துருவை ஒத்த வடிவங்களை அமைத்தல், எழுத்தின் மேல் எழுதுதல். எழுத்தைப் பார்த்து எழுதுதல் போன்ற செயற்பாடுகள் மூலம் எழுதுதலுக்கான முன்னாயத்தம் செய்தல் என்ற முன்மொழித்திறன் விருத்தியில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இவ்வாறு ஐந்து முன்மொழித்திறன் விருத்திக்கான பல்வேறுபட்ட செயற்பாடுகளைச் செய்வதனுடாக பிள்ளைகளின் அடிப்படை மொழித்திறன் விருத்தியை சீராக்கம் செய்யலாம். அது ஆசிரியர்களின் கற்பித்தலுக்கு இலகுவாக அமையும்.

இந்நிலையில் பிள்ளைகளின் தனித்தனி ஆற்றல்களை அவதானித்து முன்மொழித்திறன் செயற்பாடுகளை வடிவமைக்க வேண்டும். மொழி முன்திறன்களில் சிலர் ஏற்கனவே பரிச்சயம் பெற்றவர்களாக இருக்கலாம். இந்நிலையில் அவர்களுக்கு ஏற்ற விதத்தில் முன்மொழித்திறன் செயற்பாடுகளை வடிவமைப்பதற்கு ஆசிரியர்கள் தயாராக இருத்தல் வேண்டும். முன்மொழித்திறன் பயிற்சியில் ஒருவித சீரான வளர்ச்சிப் போக்கைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அப்போது தான் மற்றவர்களின் வேறுபாட்டிற்கேற்ப அவற்றைப் பயன்படுத்தி மொழித்திறன் விருத்திக்கான முறைசார்ந்த சூழலை நெறிப்படுத்தலாம். இந்த முன்மொழித்திறன்கள் தொடர்பாக கற்றல் கற்பித்தலுக்கு காலத்தை வரையறை செய்ய முடியாது என்பதை ஆசிரியர்கள் மனதில் கொள்ள வேண்டும். சகல மாணவர்களும் முன்மொழித்திறன்களில் தேர்ச்சியடையும் வரை அல்லது மொழித்திறன்களை முறைசார்ந்து கற்கும் ஆற்றல் பெறும் வரை அவற்றில் மாணவர்களை ஈடுபடுத்தல் வேண்டும். என்பவற்றை ஆசிரியர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

புதிய கல்விச் சீர்திருத்தங்களில் மூலம் தேசிய ஒற்றுமை, ஐக்கியம், சமாதானம் ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்தும் விதத்தில் பிள்ளைகள் வளப்படுத்தப்பட வேண்டும். என எல்லோரும் அவா வுறுகின்றனர். ஆக்கச் சிந்தனை, சமூகத்திறன்கள், ஆளுமைப்பண்புகள் யாவும் பிள்ளைகளிடம் வளர்க்கப்பட வேண்டும் எனவும் அனைவரும் எதிர்பார்க்கின்றனர். தாய்மொழிப்பாடத்திற்கான விடயக்கூறுகள், அடிப்படை மொழித் திறன்களான செவிமடுத்தல், பேசுதல், வாசித்தல், எழுதுதல் ஆகிய நான்கு பரப்புகளில் முன்வைத்த போது இவை தனித்தனி விடயங்களாக கற்பிக்கப்படாது. பொருத்தமாக இவற்றை ஒன்றிணைத்து கற்பித்தல் வேண்டும் என வலியுறுத்தப்படுகின்றது. இவ்விடயப் பரப்புக்களை ஆசிரியர்கள் தனியாக விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக தனித்தனி விடயக் கூறுகளாக முன் வைக்கப்பட்ட போதும், கற்பித்தலின் போது இவை நான்கும் ஒன்றிணைந்து கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென்பது அவசியமாகின்றது. இங்கு செவிமடுத்தலும் வாசித்தலும் உள்வாங்கும் செயற்பாடுகளாகவும் பேசுதல் எழுதுதல் வெளித்துலங்கும் செயற்பாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட போதும் இவை நான்கும் இணைந்தே அடிப்படை மொழித்திறன் விருத்திச் செயற்பாடுகள் என்பதை ஆரம்பப்பிரிவு ஆசிரியர்கள் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

பாரெட் (BARRETT) என்பவரின் பகுப்பாய்வு வாசிப்பு வகைகள் தொடர்பான கருத்துக்கள்

வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணமடைகிறான். நல்ல வாசிப்பை மேற்கொண்ட மனிதன் நடமாடும் பல்கலைக்கழகம். வாசிப்பின் மூலம் பல்வேறு விளக்கத் திறன்களை விருத்தி செய்ய முடிகின்றது, வேகமாக வாசிப்பது எப்படி? விளக்கத்துடன் வாசிப்பது எவ்வாறு? வாசித்தவற்றை நீண்டகாலம் மனதில் பதிய வைப்பது எப்படி? தேவையான போது நினைவில் கொண்டு வருவது எவ்வாறு? போன்ற பல வினாக்கள் மாணவர்களுக்கு ஏற்படும் நிலையில், பல்வேறு வகையான வாசிப்பு வகைகளை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு வாசிப்பு வகையின் அனுசூல பிரதிகூலங்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

மேலோட்ட வாசிப்பு (Skimming) கருத்துன்றிய வாசிப்பு (Scanning) எழுத்தெண்ணிப் படித்தல் (Close Reading) போன்ற பல்வேறு வகையான வாசிப்பு முறைகளையும் அவை எந்தெந்த நூல்களை எவ்வாறு வாசிப்பது என்ற வழி முறைகளையும் குறிப்பிடுகின்றன என்பதையும் நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் உரத்து வாசித்தல், மெளனமாக வாசித்தல் என்பன எவ்வெவ் வகுப்பினர்க்கு என்னென்ன பயன்களைத் தருகின்றன என்பதை ஆசிரியர்கள் நன்கு தெரிந்திருக்க வேண்டும். குறிப்பாக மேலோட்ட வாசிப்பானது ஏதாவதை வேகமாகவும் விரைவாகவும் வாசிக்கும் போது கைக்கொள்ளப்படுவதையும்

உதாரணமாக கடிதமொன்றில் குறிப்பான ஒரு தகவலைத் தேடிப் பார்த்தல் அல்லது ஓர் அறிவித்தலில் குறிப்பிடப்பட்ட பொழிப்பை அதன் சாராம்சத்தை அறிய உதவுகின்றமையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து கருத்துன்றிய வாசிப்பு என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட விடயத்தைப் பற்றி அறிவதற்காக வேகமாகவும் அதேவேளையில் நுணுக்கமாகவும் வாசிக்க கைக்கொள்ளப்படுவதையும் கூறலாம். உதாரணமாக ஒரு ஹோட்டலில் உணவு வகை அட்டவணையில் (Menu card) நாம் விரும்பும் ஓர் உணவு பற்றி அறியத்தேடுதல் அல்லது பெயர்ப் பட்டியல் ஒன்றில் குறித்த ஒரு பெயரைத் தேடி அறியப் பயன்படுகின்றதென்பதையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறே எழுத்தெண்ணி வாசித்தல் என்பது சகல தகவல்களையும் சரிவரப் பெற்றுக் கொள்ளுதற் பொருட்டு நுணுக்கமாக வாசித்தல் ஆகும். உதாரணமாக ஒரு பந்தியைக் கொடுத்து அதனை ஒரு படமாக சித்திரிக்கும்படி கேட்டல், வரையப்பட்ட படத்தில் எல்லா விபரங்களும் சரியாக அமைந்துள்ளனவா எனப் பார்த்தல் போன்றவற்றைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இனி, மௌனவாசிப்பு மூலம் வாசித்த விடயத்தை கிரகித்துத்தான் வாசித்துள்ளாரா என்பதைப் பரீட்சித்துப் பார்த்தல் உரத்து வாசித்தலை மேற்கொள்ளும் போது நிறுத்தக் குறிகளை அனுசரித்து வாசிக்கின்றனரா? தொனி வேறுபாட்டைக் காட்டுகின்றனரா? மெய்ப்பாடுகள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றனவா? போன்ற பல்வேறு விடயங்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. என்ன தான் வாசிப்பு முறைகளையும் நுணுக்கங்களையும் தெரிந்து கொண்டாலும் வாசித்து கிரகிக்கும் தன்மை, வாசித்து விளக்கம் பெறும் தன்மை என்பன அருகிக் கொண்டே செல்கின்றன. இந்நிலையில் “பாரெட்” குறிப்பிடும் பகுப்பாய்வு வாசிப்பு விளக்கப் பயிற்சி வகைகளைப் பார்ப்போம்.

1. வரிக்கிரமமாக வாசித்தல் (On the line)
2. வரிகளுக்கிடையில் வாசித்தல் (Between the line)
3. வரிக்கு அப்பால் வாசித்தல் (Beyond the line)

என மூன்று வகையாக வாசிப்பைக் குறிப்பிடுகின்றார். “பாரெட்” மேற்கூறிய வாசிப்புப் பகுப்பாய்வு விளக்கப் பயிற்சிகளை கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் விளங்கிக் கொண்டு பயிற்சி பெறுவதன் மூலமாக வாசிப்புத் திறன் மேம்படுமென “பாரெட்” குறிப்பிடுகின்றார். இனி, இவை ஒவ்வொன்றையும் தனித் தனியே எடுத்து நோக்குவோம்.

வரிக்கிரகமாக வாசித்தல்

இந்த வகை வாசிப்பு, நுணுகி ஒரு பாடப்பகுதியை வாசித்தலை வேண்டி நிற்கின்றது. குறிப்பாக ஒரு விடயத்தை மீட்டுப் பார்ப்பதற்கு உதவுகின்ற வினாக்களுக்கு விடையளித்தல் இவ்வகைச் செயற்பாட்டில் இடம் பெறுகின்றது எனக் குறிப்பிடுகிறார். எனினும் வேறு பல வகையான விளக்கப் பயிற்சிச் செயற்பாடுகளும் உள்ளன எனக் குறிப்பிடும் “பாரெட்” இவற்றினால் விளங்கிக் கொள்ளலையும் சிந்திக்கும் திறனையும் விருத்தி செய்யலாமென்பது பாரெட்டின் வாதம். இந்நிலையில் வரிக்கிரகமாக வாசித்தலைப் பின்வருமாறு நடைமுறைப்படுத்தலாம் என உதவியும் வழங்குகிறார்.

ஒரு விடயத்தை மீள நினைவுக்குக் கொண்டுவரும் வினாக்களுக்கு விடையளித்தல்.

ஒரு விடயத்தை வாசித்தலும், வாசித்துக் கிரகித்தவற்றை வெளிப்படுத்தக் கூடிய படங்களை வரைதலும் செய்தல் குறிப்பிட்ட விடயங்களை வாசித்து விட்டு அவற்றை மீள ஒழுங்குபடுத்துதல் உதாரணமாக அட்டவணைப்படுத்துதல்.

வாசித்த பாடப்பகுதியை அடியொற்றிய படம் ஒன்றை வரைதல் ஒரு சொல்லையோ தொடரையோ வாசித்துக் கண்டு பிடித்தல் ஒருவிடயத்தை வாசித்து அதன் சாராம்சத்தை எழுதுதல் (Scanning) ஒரு பந்தியை வாசித்து விடயங்களை அவற்றின் முக்கியத்துவத்தின் அடிப்படையில் வரிசைப்படுத்தி எழுதுதல் வாசித்த பந்தியின் பிரதான வாக்கியத்தை எழுதுதல்

வரிகளுக்கிடையில் வாசித்தல்

இந்த வகை வாசிப்பு தரப்பட்டுள்ள விடயம் தொடர்பானதும் அந்தப் பாடப்பகுதியை அல்லது குறிப்பிட்ட விடயத்தை எழுதிய ஆக்கியோனின் அதாவது எழுத்தாளரது நோக்கம் தொடர்பானதும் ஆகும். இத்தகைய வாசிப்புக்கான செயற்பாடுகளை விளக்கும் பாரெட் பின்வரும் முறைகளில் இதனைப் பயிற்சி செய்யலாமெனக் குறிப்பிடுகிறார்.

திறந்த பாங்கான வினாக்களுக்கு விடையளித்தல்

ஒரு பந்தியை பல துண்டங்களாக வெட்டிப் பின் அத்துண்டங்களைத் தொடர்பு குன்றாமல் ஒழுங்குபடுத்தல்

♦ ஒரு பாடப் பகுதியில் இடம்பெறும் உரையாடலில் பாங்கு பற்றிய

வர்களின் பெயர்களை எழுதுதல்

- ◆ இடைவெளி நிரப்புதல் தொடர்பான விளக்கப் பயிற்சி கொடுத்தல்
- ◆ பாடப் பகுதி அல்லது கொடுக்கப்பட்ட படம் தொடர்பாக வினாக்கள் எழுதுதல்
- ◆ ஒரு பந்தியை அல்லது குறிப்பிட்ட கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு சுவராட்டி தயாரித்தல்
- ◆ குறிப்பிட்ட கதையை விமர்சித்தல்
- ◆ கொடுக்கப்பட்ட படத்திற்கு அல்லது வரைபடத்திற்கு ஒட்டி ஒட்டுதல்
- ◆ குறிப்பிட்ட விடயத்தை மீளக்கூறுதல், இதற்கு சிறிய புத்தகங்கள் , பாத்திரமேற்று நடித்தல், பொம்மலாட்டம் போன்றவற்றின் ஊடாக மீளக்கூறலாம்.

வரிக்கு அப்பால் வாசித்தல்

இந்த வகை வாசிப்பு மிக நுட்பமான வாசித்தல் வகையைச் சார்ந்தது என்றும் இங்கு பொதுமையாக்கம் மற்றும் குறித்த பாடப்பகுதிக்குள் மட்டும் இல்லாமல் அதற்கு அப்பாலும் சிந்தித்தல் போன்றன இடம் பெறுகின்றன என்றும் சிறப்பித்து கூறுகின்றார். இந்த வாசிப்பு பயிற்சியை பெற பின்வரும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடலாம் எனப் பாரெட் குறிப்பிடுகிறார்.

- ◆ விவாதம் மற்றும் பாடப்பகுதியை அடிப்படையாகக்கொண்டு தர்க்கித்தல் விவாதித்தல் செய்தல்
- ◆ பாடப்பகுதி பற்றிய பல்வேறு அபிப்பிராயங்கள் உட்பட அறிக்கைகள், தகவல் சுருக்கங்கள் எழுதுதல்.
- ◆ பாடப்பகுதியை ஆக்கியோரின் கருத்தை அறிதல். ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை மட்டும் வலியுறுத்துகிறாரா? அல்லது வேறு விளக்கத்தை பெறத்தூண்டுகிறாரா? என்பதை அறிதல்.
- ◆ தரப்பட்ட பாடப்பகுதியை பகுப்பாய்வு செய்து வெவ்வேறு கருத்துக்களைக் காணுதல்.
- ◆ குறித்த பாடப்பகுதியை தொடர்ந்து வரும் அத்தியாயத்தை அல்லது தொடரை எழுதுதல்.
- ◆ குறிப்பிட்ட பாத்திரங்களையும் பிரச்சனைகளையும் ஆராய்தல். மொழிப் பிரயோகத்தை அவதானித்து அதே வடிவத்தில் உரைப்பகுதியொன்றை எழுதுதல்.
- ◆ குறித்த உரை பற்றி அல்லது கவிதை பற்றி விமர்சனம் எழுதுதல்.

வாசிப்பு தொடர்பாக பல்வேறு ஆரோக்கியமான கருத்துக்கள் இன்று முன்வைக்கப்படுகின்றன. முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு வாசிப்பு தொடர்பாக சிந்திக்க வேண்டிய நிலைமையும் இன்று காணப்படுகின்றது. வாசிப்பு பொழுதுபோக்காக இருந்த காலத்தில் வேறு கவனக்கலைப்பான்கள் இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில் வாசித்து பயன் பெற்றோர்களின் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் இன்று அவ்வாறான நிலை அருகிவிட்டது. இதற்கு தொலைக்காட்சியின் தாக்கமே அதிமுக்கியத்துவமான காரணம் எனக் கூறலாம். தொலைக்காட்சியிலும் மாணவர்களுக்கு பயன் தரக்கூடிய கல்வி, பொது அறிவு, புதிய தகவல்கள் போன்றவற்றை அது வாசித்தலுக்கு பதிலாக பார்த்து, கேட்டு, கிரகித்து, விளங்கி அறிவுத்தேட்டத்தை பெற வழி வகுக்கும். ஆனால் தொலைக்காட்சியின் நிகழ்ச்சிகள் பல ஆரோக்கியமானதல்ல என்றே கூற வேண்டும். வியாபார நோக்கம் கொண்ட தொலைக்காட்சிகளில் இதனை எதிர்பார்ப்பது தவறு. இந்நிலையை மாற்றுவது உடனடிச்சாத்தியமில்லை.

அடுத்து, கணினி மூலம் இணையத் தளத்தொடர்பில் வாசிக்க முடியுமாயினும் அது எல்லோருக்கும் சாத்தியமானதல்ல. அதற்கான வசதி, வாய்ப்புக்கள் எல்லோருக்கும் கிடைக்குமென கூற முடியாது. கணினி, அதனோடு தொடர்பான பல அம்சங்களை (பொருளாதார ரீதியான பலஅம்சங்கள் தொடர்புபட்டுள்ளன) உள்ளடக்கியதாக இருப்பதால் சாதாரண வாசகர்களுக்கும் குறிப்பாக பெரும்பாலான மாணவர்களுக்கும் எளிதில் கிடைக்க முடியாத வளமாக காணப்படுகின்றது. இந்நிலையில் எல்லோருக்கும் எளிதில் கிடைக்கக்கூடிய வளமாக, வரப்பிரசாதமாக காணப்படுவன நூல்களே.

இவ்வாறான நூல்களை வாசித்து பயன் பெறுவோரின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாகக் காணப்படுவது கவலைக்குரியதாகிறது. பொதுவாக மிகக் குறைந்தளவு எண்ணிக்கையானவர்கள் சிறு வயது முதல்வாசிப்பு பழக்கம் கொண்டவர்களாயிருக்கின்றனர். இன்னும் சிலர் உயர் கல்வி செயற்பாடுகளின் போது சில தேவைகள் கருதி (ஒப்படை எழுத, பரீட்சைக்கு தயாராக) வாசிக்கின்றார்கள். வேறு சிலர் பொழுது போக்கிற்காக குறிப்பிட்ட சில நூல்களை மட்டுமே வாசிக்கின்றார்கள். பெரும்பாலான மாணவர்களும் பாடசாலைகளிலும் தனியார் கல்வி

நிலையங்களிலும் ஆசிரியர் வழங்கும் பாடக்குறிப்புக்களை மட்டுமே வாசிக்கின்றனர். இவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் அவர்களுக்கேற்ற (மாணவர்கள்) பாடக்குறிப்புக்களையேனும் வழங்குவதற்காக வாசிக்கின்றனர். பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் அடிப்படையாகக்கூட வாசிப்பதில்லை. ஒட்டுமொத்தமாக பார்க்கும் போது வாசிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்தளவே என்பதை யாவரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆசிரியர்கள் மேற்கொள்ளும் உயர்கல்வி தொழிற்கல்வி போன்ற கருத்தரங்குகளிலும் பாடநெறி பயிற்சி நெறி செயலமர்வுகளிலும் வாசிக்க தமக்கு நேரமில்லை எனக் கூறி சிறு குறிப்புகளையேனும் தரும்படி கேட்பதை பலரும் உணர்வர். வாசித்துத் தாமே கிரகித்துக் கொள்வதை விட செவிமடுத்துக் கொள்வதையே அதிகம் விரும்பும் நிலையும் காணப்படுகிறது.

இந்நிலையில் வாசிப்பு என்பது பழக்கமற்ற மறந்து போன ஒரு செயற்பாடாக மாறிவிட்டது. (தாமே வாசித்து கிரகித்து, உணர்ந்து, விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய நாவல்களைக் கூட வாசிக்காது வருடக் கணக்காகத் தொடர்ந்து பார்த்து நேரத்தை வீணை கழிக்கும் தொலைக்காட்சி தொடர்நாடகங்களை விரும்பிப் பார்ப்பது நல்லதோர் எடுத்துக் காட்டு) இங்கே, குறிப்பாக மாறிவரும் உலகைப் புரிந்து கொண்டு அதற்கேற்ப மாணவர்களைத் தயார்படுத்தும் ஆசிரியர்களே வாசிப்பில் அதிக அதிக நாட்டங்கொள்வதில்லை என்பதே கவலைக் குரியது.

தரமான கல்விக்கு தரமான வாசிப்பு என்பதும் தரமான கல்விக்கு தரமான ஆசிரியர்கள் என்பதும் ஏட்டளவில் உள்ள கூற்று என்றாகிய நிலை மாற வேண்டும். தரமான வாசிப்பு என்பது பசுமரத்தாணி போல் மனதில் பதிய வேண்டும். பல்வேறு வாசிப்பு வகைகளையும் அவற்றின் அனுகூலங்களையும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் முதலில் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த உணர்வு ஆசிரியர்களிடம் உருவாகிச் செயல் வடிவம் பெற, அந்த முன் மாதிரி மாணவர்களிடமும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆசிரியர்கள் வழிகாட்டிகள், மாதிரிகள் என்றெல்லாம் உயர்வாக கருதப்படும் நிலையில் இதற்கேற்ப ஆசிரியர்கள் நல்ல வாசகர்களாக மாற வேண்டும். இதன் மூலம் மாணவர்கள் சிறந்த வாசகர்களாக உருவாக்கப்படுவார்கள்.

வாசித்தலின் பயன்களைப் பெற வாசிப்பு வகைகள் பற்றிய தெளிவினைப் பெற வேண்டும். அகன்ற வாசிப்பு, ஆழமான வாசிப்பு, மேலோட்ட வாசிப்பு, கருத்தான்றிய வாசிப்பு, எழுத்தெண்ணி வாசிப்பு, மெளனமான வாசிப்பு, உரத்து வாசிப்பு, வினைப்பாடு சார்ந்த வாசிப்புக் கோலம், கோட்பாடு சார்ந்த வாசிப்புக் கோலம், செயல் நிகழ் சார்ந்த வாசிப்புக் கோலம், வரிக்கிரமமாக வாசித்தல், வரிகளுக்கிடையிலான வாசித்தல், வரிக்கு அப்பால் வாசித்தல் ஆகிய வாசிப்பு வகைகளையும் அவற்றின் முறையினையும், அவற்றால் ஏற்படும் பயன்பாடுகளையும் சரிவரப் புரிந்து கொண்டால் வாசிப்பு வினைத்திறனானதாக அமையும். சிறந்த விளைதிறனையும் தரும். கண்டதும் கற்க பண்டிதன் ஆவான் என்பதற்கிணங்க தரமாக வாசிப்போம். தரமான கல்வியைப் பெறுவோம். தரமான ஆசிரியர்களாக திகழ்வோம்.

அகவிழி - ஏப்ரல், 2007

எழுத்துத் திறனும் பிராங் சிமித்தின் எழுதுதற் செயலொழுங்கும்

இன்று மொழிக்கு உள்ள சிறப்புக்கெல்லாம் காரணம், அதற்கு அமைந்த எழுத்து வடிவே ஆகும். பேச்சளவில் உள்ள மொழி குறிப்பிட்ட இடத்தில் வாழும் மக்களைக் குறிப்பிட்ட ஒரு சிறு காலத்திற்குப் பல நூற்றாண்டுகள் பிணைந்து வாழ வைக்கும் ஆற்றல் உடையது. இந்நிலையில் பேசுவதை விட எழுதும் போது மிகுந்த விழிப்புடன் செயற்பட வேண்டும். எழுத்து நிலைத்திருப்பது. பலரிடம் ஆக்கமோ அழிவோ செய்யவல்லது. ஆதலால் கசடற எழுத வேண்டும் அது தானே கல்விக்கு அழகு என்று மொழியியல் வல்லுநர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

“பேச்சு மொழி இல்லையானால் மனிதனுக்கும் விலங்கிற்கும் இடையில் வேறுபாடு இல்லை” என்றும் “எழுத்து மொழி இல்லையானால் காட்டுமிராண்டிக்கும் நாகரிக மனிதனுக்கும் வேறுபாடு இல்லை” என்றும் டாக்டர் மு. வரதராசன் குறிப்பிடுகிறார். இதனையே “எழுத்து மொழி காட்டுமிராண்டி நிலையிலிருந்த மனிதனைப் பண்படுத்தி நாகரிக நிலைக்கு உயர்த்தியதால் இதனைத் “தேவகலை” என்று பிளேற்றோ குறிப்பிடுகிறார். எழுத்துக் கலை இல்லையேல் நம் மூதாதையரின் அறிவுக் களஞ்சியத்தை நாம் பெற்றிருக்க முடியாது என்பதோடு நாமும் எமது அடுத்த தலைமுறைக்கு எதையும் தர முடியாதவர்களாகிடுவோம் என்பதை உணரவேண்டும். தன்னெதிரிலோ அண்மையிலோ இல்லாத

ஒருவருக்கு தமது கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணமே இவ்வெழுத்துக்கலை தோன்றக் காரணமாகும். இந்த நல்லெண்ணத்தை தொடர்ந்து செயற்படுத்த எழுத்துக் கலையை ஒவ்வொருவரும் பேண வேண்டும்.

எழுத்தின் முக்கியத்துவம் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் முக்கியத்துவப் படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இன்று எழுதுவது என்பது மிகவும் குறைந்த செயற்பாடாகவே மாறிவருகின்றது. வாசிப்புப் போல அதைவிட மோசமாக எழுத்துத் திறன் குறைவடைந்து வருகின்றது. தொடர்பு சாதனங்களின் பெருக்கம் உள்வாங்கும் செயற்பாடான வாசித்தல் இல்லாத போதும் செவிமடுத்தலினூடாக நிறைவேறுகிறது. ஆனால் வெளித்துலங்கல் செயற்பாடான பேசுதல் நிறைவேறும் அளவிற்கு எழுதுதல் செயற்பாடு நிறைவேறவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

மேலும் எழுதும் போது ஏற்படும் தவறுகளைக் கூட பெரிய விடயமாக எழுதுபவர்கள் கருதுவதில்லை என்பதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது. உதாரணமாக ஒரு ஓர் என்ற தவறைக்குறிப்பிடலாம். இலக்கணப்படி “ஓர்” என்பது உயிரெழுத்துச் சொற்களுக்கு முன் உபயோகிக்க வேண்டும். உதாரணங்கள்: ஓர் அணில், ஓர் ஆசிரியன், ஓர் இலை. ஆங்கிலத்தில் “an” உபயோகப்படுத்துவது போன்று “ஓர்” உபயோகிக் கப்பட வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் a, an, என்பன முக்கியத்துவப் படுத்தப்படுகின்றன.

ஆங்கிலத்தில் a, an என்பன இலக்கணப்படி தவறாக உபயோகிக்க ப்பட்டால் அது பிழை எனக் குறிப்பிடப்படுவதையும் அவற்றில் அதிக கவனம் எடுக்கப்படுவதையும் நாம் பார்க்கின்றோம். தமிழில் இது ஒரு தவறாக யாரும் உணர்வதில்லை என்பது குறிப்பிட வேண்டியது.

இவ்வாறு பல தவறுகள் தமிழை எழுதும் போது விடப்படுகின்றன. இந்நிலையில் எழுதுதல் செயலொழுங்கானது மிகவும் கவனத்திற்கு ரியதாகின்றது. பட்டதாரி மாணவர்கள் கூட தமது பரீட்சை விடைகளில், ஆய்வுக் கட்டுரைகளில் பல தவறுகளை விடுவதாக பேராசிரியர். எம் ஏ. நுஃமான் குறிப்பிட்டுள்ளார். (புலரும் குறிப்பிட்டபோதும், பேராசிரியர் நுஃமான் ஆய்வு ரீதியாக குறிப்பிட்டுள்ளமை கவனத்திற்குரியது) இந்நிலையில் எழுதுதல் செயலொழுங்கு தொடர்பாக நாம் அனைவரும் அதிக கவனம் எடுக்க வேண்டும். எமது எழுத்துக் கலையை வளர்க்க வேண்டும்.

முனைவர் இரத்தினசபாபதி “எழுதுதல் திறன் எழுத்துத்திறனிலிருந்து மாறுபட்டதாகும். மொழியைக் கற்கும் போது அதிலுள்ள எழுத்துக்களையும் சொற்களையும் வாக்கியங்களையும் முறையாக எழுதும் அளவிலேனும் எழுதுதல் திறன் நிறைவடைகின்றது. இது பொறிமுறைத் திறன்” என்றும் “மொழியின் வழிகருத்துக்களை வல்லமையாக வெளிப்படுத்தும் திறனே எழுத்துத் திறனோடு சிந்தனைத் திறனும் இணைய வேண்டும். இது ஆக்கத்திறனாகும்” என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

“எழுதுதல் செயலொழுங்கானது இரண்டு தொப்பிகளை அணியும் செயன்முறை” என்பதே பிராங் சிமித் என்பவரது கருத்தாகும். “இரண்டு தொப்பிகளுமே சிறந்தவை தான், தேவையானவையுங்கூட. ஆனால் இவ்விரண்டையும் ஒரே நேரத்தில் தலையில் அணிந்தால், சங்கடந்தான் என்பதையும் உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்” என்பதே (Frank Smith 1981) பிராங் சிமித்தின் கருத்தாகும்.

“எழுதுதல் செயலொழுங்கானது ஆக்கத்திறன், பொறிமுறைத்திறன் ஆகிய இரண்டினதும் ஒருங்கிணைப்புத் தான் எனப்படும் கூறிய போதும் பிராங் சிமித்தின் இரண்டு தொப்பிகளும் ஒரே நேரத்தில் அணிவது சங்கடந்தான் என்ற கூற்று மிக முக்கியமானதாகும். இந்த அனுபவத்தை ஒரு நூல் பற்றி கருத்துரை செய்பவர்கள் அல்லது திறனாய்வு செய்பவர்கள் வாசிக்கும் போது உணர்ந்து கொள்வர்.

ஒரு நாவலைப் படிப்பவர்கள் முதலில் அதன் உள்ளடக்கத்தை படித்து முடிக்க வேண்டும். பின்னர் அதனை விமர்சிப்பதற்காகப் படிக்க வேண்டும். ஒரே நேரத்தில் இரண்டு நோக்கத்தையும் நிறைவு செய்ய முற்பட்டால் நாவலைப் படித்த திருப்தி ஏற்படாது போய்விடும். இது ஓர் ஆக்க இலக்கியம் தொடர்பான வாசிப்பின் நிலை என்றால் ஓர் ஆக்க இலக்கியத்தின் எழுத்துச் செயன்முறையும் இவ்வாறானதே.

எழுதுதல் செயலொழுங்கானது எழுதுதல் தொழிற்பாடுகள் மற்றும் எழுதுதல் தொடர்பான பொறிமுறை அம்சங்கள் என்பவற்றை என்ன விதத்தில் வேறுபடுத்தி நிற்கின்றது என்பதை ஆசிரியர்கள் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். எழுதுதலின் ஆக்கச் செயலொழுங்கில் திட்டமிடுதலும் ஆக்குதலும் இடம்பெறுவதும் பொறிமுறைச் செயலொழுங்கில் எழுத்துக் கூட்டல், நிறுத்தக் குறிகள், இலக்கண வடிவமைத்தல் என்பன இடம்பெறுவதும் அவற்றின் முக்கியத்துவமும் தெரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இரண்டில் ஏதோ ஒன்று இல்லாத போது எழுதுதல் செயலொழுங்கு என்ன குறைபாடுகளைக் கொண்டிருக்கும்

மொழி

என்பதை நடைமுறை அனுபவங்களினூடாக ஆசிரியர்கள் தெரிந்து கொள்வதனூடாக இவ்விரண்டையும் வளர்த்துக் கொள்ளலாம்.

■ Creative Process

■ ஆக்கச் செயலொழுங்கு

ஆக்கச் செயலொழுங்கு என்பது ஆக்கியோனின் (Author) தொப்பியை அணிவது போன்றதாகும்.

ஆக்கியோன் தான் எழுதப்போவதைப் பற்றித் திட்டமிடுகிறார். சிந்திக்கிறார், எழுதுகிறார், பேசுகிறார்.

ஒரு தொப்பியை அகற்றிவிட்டு மற்றைய தொப்பியை அணிக

பொறிமுறைச் செயலொழுங்கு

Technical Process

பொறிமுறைச் செயலொழுங்கு என்பது செயலாளரின் (Secretary) தொப்பியை அணிவது போன்றதாகும்.

எழுத்துக் கூட்டலை செவ்வை பார்க்க

நிறுத்தக் குறிகளைச் செவ்வை பார்க்க

இலக்கண அமைப்பைச் செவ்வை பார்க்க

மேற்காட்டிய மாதிரி முதலில் ஆக்கச் செயலொழுங்கையும் பின்பு பொறிமுறைச் செயலொழுங்கையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என பிராங் சிமித்தால் முன்வைக்கப்படுகின்றது. ஆக்கச் செயலொழுங்கை மேற்கொள்ளும் போது ஆக்கியோன் என்ற மனோநிலையில் (Author) செயற்பட வேண்டும். ஓர் ஆக்கத்தை உருவாக்குகிறோம் என நினைக்கையில் ஆக்கியோன் என்ற தொப்பியை அணிய வேண்டும். பின் அந்தத் தொப்பியை அகற்றி விட்டு, அந்த மனோநிலையிலிருந்து விலகி பொறிமுறைச் செயலொழுங்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்நிலையில் பொறிமுறைத்திறனுக்குத் தேவையான நினைப்போடு செயலாளர் என்ற தொப்பியை அணிய வேண்டும். ஓர் ஆக்கத்தைப் படைக்கும் வேளையில் இரண்டு தொப்பிகளும் அணிவதானது ஆக்கியோர், செயலாளர் என்ற இரு பொறுப்புக்களை ஒரே நேரத்தில் செய்யும் நிலை என்பதால் இது பொருத்தக் குறைவானதாக இருக்குமெனவே சங்கடமான நிலை என்கிறார்.

ஆக்கச் செயலொழுங்கை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாத நிலையில் எழுத்தாக்கம் ஒன்று இருக்குமானால், அதில் படைப்பாக்கமோ அல்லது

கற்பனைத்திறனோ காணப்படமாட்டாது. உதாரணமாக பசுவைப் பற்றி ஐந்து வசனம் எழுதச் சொல்லி பணித்தால் பசுவுக்கு இரண்டு கண் இருக்கும், நான்கு கால் இருக்கும், ஒரு வாயிருக்கும், ஒரு வாலிருக்கும் என்று எழுதும் நிலை காணப்படும். இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட நிலை ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர்களுக்கு மட்டுமன்றி வளர்ந்தோருக்கும் உள்ளது.

இந்நிலையில் ஆக்கத்திறனில் உள்ளடங்கும் விடயங்களையும், பொறிமுறைசார் திறனில் உள்ளடங்கும் விடயங்களையும் பார்ப்போம்.

ஆக்கத்திறன் (Authorial)

திட்டமிடுதல்

எழுத விரும்பும் விடயம் பற்றிச் சிந்தித்தல்

முதலாவது பிரதியை ஆக்குதல்

பிரதியைத் திருத்தி மேம்படுத்தல்

இறுதி எழுத்தாக்கம் பற்றித் தீர்மானித்தல்

பொறிமுறைசார் திறன் (Technical)

பரிசீலித்தல்

எழுத்துக் கூட்டல்

நிறுத்தக் குறியீடுகளைக் கவனித்தல்

சரவை பார்த்தல்

முன்வைத்தல்

ஆக்கத்திறன் என்பது பேச்சளவில் இருக்கின்றதே தவிர செயற்பாட்டு வடிவில் மிகக் குறைந்தளவே உள்ளது என்பது அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் விடயம். மனனம் செய்து ஒப்புவிக்கும் முறையையே எங்களது பரீட்சைகளும் எதிர்பார்ப்பதால் புதிதாக வித்தியாசமாக சிந்திப்பதற்கான வாய்ப்பை நாம் வழங்கத் தவறுகின்றோம். ஆசிரியர்கள் சொல்லிக் கொடுத்ததையே அப்படியே திருப்பிக் கொடுப்பதற்காக (கரைந்த பாடமாக மாணவர்கள் சொல்லும் பதில்) எம்மைத் தயார்படுத்துகிறோம். கந்தன் மாட்டை அடித்தான் என்ற வசனம் நீண்ட காலமாகப் பயன்படுத்துவதாக சொல்வார்கள். இதன் காரணமாக பல்கலைக் கழகங்களில் கூட பைபிளாகவும், திருக்குர்ரானாகவும் பயன்படுத்தும் (மாற்றங்களுக்கு உட்படாத, மாற்றுவது பாவம்) பாடக்குறிப்புகளே நீண்டகாலமாக அரசோச்சி வருவதாக பலரும் குறைபட்டுக் கொள்கிறார்கள். புதுமை, புதிய சிந்தனை, புரட்சியான கருத்து என்பன அருகிவிட்டன.

ஓர் ஆசிரியர் வித்தியாசமான சொல்லின் கீழ் கோடிடுக எனக் கூறி நாய், பூனை, கார் எனப்பணித்த போது பூனை என்ற சொல்லின் கீழ் கோடிட்ட மாணவன் தவறான விடை அளித்ததாகவும், பின்னர் மாணவனிடம் கேட்ட போது பூனைக்கு அனுமதிப்பத்திரம் (லைசென்ஸ்) எடுக்கத் தேவையில்லை என்பதால் அதன் கீழ் கோடிட்டதாகவும் கூறியதாகவும் ஒரு சம்பவம். இந்த உதாரணத்தில் இருந்து எங்களுடைய மதிப்பீட்டின் நிலைப்பாடு தெரிவதாக குறிப்பிடலாம். இவ்வாறு பல சம்பவங்கள் வித்தியாசமான சிந்தனை, செயற்பாடு என்பவற்றை பொறுத்தவரை எமது மனப்பாங்கு எத்தகையது என்பதை உணர முடிகிறது. இதனை எமது விமர்சகர்கள் சுத்திச் சுத்தி சுப்பற்றை கொல்லை என்றும் குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டுதல் என்றும் செக்கு மாட்டு வாழ்க்கை, சீலைப்பேன் சீவியம் என்றெல்லாம் குறைபடுவதையும் பார்க்கிறோம்.

இந்நிலையில் ஒரு பிள்ளை புதுமையான முறையில் செயலாற்றுவதனை நாம் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பங்களில், அதாவது அப்பிள்ளையின் சிந்தனையோ, செயலோ வழமையாக நாம் எதிர்பார்க்கின்ற நிலைப்பாட்டிலிருந்து வேறுபட்டுக் காணப்படும் போது அப்பிள்ளை படைப்பாற்றல் உடையவன் எனக் குறிப்பிடுகிறோம் என்று பேராசிரியர் க.சின்னத்தம்பி குறிப்பிடுகிறார். இந்தப் படைப்பாற்றல், ஆக்கத்திறன் சிந்தனையோடு தொடர்புபட்டது. ஆக்கத்திறன் என்னும் போது திட்டமிடுதல், சிந்தித்தல், எழுதுதல், பேசுதல் என பிராங்சிமித்தின் மாதிரியில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஓர் ஆக்கத்தில் ஈடுபடும் ஒருவர் (ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர் கூட) தான் ஆக்கப்போகும் விடயம் (எழுத்தோ, பேச்சோ, செயலோ..) வழமையான சிந்தனைக் கோலங்களிலிருந்து அல்லது இதுவரை காணப்பட்ட சிந்தனைக் கோலங்களிலிருந்து வேறுபட்டதாக அமைய சிந்திக்க வேண்டும். இதற்கான சந்தர்ப்பங்களை ஆசிரியர்கள் வழங்க வேண்டும்.

எழுத்தாக்கத்தின் போது திட்டமிடுகிறார். சிந்திக்கிறார், பிரதியை எழுதுகிறார், தாம் எழுதியதைப் பற்றி பேசுகிறார், கருத்துத் தெளிவிற்காகத் திருத்தங்கள் செய்கிறார். இச்செயற்பாடுகளை ஆக்கியோன் (Author) என்ற தொப்பியை அணிந்து செய்கிறார். கருத்துத் தெளிவிற்காகத் திருத்தங்கள் செய்து சகபாடி ஒருவரிடம் காட்டி கருத்துக்களைப் பரிமாறி பின்னர் இறுதி எழுத்தாக்கத்தைச் சமர்ப்பிக்கிறார்.

படைப்பாக்கத்தில் ஈடுபடும் பலரும் இச்சகபாடி கருத்துப் பரிமாற்ற முறையைப் பின்பற்றுகிறார்கள். தான் சொல்ல வந்த விடயம் (உள்ளடக்கம்) பொருத்தமானதா? தன் எண்ணம் சரியானதா? யதார்த்தமாக அமைந்திருக்கிறதா? போன்ற பல்வேறு விடயங்களையும் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்ட பின்னரே இறுதி ஆக்கம் ஏனையோரின் பார்வைக்கு வழங்கப்படுகிறது. இம்முறையை வகுப்பறைகளில் வழக்கப்படுத்தி வரும் பொழுது ஆக்கத்திறன் சிறப்பாக அமையும்.

ஓர் ஆக்கத்தைப் படைப்பதற்கு முன் பாய்ச்சல் அட்டவணை மூலம் காட்டப்படும் திட்டம், பந்தி பந்தியாக எழுதப்படும் திட்டத்தினை விட அதிகம் பெறுமதி வாய்ந்தது என்பது தற்கால ஆய்வாளர்களின் முடிவு. அமெரிக்க உளவியலாளர் கார்ள் பெரீற்றர் என்பவர் தனது பல்வேறுபட்ட ஆய்வுகளின் மூலம் இதனை விளக்கிக் கூறுகின்றார். உதாரணமாக பாய்ச்சல் அட்டவணை ஒன்றைப் பின்வருமாறு காட்டலாம்.

↓ இங்குள்ள கூடுகளுக்குள், ஒரு தொடரொழுங்கில் பிரதான கருத்துக்கள் அல்லது அம்சங்கள் எழுதப்பட வேண்டும்.

↓ இப்பணியில் ஈடுபடுபவர்கள் இத்திட்டத்தினைத் தயாரித்த பின் ஆக்கத்தை எழுதும் போது அது சிறப்பாக அமையும்.

↓ இத்திட்டத்தினைக் கூட சகபாடி முறையில் திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப் பயன்படுத்தலாம்.

அடுத்து பொறிமுறைத்திறனை எடுத்து நோக்குவோம். எழுத்தமைப்பு (உருவம்) அளவு, உறுப்பு, குறிகள், (உயிர்க்குறிகள், நிறுத்தக்குறிகள்) நேர்த்தி, இடைவெளி (எழுத்து, சொல், வசனம்) கோட்டின் மேல் எழுதுதல் போன்றவற்றில் கவனம் செலுத்துதல் பொறிமுறைத்திறன் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. பேராசிரியர் எஸ் சந்தானம் “எழுதுதல் திறன் இரண்டு திறன்களைக் கொண்டிருக்கும். அவை ஆக்கத்திறன், பொறிமுறைத்திறன் எனப்படும். இங்கு பொறிமுறைத்திறன் என்பதில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டியுள்ளது. காரணம் ஆக்கத்தைப் படைக்கும் ஒருவன் அதனைத் தெளிவாக முன்வைக்க பொறிமுறைத்திறன் அதிகளவில் பயன்படுகிறது” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இவற்றோடு இலக்கணச் செம்மையும் இன்று முக்கிய கவனமெடுக்க வேண்டிய விடயமாகின்றது. உதாரணமாக எமது நாட்டில் மோசமான ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை நிலவுகின்றது. எனவும் மழைவீழ்ச்சி குறைவாக இருப்பதனால் அரசு சிறுநீர்ப்பாசனத் திட்டமொன்றை

அமுல்படுத்துகின்றது. எனவும் பல தவறுகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இலக்கண அமைப்பு, நிறுத்தக் குறிகளின் பயன்பாடு, எழுத்துக்கூட்டல் போன்றனவும் பொறிமுறைத்திறனில் பார்க்கப்பட வேண்டும். பிராங் சிமித் குறிப்பிடுவது போல் இரண்டாவது தொப்பியான செயலாளர் (Secretary) என்ற தொப்பியை அணிந்து ஆக்கத்தைத் திருத்த வேண்டும். இதனையும் சகபாடி முறை மூலம் திருத்தலாம்.

இங்கு பிராங் சிமித்தின் முக்கியமான கருத்து ஒருவரே இரு தொப்பிகளையும் அணிய வேண்டும். என்பதன் அடிப்படையில் தமது, ஆக்கம், ஆக்கத்திறனுடன் பொறிமுறைத்திறனையும் கொண்டிருக்கிறதா என எழுதியோனே முழுப் பொறுப்பையும் எடுத்துக் கொண்டு சீர் செய்ய வேண்டும் என்பதே.

அகவிழி - ஏப்ரல், 2008.

கற்பித்தலின் முறையியல்

வகுப்பறையின் பின் வரிசையில் உற்சாகமின்றி முடங்கிக் கிடக்கும் மாணவர்க்கு சமர்ப்பணம் என்று “அறிகைத் தொழிற்பாடுகளும் ஆசிரியரும்” என்ற தன் நூலில் பேராசிரியர் க.சின்னத்தம்பி குறிப்பிட்டுள்ளார். பொதுவாக கற்றல் என்பது எல்லோருக்கும் ஒரு சுமையாகவே தோன்றுகின்றது. எப்போது தான் இந்தப் படிப்பு முடியுமோ எத்தனை தத்துவங்கள், எத்தனை கருத்துக்கள், எத்தனை கண்டுபிடிப்புகள். இப்படி அங்கலாய்க்காத மாணவர்கள், அவர்கள் எந்த வயதினராய் இருந்தாலும் கற்றல், சுமையாகவே உணரப்படுகின்றது. படி, படி என்று பிள்ளைகளை வதைக்காத பொற்றோர்கள் இல்லை. படிப்பு ஒரு கடினமான விடயமாகிப் போனது ஏன் என்ற கேள்வி எழுந்த வண்ணமே இருக்கின்றது. வாழ்க்கைக்கு கற்றல், அறிவு என்பன தேவை என்பதை உணரும் அதேவேளை கற்றல் சிக்கலான செயற்பாடாக மாறிவிட்டது.

கற்றல் வகுப்பறையில் மட்டும் நிகழ்வதில்லை என்பது கற்றல் தொடர்பாக குறிப்பிடப்படும் கருத்தாகும். கற்றல் என்பது அனுபவத்துக்கூடாக அறிவைப் பெறுதல் எனப்படும். பொதுவாக அறிவைப் பெறுதல் கற்றல். அறிவைப் பெற மாணவனை தயார்படுத்த வேண்டும். இந்த மாணவரைத் தயார்ப்படுத்தலில் தான் இயந்திரத்தனமான செயற்பாடுகள்

நடாத்தப்படுகின்றன. மாணவன் நிரப்பப்பட வேண்டிய பாத்திரமல்ல. ஏற்றப்பட வேண்டிய தீபம் என்பர். ஆனால் கற்பித்தலில் ஈடுபடுபவர்கள் மாணவர்களை நிரப்பப்பட வேண்டிய பாத்திரங்களாய்த் தான் கருதுகிறார்கள். இதற்கு நூறு வீதம் பரீட்சை நோக்கே காரணமாகின்றது. பரீட்சைப் பெறுபேற்றை நோக்கமாகக் கொண்டு மாணவர்களைப் போட்டி போட வைக்கும் முயற்சியே இன்று நிலவுகின்றது. கருத்தளவில் கணிப்பீடும், மனப்பாங்கு மாற்றமும் பேசப்படுகின்றது. நடைமுறை பரீட்சையையே மையப்படுத்துகிறது.

ஜோனாக்கு லத்தீன் கற்பிப்பதற்கு உனக்கு லத்தீன் மட்டும் தெரிந்தால் போதாது. ஜோனைப் பற்றியும் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்பது வெறும் தத்துவமாகவே கருதப்படுகின்றது. மூதறிஞர் ராஜாஜி இந்தியாவின் தலைசிறந்த அறிவாளி. அவரிடம் வெளிநாட்டவர் ஒருவர் நீங்கள் மாணவர்களை அரசியலுக்குள் சேர்ப்பீர்களா என்று கேட்டதற்கு: நாங்கள் விதை நெல்லைச் சோற்றுக்குப் பயன்படுத்துவதில்லை என்று கூறிய புத்திசாலி. அவர் தனது நாய்க்கு மருந்து புகட்ட கரண்டியைப் பயன்படுத்திய போது அது திமிறி, மருந்தையும் ஊற்றி அந்த இடத்தில் மருந்தைக் கொட்ட வைத்து விட்டது. அந்த இடத்தை துப்பரவு செய்ய தண்ணீர் எடுக்கச் சென்று திரும்ப வந்து பார்த்தால் நாய் அந்த மருந்தை நக்கிக் குடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு அவ்வாறே ஊட்ட வேண்டுமென்பதை அவர் உணர்ந்துள்ளதாக குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த உதாரணச் சம்பவம் கற்பித்தலில் ஈடுபடும் அனைவருக்கும் அவசியமான உண்மையை உணர்த்துகிறது.

ஒரு வயோதிபர், மழைக்குக் கூட பாடசாலைப் பக்கம் ஒதுங்காதவர் என்று தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு கூறிய விடயமொன்றை கூறுவது இங்கு பொருத்தமாகும் என நினைக்கின்றேன். தங்களுடைய பிள்ளைகளின் படிப்பு, முன்னேற்றம், கற்றலில் ஆர்வமின்மை தொடர்பாகக் கதைத்துக் கொண்டு நின்ற ஆசிரியர்களின் அங்கலாய்ப்பை அவதானித்த அந்த வயோதிபர் தன்னுடைய பேரப்பிள்ளை ஒவ்வொரு நாளும் தான் படித்த விடயங்களை கூறுவதும் அதில் வினாக்களை வினவுவதும் தான் தெரிந்தும் தெரியாதது என்று கூறிய கதைகள், பாடல்களை தனக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதும் மேலும் புதிய விடயங்களைத் தேடி வைத்துச் சொல்வதில் ஆர்வமாய் இருப்பதும் என அந்த வயோதிபர் ஆர்வமாய்க் கேட்கக் கேட்க, பிள்ளை தன்னைத் தயார்ப்படுத்தி கற்றலில் ஆர்வத்தை வளர்த்ததாகவும் கூறினார். பிள்ளைக்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க பிள்ளை தன்னை

ஈடுபடுத்தி கொள்வதும் கற்றலை மேம்படுத்திக் கொள்வதும் தானாகத் தேடிகற்பதுமென கற்றல் நடவடிக்கையானது தொடர்ந்த வண்ணம் இருந்ததை அனுபவரீதியாக உணர்ந்ததை எடுத்துக் கூறும்போது ஆசிரியர்களும் இந்த இயல்பை விளங்கவேண்டும். வளர்க்க வேண்டும்.

கரிசல் காட்டு எழுத்தாளரும் தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் வருகைதரு விரிவுரையாளராகவும் இருக்கின்ற கௌரவ கலாநிதி. ராஜநாராயணன் தன்னுடைய கலாநிதிப்பட்ட விழாவின் போது பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார். “நான் மழைக்குத் தான் பாடசாலைப் பக்கம் ஒதுங்கினேன். அப்போதும் மழையையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்படி மழைக்குத் தானும் பாடசாலைக்கு ஒதுங்காமல் இருந்திருந்தால் இன்னும் எவ்வளவோ ஆய்வுகள் செய்து தன்னை மேலும் வளர்த்திருப்பேன்” என்று கூறினாராம். நாங்கள் கடப்பாறைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்புகின்றோம். நீங்கள் குண்டுசியாக திருப்பி அனுப்பினீர்கள் என்று பாடசாலைக் கல்வி முறை கடப்பாறைகளை குண்டுசிகளாக்கும் முயற்சியிலேயே ஈடுபட்டுள்ளது என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

கல்வி என்பது அறிவை விளக்கிக் கொள்ளும் செயல் மட்டுமன்றி நிதமும் மாறிக்கொண்டிருக்கும் வாழ்க்கையின் சவால்களை வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்ளக்கூடிய இயைபாக்கத்தையும் சமநிலையையும் கொண்ட நபரை உருவாக்குதலும் அதில் அடங்குமென இந்திராகாந்தி குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் சாராம்சம் கல்வி அறிவை வழங்கும் நோக்கத்தை மட்டும் கொண்டது அல்ல. சமநிலையுடனான ஆளுமையைக் கொண்டதும் எதிர்வு கூறமுடியாத விதத்தில் எதில்காலச் சவால்களைச் சமாளிக்கும் திறமையுடைய நபரை உருவாக்குவதும் கல்வியின் பணியாகும். ஆயிரம் எழுத்துக்கள் படித்தென்ன வாழ்க்கைப் புத்தகத்தை வாசிக்க முடியவில்லையே என ஒரு கவிஞர் எழுதியதையும் மனங்கொள்ள வேண்டும். கற்பித்தல் முறையின் குறைபாடுகள் அல்லது பொருத்தமின்மைகள் தான் கல்வியின் பயன்பாட்டையும் கேள்விக்குள்ளாக்கின்றன.

“சொட்டுக் கண்ணீரேனும் சிந்தாமல் ஒரு நாளும் பள்ளிக்குப் போவதில்லை என மகன்” என்று இளமுருகு என்ற கவிஞர் எழுதினார். இது அந்தக் கவிஞனின் குரல் மட்டும் இல்லை. எல்லாப் பெற்றோரினதும் குரலென்றே சொல்ல வேண்டும். கல்வியின் வேர்கள் கசப்பானவை ஆனால் அதன் கனிகள் இனிப்பானவை. ஒரு

பள்ளிக்கூடம் திறக்கப்படின் ஒரு சிறைச்சாலை மூடப்படும். படிப்பு வளருது பாவம் குறையுது. இவ்வாறான கருத்துக்கள் யாவும் கல்வியின் மகத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இருப்பினும் கற்பித்தலில் இனம் புரியாத குறைபாடு நிலவுவதை ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் உணரத்தவறுகின்றோம். கற்பித்தல் முறையியல் என்றுநோக்கும் போது பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா எழுதிய கருத்தொன்றை குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது." மொழி ஆரவாரத்துடன் ஆசிரியர் சொல்லும் பொழுது நான் மறந்து விடுகின்றேன் ஒருவாறு ஆசிரியர் கற்பிக்கும் பொழுது நான் நினைவிற் பதிக்கின்றேன். உண்மையாக என்னை ஈடுபடவைக்கும் பொழுது தான் என்னிடத்தில் கற்றல் நிகழ்கின்றது.

ஒரு புத்தகத்தில் இளைஞர்களுக்கு வெறுப்பு ஏற்படச் செய்ய வேண்டுமானால் அதனைப் பாடசாலைப் பாடப்புத்தகமாக்க வேண்டும். என்று பேணாட்ஷா குறிப்பிட்டார். என்றோ கூறிய கருத்து இன்றும் பொருத்தமானதாக இருக்கிறது அல்லவா. புத்தகங்கள் சுமையாகிப் போனதும் படிப்பு கசப்பானதாகிப் போனதும் பரீட்சை சடங்காகிப் போனதும் பொதுவாக எல்லோருக்கும் உண்மையாகிப் போயின.. வாழ்வே கல்வி தான் அனுபவத்தில் வந்ததும் ஜீரணமாகி இரத்தத்துடன் இரத்தமாய் கலந்து போனதும் தான் உண்மைக்கல்வி என்று அறிஞர் வினோபா கூறினார். "கல்விக்கழுகு கசடற மொழிதல் அறிஞர்க்கழுகு கற்றுணர்ந்த அடங்கல்" என்று வெற்றி வேட்கையில் அதிவீரராம பாண்டியன் குறிப்பிட்டார். ஆனால் கசடற மொழிதலும் கற்றுணர்ந்து அடங்கலும் நிகழ்கின்றதா என்று கேட்கத் தோன்றுகின்றது.

இறுதியாக "பள்ளிப்படிப்பு தொடர்பான ஒரு கவிதையை கூறி முடிக்கலாம் என நினைக்கின்றேன்.

தனி அறை குளியல் அறை

பூட்டிய கதவு ஜன்னலும் இல்லை

மேலேயிருந்து பூக்குழாய்

கொட்டுகின்ற வெந்நீரில்

சுகமாய் நனைந்தேன்

என்னைச் சுற்றிலும் நீர்க்கம்பி

அதனுள் நடுவே நான்

ஆடையின்றி அம்மணமாய்
அழுக்குத் தேய்த்தேன்
இதமாய் இருந்தது
இன்னும் தேய்த்தேன்
எவ்வளவு நேரம்?
உடலைத் துவட்டிக் கொண்டு
வெளியே வந்தேன்.
குளிர்காற்று
உடல் நடுங்கியது.
வெளிக்காற்று
ஒத்துக்கொள்ளவில்லை

பற்றிப் பிடிப்பு என்பது குளியலறைக் குளியல் போன்றது உண்மையான சூழல் வெளிக்காற்று போன்றது. சூழலுடன் பொருந்திப் போகும் கல்வி கேள்விக் குறியாகிறது.

இன்றைய கல்வியும் கற்றலும் கற்பித்தலும் குளிர் காற்று, உடல் நடுக்கம், வெளிக்காற்று ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற நிலைக்கு கற்பவர்களை தள்ளி விடுகிறது. ஐந்து வயது தொடங்கி ஐம்பது வயது வரை தொடரும் கற்றலின் நிலை இவ்வாறாகின்றதே என்ற ஆதங்கம் அனைவருக்கும் எழுந்தாலும் செக்கு மாட்டு வாழ்க்கையால், சீலைப்பேன் நிலையாய். குண்டுச்சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டமாய். எங்களுடைய கற்றல், கற்பித்தல் இயந்திரத்தனமாய் இறுகிப்போனமை எல்லோராலும் சிந்திக்க வேண்டிய விடயமன்றோ.

அகவிழி - ஜூன், 2010

செம்மொழியாய்ப் பேணுவோம்

இன்றைய கணினி யுகத்தில் மொழி வளரும் வேகம் அற்புதமானது. தமிழ் மொழியும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. செம்மொழிகளில் ஒன்றாய் இன்றும் மக்களால் பேசப்படுவது என்னும் சிறப்பு தமிழ்மொழிக்கு உள்ளது. ஆனால் பிழைவழி போகும் ஒரு சிலரைப் பின்பற்றி அவ்வழியே பலரும் செல்வதால் பிழையே வழக்காகி வருகிறது. இன்று சொற்பிழை, எழுத்துப்பிழை, வசன அமைப்புப்பிழை, மரபுப்பிழை, கருத்துப்பிழையெனப் பலவாறு பிழைகள் எம்மொழியிலும் காணப்படுகின்றன. இவற்றோடு மிகப்பிரதானமான பிழை ஆங்கில வசன அமைப்புகளுக்குள் தமிழில் பேசுவதும், எழுதுவதுமாகும். இதனை “இன்று ஆங்கிலத்தினூடாக இடம்பெறுவது ஒரு காலத்தில் வடமொழியால் விளைந்த தாக்கத்திலும் ஆழமானது” என மதுரைப் பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தம் குறிப்பிடுகின்றார். எவ்வாறாயினும் தமிழ் மொழிப்பாவனையில் இன்று பலவித குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

தமிழ்மொழி பழமை பெற்றிருந்தும் இன்றுவரை அரசியல் ஆதரவு அல்லாததாலும், பிறமொழிகளின் கலப்பால் தன் நிலப்பரப்பில் சுருங்கி மலையாளம் முதலான மொழிகள் தோன்ற இடம் கொடுத்ததாயும், ஆங்கில மோகத்தால் தன் மக்களாலும் தள்ளப்படுவதாயும், பல்லாயிரம் சொற்கள் பண்டைய வழக்கிலிருந்து காலந்தோறும் இழந்து வருவதாயும்

உள்ளது என சிலேடைக் கவிரத்தினம் க.கணபதிப்பிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார். இங்கு ஆங்கில மோகத்தால் தன் மக்களாலும் தள்ளப்படுவதாயும் என்பது கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டியது. மேலும் கால மாற்றம் அறிவியலுடன் இணைந்து மனோ வேகத்திற்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் சகல துறைகளிலும் வந்துகொண்டிருக்கின்றது. அதில் பயன்பாடும் உண்டு. அழிவும் உண்டு. மொழிகளுக்கும் பொருந்துவனவே எனக் குறிப்பிடும் அதிபர் இ.இராகவன் இன்று அரைகுறைத்தமிழ் அறிஞர்களின் கைபட்டுத் தமிழ் மரபு நீங்கி மெலிந்து நிற்கின்றது எனவும் குறிப்பிடுவது மனங்கொள்ள வேண்டியதே.

இன்றைய புதுத்தமிழ் தொன்றுதொட்டு வந்த மரபுத்தமிழ் வரம்புகளைச் சிதைத்து உலாவருகின்றது. அதில் இலக்கண வழக்கள், பிழையான சொற்கள், கருத்துமுரண்பாடுகள் என்பன பல்கிப் பெருகியுள்ளன. இவற்றை ஓரளவுக்கேனும் தவிர்ப்பதற்கு தமிழ் மொழியைப் பேசும், எழுதும் ஒவ்வொருவரும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். எமது மொழிதானே எப்படியும் பயன்படுத்தலாமென்றோ, தொடர்பாடலைச் செவ்வனே செய்ய மொழி உதவினால் போதும் தானே எனக் கருதுவதால் காட்டுமொழியாகத் தமிழ்மொழி சிதவடைந்து செல்கின்றது. பலரும் செய்யும் தவறுகள் மீண்டும், மீண்டும் வரும்போது அவையே சமூகத்தின் கண்களில் சரியாகப் படுவதும், இச்செயல் வேற்றுமொழியாகத் தமிழ் உருமாறுவதற்குக் காரணமாகின்றது.

நான் தந்த பேனை இதுவல்ல என்று பயன்படுத்துகின்றோம். இது வழுவான வாக்கியம். இங்கு அல்ல என்பது பன்மை. எழுவாயாகப் பேனை ஒருமையாகவும், இது என்பது ஒருமையாகவும் வரும்போது இஃதன்று என்று எழுதுவதே சரியாகும். நாம், அல்ல என்பது பன்மை என்றும் அன்று என்பது ஒருமை என்றும் புரிந்து கொள்ளாமலே பயன்படுத்துகின்றோம். இதேபோல் நேற்றுப் பாடியவன் அவன் அல்ல என்று பிழையாகப் பயன்படுத்துகின்றோம். இவ்வாக்கியம் நேற்றுப் பாடியவன் அவன் அல்லன் என்றே பயன்படுத்த வேண்டும். அல்ல என்பது அஃறிணைப் பன்மை, எழுவாய் அவன் ஒருமையாகவும் பயனிலை அல்ல பன்மையாகவும் பயன்படுத்துவது தவறு. பாரதியார்தான் பாடினார் என்பது வழுவாத வாக்கியம். இது பாரதியார் தாம் பாடினார் என்றோ பாரதியாரே பாடினார் என்றோ எழுதப்படலாம். ஏனெனில் எழுவாயும் பயனிலையும் பன்மையாக இருக்க தான் என்னும்

சாரியை ஒருமையாய் இருத்தல் தவறு. இதனைப் பாரதிதான் பாடினான் என்று எழுதுவது தவறில்லை.

கண்ணனுடன் நாய் ஓடியது. கண்ணன் நாயுடன் ஓடினான். கண்ணனும் நாயும் ஓடினார்கள். மேற்கூறிய மூன்று வாக்கியங்களும் சரியானவை. கண்ணனும் நாயும் ஓடின என்பது தவறு. இங்கு பயனினை முரண்பாடு காணப்படுகின்றது. முதலையும் மூலக்கனும் கொண்டது விடா என்பதில் உள்ள வழுவமைதியை ஏற்றுக்கொள்ளும் இலக்கணக்காரர் முதலை போன்ற அஃறிணை தன்மையை மூலக்கனனுடன் (பிடிவாதக்காரன்) இணைத்து மூலக்கன் தன் முதன்மையை இழந்து நிற்பதால் விடா என்ற அஃறிணையைப் பெறுவதால் இதனை வழுவமைதி என்பார்கள். கண்ணனும் நாயும் ஓடின என்பதில் கண்ணன் தன் முதன்மையை இழக்கவில்லை என்பதால் (நாய் தன் முதன்மையை இழப்பதால்) ஓடினார்கள் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. வழுவமைதி என்பது வழுவாயினும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது இலக்கணக்காரரின் முடிவாகும்.

இவ்வாறு பல வழக்கள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றுள் சில நான் போகும்போது கொடுத்தான் என்று பயன்படுத்துவதைக் காண்கிறோம். இது வாக்கியங்களின் காலம் மாறுபட வந்துள்ளது. இதில் போகும் என்பது எதிர்காலம். கொடுத்தான் என்பது இறந்தகாலம். எனவே காலமாறுபாட்டால் வாக்கியம் பொருந்தவில்லை. இந்நிலையில் இவ்வாக்கியம் நான் போகும்போது கொடுப்பான் என்று அல்லது நான் போனபோது கொடுத்தான் என்று எழுதப்பட வேண்டும். இதேபோல் நான் படிக்கின்ற காலத்தில் தொலைக்காட்சியைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதில்லை என்று பிழையாகப் பேசுகின்றார்கள். இது நான் படித்த காலத்தில் தொலைக்காட்சி பற்றிக் கேள்விப்பட்டதில்லை என்றுதான் பேசப்பட வேண்டும். இவை சிறிய வழக்கள்தானே என்று பலர் அசமந்தப் போக்கைக் கொண்டிருப்பது கவலைக்குரியது.

அவன் முடிவெட்டச் சென்றான் என்று எல்லோரும் பயன்படுத்துகின்றோம். இது தவறு. ஏனெனில் வெட்ட என்பது தன்வினை. ஆனால் அங்கு நிகழ்வது பிறவினையே. எனவே வாக்கியம் வழுவாகின்றது. இது நான் முடி வெட்டுவிக்கச் சென்றேன் எனக் கூறப்பட வேண்டும். இதேபோல் தந்தை செல்வாவின் உருவச்சிலைக்கு முதலமைச்சர் மாலை அணிவித்தார் என எழுதியுள்ளதைப் பார்க்கின்றோம். அணிவித்தார் என்பது பிறவினை. ஆனால் நிகழ்ந்தது தன்வினை.

இந்நிலையில் இது வழுவாகின்றது. இதனை தந்தை செல்வாவின் உருவச் சிலைக்கு முதலமைச்சர் மாலையிட்டார் அல்லது மாலை சூட்டினார் என்று எழுதப்படுவதே பிழையற்ற வாக்கியமாகும். முதலமைச்சரால் மாலை சூட்டப்பட்டது.

அங்கே சென்றது யார்? என்று நாம் வழக்கமாகப் பேசுவதும் எழுதுவதும் உண்டு. இவ்வாக்கியம் வழுவானது. யார் என்னும் வினாப்பெயர் உயர்திணைப்படர்க்கை, தன்மை, முன்னிலைகளோடு இணையுமே தவிர அஃறிணையோடு இணைவதில்லை. மேற்காட்டிய வாக்கியத்தில் “சென்றது” என்னுஞ்சொல் அஃறிணையில் வந்த வினையாலணையும் பெயரே. ஆகையால் அது பொருந்தாது. இந்நிலையில் அங்கே சென்றவர் யார் என்றோ அங்கே சென்றது யாது என்றோ பேசவும் எழுதவும் வேண்டும்.

தச்சன் கட்டில் செய்தான் என்பது வழு வாக்கியம். மரவேலைகள் எல்லாமே தச்சருக்கு மரபு வழிவந்த தொழில். எனவே அஃது இறந்தகாலத்தில் வருதல் தவறாகும். அதனை கட்டில் செய்கிறான், செய்வான் என எழுதுவதே சரியான எழுத்துமுறை. இறந்தகாலத்தைக் குறிப்பதாயின் அப்பொருளைச் செய்தவரின் பெயர் இடம்பெறுதல் வேண்டும். இவ்வாக்கியம் இக்கட்டில் கணபதிப்பிள்ளை ஆசாரியாரால் செய்யப்பட்டது என எழுதப்பட வேண்டும். இங்கு மரபு வழிவரும் தொழில்களை இறந்தகாலத்தில் எழுதுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். தட்டான் காப்புச் செய்தான் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திருவாசகத்தைத் தேன் என அழைக்கப்படுவது ஏன் என்ற வினா வாக்கியத்தை எடுத்து நோக்குவோம். இது வழுவாத வினா வாக்கியம். ஏனெனில் “அழைக்கப்படுவது” செயற்பாட்டுவினை. ஆனால் அதற்குரிய எழுவாய் இங்கு இல்லை. எனவே செயற்படுபொருளில் வந்த திருவாசகம் எழுவாயாதல் வேண்டும். இதை விடுத்து திருவாசகம் செயற்படு பொருளாகவே இருப்பின் அழைக்கப்படுவது என்றும் செயற்பாட்டுவினை அழைப்பது என்றும் செய்வினை வாக்கியமாதல் வேண்டும். எனவே இவ்வாக்கியம் இரு வடிவங்கள் பெறும். அவை வருமாறு திருவாசகம், தேன் என அழைக்கப்படுவது ஏன்? அல்லது திருவாசகத்தை தேன் என அழைப்பது ஏன்?

சமாதானம் தொடர்பான நிபந்தனைகளுக்கு இருதரப்பும் இணக்கம் தெரிவித்தனர். இந்த வாக்கியத்திலுள்ள வழு பின்வருமாறு: எழுவாய் - தரப்பு, தரப்பு பண்புப்பெயர். எனவே அஃது அஃறிணை, பயனிலை

தெரிவித்தனர். அஃது உயர்திணை அதனால் திணை மாறுபட்டுள்ளது. இது இருவகையாக எழுதப்படலாம். அவையாவன சமாதானம் தொடர்பான நிபந்தனைகளுக்கு இரு தரப்பினரும் இணக்கம் தெரிவித்தனர் அல்லது சமாதானம் தொடர்பான நிபந்தனைகளுக்கு இருதரப்பும் இணக்கம் தெரிவித்தன.

அவன் வருவதாகச் சொன்னான் என்று பேசும்போதும், எழுதும்போதும் பயன்படுத்துகின்றோம். இது ஒரு கலப்பு வாக்கியம். இதில் எழுவாய் அவன். பயனினை சொன்னான். வருவதாக என்பது அதனுள் அடங்கிய பிறிதொரு வாக்கியம். அது நான் வருவதாக, நீ வருவதாக, அவன் வருவதாக என மூவிடமும் வரும். எனவே அதனை தெளிவுபடுத்தாமையே இங்கு காணப்பட்ட வழுவாகும். இதனை அவன் நான் வருவதாகச் சொன்னான், அவன் நீ வருவதாகச் சொன்னான், அவன் நான் வருவதாகச் சொன்னான் என தெளிவுபடுத்திக் கூறவேண்டும். இவ்வாறே தலைமறைவாகிய ஆசிரியரின் தம்பி என்னோடு படித்தான் என்று எழுதும்போது தலைமறைவானது ஆசிரியரா? தம்பியா? என்ற மயக்கம் தோன்றுகின்றது. இவ்வாறான பொருள் மயக்கத்தை தவிஉத்து எழுதுதல் வேண்டும்.

எம்மில் பலரும் நீண்ட வாக்கியங்களை எழுதி பொருள் மயக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றோம். புதிய முதியோர் பராமரிப்பு இல்லத் தலைவர் கருத்தை முன்வைத்தார். இங்கு முதியவர்கள் புதியவர்களா? முதியோர் பராமரிப்பு இல்லம் புதியதா? முதியோர் இல்லத் தலைவர் புதியவரா? என்பது போன்ற பொருள் மயக்கம் தோன்றுகின்றது. இவற்றை தெளிவுபடுத்த சிறு சிறு வாக்கியங்களாக எழுதுதல் சிறந்த வழியாகும். உதாரணமாக: பிள்ளைகளும் பெற்றோரும் மாணவர்களை ஆசிரியர்களும் நண்பர்களிடையேதான் உரையாடல்களும் அவதூறு என்கிற பதத்தினுள் அடங்காது என நீண்ட வாக்கியத்தை எழுதுகின்றோம். இவ்வாக்கியத்தினை பெற்றோர் பிள்ளைகளை கண்டிக்கும் உரையாடல்களும், ஆசிரியர் மாணவர்களைக் கண்டிக்கும் உரையாடல்களும், அவதூறு எனும் பதத்துள் அடங்கா என எழுதுதல் வேண்டும்.

நாம் பேசுகின்ற எழுதுகின்ற விடயங்களில் அனேகம் தவறுகள் கூறப்படுகின்றன. இவற்றை இயன்றளவு இல்லாமற் செய்ய செப்பமாக எழுதி எம் செம்மொழியைப் பேணுவோம்

முதிர்ந்தோர் அதிக நிபுணத்துவமுள்ள பங்காளிகள்

போதியளவு தூண்டுதல் தரும் பின்னணி குன்றிய பிள்ளைகள் பறிகொடுத்தவர்கள் அல்லது பாதகநிலையினர் என அடிக்கடி குறிப்பிடும் நிலை அண்மைக் காலத்தில் அதிகம் பேசப்படுகின்றது. உண்மையில் போதியளவு தூண்டுதல் தரும் பின்னணி இன்று காணப்படுகின்றதோ? என்ற ஆதாரத்துடனான வினா பிள்ளைகளில் அனுபவம் பெறப் பயனள்ள வாய்ப்புகள் அபூர்வமாக வழங்கப்படும் குடும்பத்தில் அல்லது வீட்டில் வளரும் பிள்ளையின் விருத்தி மிக மெல்ல நிகழ்கின்றது என்று அண்மைக்கால ஆய்வுகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. இதனால் புதிய தேடல், கண்டுபிடித்தல் தொடர்பான தயார்நிலையை பிள்ளைகள் இழந்து விடுகின்றனர். இத்தகைய எதிர்விளைவுகளை முதிர்ந்தோர் தொடர்புகள் சார்பான அனுதாபம் இல்லாத குடும்பத்தில் வாழும் பிள்ளைகளும் சந்திக்கின்றனர் என்பது உளவியலாளர்களின் ஒருமித்த கருத்தாகும்.

மொழியறிவை விருத்தி செய்தல் தொடர்பாக விளக்கமளித்த நோம் சொம்ஸ்கி(1959), பிள்ளைகளுடன் சுற்றியுள்ளவர்கள் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு தொடர்பாடல் செய்கிறார்களோ அதாவது இடைத்தாக்கம் புரிகிறார்களோ அவ்வளவுக்குப் பிள்ளைகள் மொழிவிருத்தியில் உச்சநிலையை அடைவார்கள் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த இடைத்தாக்கமானது ஓர் உந்து விசையாக அவர்களிடம் இருக்கின்ற செவிமடுத்தல், பேசுதல் தொடர்பான கருவி, கரணங்களை இயக்கி

அவர்களது மொழித்திறன் விருத்தியை உருவாக்கும் என்பது சொம்ஸ்கியின் கருத்தாகும். இந்நிலையில் பிள்ளையுடன் இடைத்தாக்கம் புரியும், உந்துவிசையை வழங்கும் காரணிகளாக பெற்றோர், மூத்த பிள்ளைகள், விளையாட்டுத் தோழர்கள், தொடர்பு சாதனங்கள், குறிப்பாக முதிர்ந்தோர் போன்றவை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

முதிர்ந்தோரை அதிக நிபுணத்துவமுள்ள பங்காளிகள் என மொழியியலாளர்கள், உளவியலாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். மொழி விருத்திக்கு மட்டுமன்றி கற்றல் விருத்திக்கும் வழிகாட்டுகின்றனர் என்பது விகொற்ஸ்கியின் கருத்தாகும். இக்கருத்தை, இவ்வுண்மையை சார்ள்ஸ் வேர்த் (2000) மூத்தோர் சரியான நேரத்தில் வழங்கும் ஆதரவு, பிறர்செய்வதை அவதானித்தல் என்பனவற்றின் விளைவாக பிள்ளைகள் சூழல் செயற்பாடு மூலம் அறிவைக் கட்டியெழுப்பிக் கற்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்.

விறுவிறுப்பான சமூகச் சூழலில் உள்ள பிள்ளைகள் சுறுசுறுப்பான கற்றலில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்னும் எண்ணக்கரு இன்று பெரிதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. பேர்க், வின்ஸ்டர் (1995) ஆகியோர் சுட்டிக் காட்டியுள்ள உண்மையான விருத்தி வெளிப்பாட்டிற்கும் உள்ளார்ந்த விருத்தி வாய்ப்புக்கும் இடையே காணப்படும் தூரத்தைக் குறைக்கும் பாலத்தை அமைத்துப் பிள்ளைகள் முன்னேற எந்த வேளையிலும் துணைபுரிகின்ற செயற்பாடானது அதிக நிபுணத்துவமுள்ள பங்காளிகளான முதிர்ந்தோர் அல்லது மூத்த பிள்ளைகள் வழங்கும் அறிவுறுத்தல்கள்தான் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இந்நிலையில் ஒருவரின் அறிவுறுத்தல்கள் பிள்ளைகள் சுறுசுறுப்பாக கற்பவர்களாக விளங்கும் ஊக்கம் அளிக்க முடியும் என்பதோடு அத்தகையவர் துரிதகதியில் முன்னேறிச்செல்ல துணைபுரியக்கூடிய அறிவுறுத்தல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள பிள்ளைகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்பதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பிள்ளைகளின் கற்றலுக்கு உதவி புரியக்கூடிய மூத்தோர், மூத்தபிள்ளைகள் இல்லாதவிடத்து அப்பிள்ளைகள் பறி கொடுத்தவர்கள் அல்லது பாதக நிலையினர் என்று கருதப்படுமிடத்து இந்த நிலைமையினின்றும் பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றப் பெற்றோர்கள் முன்வர வேண்டும். மொழிவிருத்தி தொடர்பாக சொம்ஸ்கி குறிப்பிட்டது போல் பெற்றோர் ஊமையாகவும், செவிடாகவும் இருக்குமிடத்து பிள்ளையுடன் சரியாகத் தொடர்புபட முடியாத நிலையில் பிள்ளைகள்

முறையாகத் தொடர்பாட வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இல்லாதவிடத்து பிள்ளை மொழி விருத்தியை அடைந்து கொள்வது கடினமாகிவிடும் என்றும் கூறுவதைப் பார்க்கிறோம். இவரது கூற்று மொழி தொடர்பானதாக இருப்பது போல கல்வியியலாளர்கள் கற்றல் விருத்திக்கான விடயங்களில் கவனம் செலுத்தக் கூறுகின்றனர்.

ஆரம்ப வகுப்புப் பிள்ளைகள் தாம் வாழும் உலகத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் அவாக் கொண்டவர்கள். தம்மைச் சூழவுள்ள உலகு பற்றிய அறிமுகத் தகவல்களை முதலிற் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். அடுத்து அவர்கள் கிடைக்கும் வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தி திறந்த கற்றலுக்கு அனுமதி தரும் வழிகளில் தொழிற்பட உதவும் செயற்பாடுகளை அணுகுகிறார்கள். கலைத்திட்ட விருத்தியாளர்கள், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர் ஏனையோர் ஆகியவர்கள் ஆரம்ப வகுப்பு பிள்ளைகளின் கற்றல் மேம்பாட்டுக்கு பொருத்தமான சந்தர்ப்பங்களை அறிந்தும், படைத்தும் உதவும் மனிதர்களாகத் தம்மைக் கருதுதல் வேண்டும். இது அவர்களின் பொறுப்பாகும்.

ஒவ்வொரு பிள்ளையும் தனியாள் என்ற வகையிலும் சமுதாயத்தில் பங்குபற்றும் உறுப்பினர் என்ற வகையிலும் பூரண விருத்தி அடைவதற்குரிய வாய்ப்புக்களை வழங்குதல் கல்வியின் நோக்கம் என்பது இன்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வியின் நோக்கம் தேடலாகும். இத்தேடலானது இடைநிலை வகுப்புக்களில் தான் அதிகமென்பதும் மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இந்நோக்கத்தை அடைதல் பெரும்பாலும் மிக இளைய பிள்ளைகளிடம் அதாவது ஆரம்ப வகுப்புகளில் அதிக அளவில் தாங்கியுள்ளது என்பதனை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இது ஒரு பிள்ளை எதனைக் கற்கின்றது என்பதனைவிட எவ்வாறு கற்கிறது என்பதில்தான் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துகின்றது என்பதையும் நாம் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். இதன்மூலம் ஆரம்ப வகுப்புப் பிள்ளைகள் பயன்படுத்தும் திறன்களும் சிந்தனைச் செயற்கிரமங்களும் பெறுமதியானவை என்பது மிக முக்கியமான விடயம்.

ஆரம்ப வகுப்புகளில் வயதேற்றத்துக்கமைய மேல்நோக்கிச் செல்லும்போது பிள்ளை அதிகளவில் தர்க்கரீதியாகச் சிந்திக்கின்றது. சிறப்பாக ஆரம்ப வகுப்புப் பிள்ளைகள் தரம் மூன்று தொடக்கம் அறிவாட்சித்துறையில் தரமேம்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். எண்ணக்கருக்கள் சிந்தனையில் விரிதிறன் பெறுகிறார்கள். அறிவை ஈட்டிக் கொள்ளல், எண்ணக்கருக்களில் முதன்மைத் தேர்ச்சி பெறல்,

மனப்பாங்குகளை உருவாக்குதல், செயற்திறன்களை விருத்தி செய்தல் ஆகியவற்றைக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் படிப்படியாக எண்ணக்கருக்கள் தொடர்பான சிறப்பியல்புகளைக் கற்கிறார்கள். அதாவது அவர்கள் எண்ணக் கருக்களுக்கான வகை வேறுபடுத்தல், பொதுக்கூறுகளை இனங்காணல் என்பவற்றைக் கற்றுக் கொள்வதன் மூலம் எண்ணக் கருக்களுக்கு வடிவம் அமைக்கிறார்கள். ஆயினும் ஒரு பிள்ளை சுயமாக அறிவைக் கட்டியெழுப்பும்போது முதிர்ந்தோர் ஒருவர் வழிகாட்டியாகவும், இலகுபடுத்துபவராகவும் பணிபுரிய வேண்டும். பொருள்களோடும், மக்களோடும் இடைவினை நிகழத் தேவையான வகுப்புகளை வழங்குபவராகவும் தொழிற்பட வேண்டும். இவ்வாறு தொழிற்படத் தவறும் பட்சத்தில் பிள்ளைகள் பறிகொடுத்தவர்கள் அல்லது பாதகநிலையினர் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தின் ஒரு செயற்பாடானது தரம் 6 மாணவர்களுடன் தரம் 1 மாணவர்களைக் கலந்துரையாடச் செய்ய வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது. இங்கு ஆசிரியரது மேற்பார்வையும் வேண்டப்படுகிறது. இக்கலந்துரையாடலை அவதானித்தோர்கள் முன்வைத்த கருத்து கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியவை. ஆசிரியர்களிடம் கலந்துரையாட, கருத்துப் பரிமாற விரும்பாத பிள்ளைகள் ஆண்டு 6 மாணவர்களுடன் மகிழ்ச்சியாகவும் புதுப்புது விடயங்கள் தொடர்பாகவும் கலந்துரையாடியுள்ளனர். ஒருவகையில் மூத்த சகோதரர்களின் சங்கமிப்புப் போல ஆரம்ப பிரிவுப் பிள்ளைகளுக்கு இது அமைந்திருக்கின்றது. கற்றல் இயல்பாக நடைபெற்றுள்ளமையும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வாய்ப்புக்களை ஆசிரியர்கள் உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து முதிர்ந்தோர், ஆரம்பப் பிரிவு பிள்ளைகள் விடயத்தில் அதிக பங்களிப்புச் செய்பவர்கள் என்பதை உணரவேண்டும். அதனால்தான் அதிக நிபுணத்துவமுள்ள பங்காளிகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். விஞ்ஞானி நியூட்டன் கூறியது போல் எனது தாத்தாக்களின் தோள்களில் நின்று நான் இவ்வுலகத்தைப் பார்க்கிறேன் என்பதும் முதிர்ந்தோரின் பங்களிப்பை வலுச்சேர்க்கும் காரணிதான். முதிர்ந்தோர் ஆரம்பப் பிரிவு பிள்ளைகளுடன் தொடர்பு கொள்ளும் வாய்ப்புகள் இன்று அருகி வருகின்றன. பழம் பஞ்சாங்கங்கள், பழசுகள், தற்போதைய நாகரீகத்தைத் தெரியாதவர்கள் என்று ஒதுக்காமல் முதிர்ந்தோர் தொடர்பைப் பிள்ளைகள் பெற உதவ வேண்டும். இல்லையேல் பறிகொடுத்தவர்கள் அல்லது பாதக நிலையினர் என்று பார்க்கும் நிலைக்குப் பிள்ளைகள் நிலை சென்றுவிடும்.

ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர்களின் மொழித்திறன்களும் அவற்றை மதிப்பீடு செய்தலும்

மொழித்திறன்கள் நான்கு வகைப்படும். அவையாவன கேட்டல், பேசுதல், வாசித்தல், எழுதுதல் என்பனவாகும். இவற்றை அடிப்படை மொழித்திறன்கள் என்று விசேடித்துக் குறிப்பிடுவர். இவற்றை உள்வாங்கல், வெளித்துலங்கல் திறன்கள் எனவும் இருவகைப் படுத்தலாம். கேட்டல், வாசித்தல் ஆகிய இரண்டும் உள்வாங்கல் மூலங்களாக இருக்க ஏனைய பேசுதல், எழுதுதல் இரண்டும் வெளித்துலங்கல் மூலங்களாகக் காணப்படும். மேலும் கேட்டல் என்பது இன்று செவிமடுத்தல் எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றது. இது கிரகித்தல், கேட்டல் என்ற இரு பண்புகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. பேசுதல், வாசித்தல், எழுதுதல் என்பனவற்றிலும் கிரகித்தல் தொழிற்பாடு காணப்படுகின்றது. எனினும் கேட்டலின் போது மட்டும் கிரகித்துக் கேட்டல் என்பது இன்று சேர்க்கப்படுவதற்கான காரணத்தை நோக்குதல் மிக அவசியமானது. ஏனைய மூன்று திறன்களுக்கும் அடிப்படையானது கேட்டல் தான். இந்நிலையில் கேட்டல் கிரகித்தலுடன் நிகழ்தல் முக்கியத்துவப்படுத்தப்படுகின்றது.

குழந்தை பிறந்ததும் கேட்கும் ஆற்றல் இருக்கின்றதா என்பதையே முதலில் சோதனை செய்து பார்ப்பது அன்று தொட்டு உள்ள செயற்பாடு. ஒரு சாவிக் கொத்தையோ சில்லறை நாணயங்களையோ நிலத்தில்

போட்டு அந்த ஒலியை குழந்தை உள்வாங்குகின்றதா என மதிப்பீடு செய்யும் செயலை முன்னோர்கள் செய்வது உண்டு. ஏனெனில் கேட்கின்ற குழந்தைக்குத் தான் பேச்சுச் செயற்பாடும் சாத்தியமாகின்றது. கேட்கும் ஆற்றல் இல்லாத பிள்ளைகள் பேசும் ஆற்றலையும் இழந்து விடும். உதாரணமாக உண்டியலில் காசு போட்டால் தான் காசை திருப்பி எடுக்க முடியும். அது போல் தான் நிறையக் கேட்ட பிள்ளைதான் அதிகம் பேசும் என்பார்கள். இந்நிலையில் வீட்டுச் சூழலில் அதிகம் கேட்கும் வாய்ப்பை பிள்ளைகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும். தாய் தந்தை மூத்தோர், சகபாடிகள், முதியோர் எனப் பல்வேறு தரப்பினர்களால் பிள்ளைகள் அதிக விடயங்களை உள்வாங்க வேண்டும். உள்வாங்குதல் அதிகரிக்க அதிகரிக்க பிள்ளையின் பேச்சாற்றலும் அதிகரிக்கும்.

மேற்குறிப்பிட்ட அடிப்படை மொழித்திறன்களுள் கேட்டலும் பேசுதலும் பாடசாலைக்குச் செல்லும் முன்னரே பிள்ளைகளிடம் வளர்க்கப்படுகின்றன. பாடசாலைக்குச் செல்ல முன்னர் பல்வேறு காரணிகள் செவிமடுத்தலுக்கு தொடர்புபட்டபோதும் முன்பள்ளியும் தொடர்பு சாதனங்களும் பிள்ளையின் கேட்டலில் அதிக தாக்கம் செலுத்தி அது பேச்சாற்றலிலும் தாக்கத்தைச் செலுத்துகின்றது. இந்நிலையில் பாடசாலைக்கு வருவதற்கு முன்னரே வளர்த்துக் கொண்ட கேட்டலையும் பேசுதலையும் மதிப்பீடு செய்த பின்னரே வாசித்தலையும் எழுதுதலையும் வளர்த்துக் கொள்ள ஆசிரியர் முற்பட வேண்டும். இந்நிலையில் கேட்டலை மதிப்பீடு செய்தலை முதலில் நோக்குவோம்.

கேட்டல் என்பது கவனத்துடனும் தெளிவோடும் தேவையான வற்றை மாத்திரம் செவிமடுத்தல் எனக் கூறலாம். இதுவே நல்ல முறையில் அமைந்த கேட்டலுக்கான முக்கிய பண்பென கருதப்படுகின்றது. இந்நிலையில் ஆரம்பப்பிரிவு மாணவர்களின் கேட்டல் திறனை மதிப்பீடு செய்வதற்கு பல்வேறு செயற்பாடுகளைக் குறிப்பிடலாம். முதலில் மாணவர்கள் ஒலிகளை இனங்காணும் திறனை மதிப்பிடல் வேண்டும். மாணவர்களை சிறிது நேரம் கண்களை மூடிக் கொண்டிருக்கச் செய்து மாணவர்களை பின்புறமாக நின்று வெறும் பேணி ஒன்றைத் தட்டும் ஒலி நிலத்தில் தடியால் தட்டும் ஒலி மண் நிரப்பிய பேணியை அசைக்கும் ஒலி கடித உறையுனுள் மணல் இட்டு அசைக்கும் ஒலி, பேணி ஒன்றினுள் நீர் ஊற்றும் ஒலி, கடதாசி ஒன்றை எழுத்துக் கிழிக்கும் ஒலி போன்ற ஒலிகளை எழுப்பி அவ்வொலிகள் பிறந்த விதங்களை கேட்டல் வேண்டும். மாணவர்கள் அந்த ஒலிகளை இனங்காண மிக

அவதானமாக கேட்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். பின்னர் எழுப்பப்பட்ட ஒலிகள் ஒவ்வொன்றையும் எவ்வெவ்வொலிகள் எனக் கேட்பதன் ஊடாகவும் இது போன்ற பல்வேறு செயற்பாடுகளை செய்வதன் மூலமும் அவர்களை கேட்டல் திறன்களை மதிப்பீடு செய்ய முடியும்.

மாணவர்களை வட்ட வடிவில் நிற்கச் செய்து இரு குழுக்களாகப் பிரித்து பறவைகள் சிறகுகளை அசைப்பது போல் கைகளை அசைத்துக் கொண்டு வட்டமாக ஓடச் செய்தல் வேண்டும். ஆசிரியர் மாறி மாறி பறவைகளின் பெயர்களை கூறும் போது பறவை அல்லாத விலங்கின் பெயரையும் கூற வேண்டும். அதைக் கேட்டவுடன் மாணவர்கள் கைகளை அசைத்திட நிறுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்யாதவர்கள் தோற்றவர்களாக கருதப்படுவர். இவ்விளையாட்டுச் செயற்பாடு அவர்களின் கேட்டல் திறனை மதிப்பீடு செய்ய உதவும். விளையாட்டும், போட்டியும், பாராட்டும் அவர்களை உற்சாகமாக ஈடுபடச் செய்வதோடு அவர்களது கேட்டல் திறனையும் விருத்தியடையச் செய்யும். இவ்வாறான செயற்பாடு சைமன் சொல்கிறார் என்ற தலைப்பில் பொதுவாக விளையாடப்படுவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பறவைகளின், விலங்குகளின் பெயர்களைச் சொல்லி அவர்கள் கேட்ட பறவைகளின், விலங்குகளின் பெயர்களை மீண்டும் நினைவுபடுத்திப் பார்க்கும் அப்பியாசம் ஒன்றை ஒழுங்கு செய்தால் அதனூடாக நினைவுபடுத்தல் செயற்பாடும் வளர்க்கப்படும்.

அடுத்து மாணவர்கள் முன்பு கேட்டிராத கதையொன்றை அல்லது சம்பவமொன்றை தெரிவு செய்து மாணவர்களை அவதானித்து கேட்கும்படி ஆலோசனை வழங்கி கதையை அல்லது சம்பவத்தை விபரிக்க வேண்டும். பின்னர் அவற்றை மீள வலியுறுத்தும் விதத்தில் சிறிய சிறிய வினாக்களைக் கேட்க வேண்டும். வினாத்தொடுக்கும் போது அவர்கள் கொடுக்கும் விடைகளைக் கொண்டு அவர்களை தனித்தனியே மதிப்பீடு செய்யலாம். இதே போல ஒவ்வொரு மாணவர்களும் ஒவ்வொரு வாக்கியமாகக் கூறி புதிய கதையையும் உருவாக்கலாம். மாணவர்கள் கருத்துடைய வசனம் அமைக்கும் இயல்பை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமெனின் கவனமாக கேட்டிருத்தல் அவசியம். இவ்வாறான செயற்பாட்டாலும் ஒவ்வொரு மாணவரையும் வேறுபிரித்து மதிப்பீடு செய்ய முடியும். இதை விட கேட்டலின் பின்பு சிறு வினாக்களுக்கு விடையளிக்கச் செய்து படங்கள் மூலமோ அல்லது நடிப்பின் மூலமோ தெரிவிப்பது போன்ற முறைகளையும் கேட்டலை மதிப்பீடு செய்ய

பயன்படுத்தலாம். மேலும் மாணவர்கள் சிறு சிறு வினாக்களை சந்தர்ப்பம் கொடுப்பது அவர்களது கவனமாக கேட்டலின் மிக நல்ல செயற்பாடு எனலாம்.

இனி பேசும் செயற்பாட்டை மதிப்பீடு செய்யும் முறைகளை எடுத்து நோக்குவோம். மாணவர்களின் பேச்சுத் திறனை மதிப்பீடு செய்யும் போது அவர்களை பேசத் தூண்டும் சிறு சிறு செயற்பாடுகளை பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். நட்புரீதியான உரையாடல், உற்று நோக்கியவற்றைப் பேசுதல், ஒன்றைப் பார்த்து விபரித்தல், தமக்குத் தெரிந்த கதைகளைச் சொல்லல், எதையாவது ஒன்றை செய்யும் விபரத்தை விபரித்தல், ஒவ்வொரு பிள்ளையும் ஒவ்வொரு வசனத்தைக் கூறி கதை ஒன்றை உருவாக்கல் போன்ற பல்வேறு முறைகள் மூலம் மாணவர்களின் பேச்சுத் திறனை மதிப்பீடு செய்யலாம். மாணவர்கள் உரையாடக்கூடிய விடயங்களைக் கொண்ட படங்களைத் தயாரித்துக் கொடுத்து படங்களை நன்றாக அவதானிக்கச் செய்து அப்படத்திலுள்ள விடயங்களை கூறச் செய்யலாம். தற்போது குழு முறைக் கற்பித்தல் பெரிதும் வரவேற்கப்படுவதால் குழுக்களுக்கு படத்தை வழங்கி அவர்களை கலந்துரையாடச் செய்து ஒவ்வொரு மாணவரையும் வெவ்வேறு விடயத்தைக் கூறச் செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்குள் உரையாடுவதும் அவர்களை கூறச் சொல்வதும் அவர்களது பேச்சுத் திறனை விருத்தி செய்யும் அதே சமயம் மதிப்பீட்டையும் செய்ய முடியும்.

ஒரு சந்தைக் காட்சி, ஒரு வயலையும் அங்கே வேலை செய்யும் விவசாயியையும் காட்டும் படம், கடற்கரைக் காட்சி, பேருந்து நிலையம், பலவித மிருகங்கள் வசிக்கும் காடு போன்ற படங்களைக் கொடுத்து மாணவர்களை கலந்துரையாடச் செய்யலாம். இங்கு மாணவர்கள் விபரிக்கும் விடயம் படத்திற்கு பொருத்தமானதா? தலையங்கத்திற்கு பொருத்தமானதா? மாணவர்கள் தனது கருத்தை தெளிவாகவும் சிக்கலில்லாமலும் கூறுகின்றாரா? படத்தின் புறத் தோற்றத்தில் காணும் பொருள்கள் ஊடாக தனது சிந்தனையைச் செலுத்தி இருக்கிறாரா? போன்ற விடயங்களை அடிப்படையாக வைத்து மதிப்பீட்டினை மேற்கொள்ளலாம். இச்செயற்பாடுகள் மூலம் மகிழ்ச்சிகரமாகவும், தாங்கள் மதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றோம் என்று தெரியாமலும் அவர்கள் செயற்படுவார்கள்.

வாசிப்புத் திறனை மதிப்பீடு செய்வதை எடுத்துக் கொண்டால் உரத்து வாசிப்பதே ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர்களுக்கு உகந்தது. இதன் மூலம்

வாசிக்கும் பொறிமுறைத் திறன்களை மதிப்பிடுதல் இலகுவாகும். நிறுத்தற் குறிகள், உயிர்க் குறிகள் போன்றவற்றை அனுசரித்து வாசிக்கின்றார்களா என்பதையும் மதிப்பீடு செய்ய முடியும். ஆனால் வாசிப்பு அவதானத்துடனும் கிரகித்தலுடனும் நடைபெறுகிறதா என மதிப்பீடு செய்ய மெளன வாசிப்பே உகந்தது என்பதையும் ஆசிரியர் மனங்கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக மதிப்பீட்டிற்கு பாடல் நூலை மாத்திரம் உபயோகிப்பது போதுமானதல்ல. அவர்கள் வயதுக்குப் பொருத்தமான வாசிப்பு மூலங்களை ஆசிரியர் தேடி வழங்க வேண்டும். ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர்கள் என்பதால் அவர்களை ஊக்குவிக்கும் விதத்திலான விளையாட்டு வடிவில் அமையும் மதிப்பீட்டு முறைகளை பயன்படுத்துவது உகந்தது.

இறுதியாக தெளிவாகவும் அழகாகவும் எழுத்துக்களை எழுதுதலும் ஆக்கமுறையில் எழுதுதலும் முக்கிய அம்சங்களாகக் கொண்டு எழுதுதல் திறனை எடுத்து நோக்குவோம். எழுத்துக்களின் வடிவம், எழுத்தைத் தொடங்கி முடிக்கும் நிலையை (திசைமுகம்) உயிர்க்குறிகளை இடுதல், எழுத்துக்களுக்கிடையிலான தூரம், எழுத்துக்களை சரியான அளவில் எழுதுதல், நிறுத்தற் குறியீடுகளை பயன்படுத்தல் ஆகிய திறன்களை கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். எனினும் மாணவர்களின் எழுத்தை மதிப்பீடு செய்யும் போது எழுத்துக்களின் அளவையோ, வடிவத்தையோ பற்றி அதிக கவனத்தைச் செலுத்தத் தேவையில்லை என்று சிலர் குறிப்பிடுகின்றமை அவதானத்திற்குரியது. காரணம் தரம் 2, 3 இல் பிள்ளைகள் எழுத்துக்களை இனங்காணுவதே முக்கியம் எனக் கருத வேண்டும். இங்கு சொற்களில் விடப்பட்ட எழுத்துக்களை நிரப்புதல் போன்ற அப்பியாசம் மூலம் எழுத்துத் திறனை மதிப்பிடலாம் எனக் கூறப்படுகின்றது.

எந்த ஒரு விடயத்தையும் கற்கும் போது மாணவர்களின் தேர்ச்சிகளை எதிர்பார்த்த தேர்ச்சி மட்டத்திற்கு கொண்டு வருதல் ஆசிரியரின் முக்கியமான பணியாகும். அவ்வாறே தேர்ச்சிகளும் தேர்ச்சி மட்டங்களும் அடையப் பட்டுள்ளனவா என்பதையும் கண்டு பிடிப்பதும் கற்றலால் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களினை கணிப்பீடு செய்வதும் ஆசிரியரின் பணியாகும். கற்கும் போது அடிக்கடி செய்யும் மதிப்பீடும் இறுதியில் செய்யும் மதிப்பீடும் இங்கு பலனளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். இவ்வாறு மதிப்பீடு செய்வதால் மாணவர்களை ஊக்குவிப்பதற்கும் அவர்களது திறன்களை வளர்ப்பதற்கும் அவர்களது ஆற்றலை ஏற்படுத்துவதும் இது உதவுகின்றது. மேலும் மதிப்பீட்டுப் பெறுபேற்றைக்

கொண்டு அவர்களின் அறிவின் தரத்தை விளங்கிக் கொள்ளவும் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளவும் முடியும்.

முடிவாக ஒரு பிள்ளையின் தேர்ச்சியைப் பற்றி பரந்த விளக்கத்தை அறிவிப்பது மதிப்பீட்டு அறிக்கை என்பதையும் பிள்ளையைக் கற்பதற்கு ஊக்குவிப்பதற்கு மிக முக்கியமானது மதிப்பீட்டு பெறுபேறுகளுக்கு அமைய ஆலோசனை வழங்குதல் என்பதையும் பிள்ளையின் திறன்கள் படிப்படியாக வளர்கின்றமையால் மதிப்பீட்டு பெறுபேறுகளை தொடர்ச்சியாக அறிக்கை செய்து வைக்க வேண்டியதன் அவசியம் என்பதையும் மதிப்பீட்டின் போது திடமான கல்வி நோக்கங்களை தீர்மானித்துக் கொள்ளவும் என்பதையும் பிள்ளை யொன்றின் திறன்களும் எண்ணக்கருக்களும் பற்றிய விபரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடிவது மதிப்பீட்டின் மூலமாகும் என்பதையும் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

குறிப்பாக ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் நான்கு வகை அடிப்படை மொழித் திறன்களை வளர்ப்பதில் அக்கறை கொள்வார் எனின் அந்நான்கு வகை அடிப்படை மொழித்திறன்களை மதிப்பீட்டு செய்வதிலும் தெளிவான அறிவு இருக்க வேண்டும் என்பதையும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் மதிப்பீட்டின் மூலம் ஆசிரியர்கள் தனது கற்பித்தல் செயலின் பெறுபேறுகளை கண்டறிய இது உதவுகின்றது. நல்லாசிரியர் தன் ஆற்றல்கள் வளர்க்கவும் தன்னை மதிப்பீட்டு செய்யவும் மாணவரை மதிப்பீட்டு செய்தல் உதவுகின்றது.

மணி விழா மலர்
வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர்

பட்டிமன்றம் ஒரு கல்விபயில் களம்

பட்டிமன்றம் என்பது மிக பிரபல்யமான கலைச்சொல். தமிழர் வாழ்வில் இது மிக நீண்ட கால பரிச்சயம் கொண்ட வினைத்திறனான செயற்பாடாகும். அறிவின் தெளிவை எடுத்துக்காட்டும் நல்ல விளைதிறனான செயற்பாடும் ஆகும். கருத்துப்போர் என்று கருதப்பட்டு 3000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என ஆராய்வுபூர்வமாக நிறுவுகிறார் கவிஞர் கோ.இளஞ்சேரன். மன்னிய அவையிடல் வெல்லுதல் என்ற கருத்து சங்ககாலத்திற்கு 1500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாக நிறுவப்படுகின்றது. பிங்கல நிகண்டு கழகம், பட்டிமன்றம், கல்விபயில் களம், என்கிறது. வடமொழி இலக்கியங்களில் சொற்போர் என்றும், வாதவித்தை, தர்க்கவித்தை, என்ற பேர்களிலும் அழைக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. சொற்போர் என்ற வகையில் ஒரு கலைத்திறனாக அறிவுக்கருவியாக வளர்ந்து வந்துள்ளது என்பதனை கவிஞர் கோ.இளஞ்சேரன் நிறுவியுள்ளார். மூளைப்புயலுக்கு கருவியாக அமைந்தது என்று தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் குறிப்பிட்டுள்ளார். உலக மொழியாகக் கொள்ளப்படும் ஆங்கில மொழியில் லொஜிக் (Logic) என்பது தாற்கவியல் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கிரேக்களர்கள் டயலொ டையாலடிக்க என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். அரிய கருத்துக்கள் வெளிப்படவும், ஆய்வுக் கருத்துக்களுக்கு முடிவு காணப்படவும், புதிய கருத்துக்கள் மலரவும் வழிவகுப்பது பட்டிமன்றம். வாழ்வியல், அரசியல், அலுவலியல்,

உளவியல் முதலிய துறைகளுக்கு வழிகாட்டி அறங்கோலின பட்டிமன்றங்கள். சமயம், மொழி, சினிமா.... என எத்துறையிலும் சரியான தெளிவான முடிவை தர்க்க ரீதியாக எடுக்க உதவுகின்றன பட்டிமன்றங்கள்.

இருப்பினும், வாது வேண்டாத ஒன்று என திருஞானசம்பந்தர் குறிப்பிடுகின்றார். வாதாடி என்ன பயன் வாய்க்கும் என்று கேட்கின்றார் தாயுமானவர். சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும் என்றார் கொன்றை வேந்தனில் ஒளவையார் வாதாடி வழக்கழிவு செய்ய வேண்டாம் என்கிறது உலக நீதி நடைமுறையில் கூட வாதாட்டம், ஒரு சூதாட்டம் போல் இறுதியில் வேதனையை இழப்புக்களைத் தான் தந்துள்ளது. இந்நிலையில் அகில இலங்கை தமிழ்த்தின போட்டிகளிலும். கலை விழா, வாணி விழா போன்ற நிகழ்வுகளிலும் முக்கியத்துவம் நிறைந்த நிகழ்ச்சியாக பட்டிமன்றம் நிகழ்த்தப்படுகின்றமை ஏன்? என்ற வினா எல்லோருக்கும் எழுவது இயல்பு. உண்மையில், பட்டிமன்றம் என்கின்ற நிகழ்வு வினைத் திறனாகவும், விளைதிறனாகவும் அமைய முறையான திட்டமிடல் அவசியமென்பதை நாம் உணர வேண்டும். இதற்கு பட்டிமன்றம் தொடர்பான கருத்தூன்றிய தேடல் அவசியமாகின்றது. இந்த வகையில் பட்டிமன்றம் தொடர்பான மேலும் சில தகவல்களைப் பார்ப்போம்.

சோழநாட்டின் தலைநகராம் பூம்புகாரில் ஒரு கருத்தை எழுதிக்காட்சிப்படுத்தியபடி புலவர் ஒருவர் நிற்பதாகவும் அவர் தெரிவிக்கும் கருத்திற்கு எதிர்க்கருத்துள்ளோர் வந்து கருத்துரைக்கலாம் என்றும் அந்த கருத்துரைக்கும் இடம் பட்டி மண்டபம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பத்துப்பாட்டு நூல்களான மதுரைக்காஞ்சி, பட்டினப்பாலை ஆகியவற்றில் இப்பட்டிமண்டபம் பற்றிய தகவல்கள் காணப்படுகின்றன. பட்டிமன்றம் நடைபெறுகின்ற இடத்தை பட்டிமண்டபம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதாவது விவாதம் நடைபெறும் இடம் பட்டி மண்டபம் என்றும். இது ஒரு தமிழ்ச் சொல் என்றும் குறிப்பிடலாம். மன்றம், அவை, அரங்கு, பட்டி, களம் என்ற வகையில் பட்டிமன்றம் பிரபல்யமாகியுள்ளது. அரசவை மட்டுமன்றி புலவர்கள் குழுமிக்கருத்துக்களை ஆராயுமிடம் கல்விபயில்களம் என்றும் பட்டி மண்டபம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இக்காலத்தில் தோன்றிய மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பட்டிமண்டப நிகழ்ச்சி நடந்துள்ளதை தகவல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. சென்னையில்

பட்டிமன்றம் என்ற பெயரில் ஓர் அமைப்புத் தோன்றி தற்போதும் இயங்கிவருவதாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இலங்கையிலும் இதன் எச்சங்கள் தோன்றி செயற்பட்டுக்கொண்டிருப்பதையும் அவ்வப்போது சில நிகழ்வுகளில் பார்க்கிறோம்.

பொதுவாக பட்டிமன்றம் என்றால் ஈரணிகள் சொற்போர் நிகழ்த்துவது தான் வழமை. ஆனால் சிலசந்தர்ப்பங்களில் மும்முனைப் பட்டிமன்றங்களும் நிகழ்வதுண்டு. இங்கு மூன்று அணிகள் கருத்துப்போர் நிகழ்த்தி தமது கருத்தை நிலைநாட்ட முடியும். உதாரணமாக சிலப்பதிகாரத்தில் சிறந்த காண்டமாக கருதக்கூடியது எனும் போது மூன்று அணியினர் புகார்க் காண்டம், மதுரைக்காண்டம், வஞ்சிக்காண்டம் என்ற தலைப்புகளில் விவாதிக்கவேண்டும். பட்டிமன்றத் தலைப்பு ஈரணியானாலும் மும்முனையானாலும் குலுக்கல் முறையில் தெரிவு செய்யப்படும். விவாதம் முடிந்தபின் சபையோரின் கருத்துரை எழுத்து மூலம் பெறப்பட்டு அவ்வாக்குகள் எண்ணப்பட்டு முடிவு வழங்கப்படும். இது பாரபட்சமில்லாத முடிவுக்கு வழிவகுக்கும். முடிவுகள் அதிருப்தி காணப்படுமாயின் மேன்முறையீடு செய்யலாம். மேன்முறையீட்டு மன்றம் என்பது பட்டிமன்றத்தின் அடுத்த கட்ட நிலையாகும். தோற்ற அணித்தலைவர் மேன்முறையீடு செய்யும்போது நடுவர் மன்றம் ஒன்றின் மூலம் தீர்ப்பு வழங்கப்படும். நடுவர் மன்றம் என்னும்போது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நடுவர் இணைந்து தீர்ப்பு வழங்குதல். பட்டிமன்றத்தின் வளர்ச்சி தான் வழக்காடு மன்றம் என்று பின்னர் அழைக்கப்பட்டது. இன்றைய காலத்தில் கவிதைப் பட்டி மண்டபம், எழுத்துப் பட்டி மண்டபம் என மேலும் பட்டி மண்டபம் விஸ்தரிக்கப்பட்டு ஆரோக்கியமான விடயம் எனலாம்.

மன்னிய அவையிடை வெல்லுதல் எனும் சிறப்புப் பதமாக பட்டிமன்றம் கூறப்படுவதால் அவையோர் புதுமைத்திறத்தில் தன் முனைப்போ, தற்புகழ்ச்சியோ, கொள்ளாதவர்கள் என்றும் தாம் எவ்வாறான கடும்சொற்களால் தாக்கப்படினும் தகவை (தன்னியல்பை) இழக்காதவர் என்றும் புகழப்படுகிறார்கள். கல்வி கேள்விகளில் சிறந்த நுண்ணறிவு மிக்கவர்களாக அவையினர் காணப்படுகின்றனர். முடிவு தொடர்பாக அவையோரிடம் கருத்துக் கேட்கும் இடத்து அவர்கள் கூறும் கருத்துக்கள் நியாயப்படுத்தப்பட்டு எல்லோராலும் ஏற்கும் வண்ணம் கூறப்படுமென குறிப்பிடப்படுகின்றது. இந்நிலையில் வாதிடுவோர் அவைநெறியை மதித்து பேணுபவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்

என்பதில் எல்லோரும் மிகுந்த அவதானத்துடன் செயலாற்ற வேண்டும். குறிப்பாக அவை நெறியை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றது.

பேசுவோர் எழுந்துநின்று பேசுவர், ஒருவர் பேசும் போது குறுக்கே பேசுவது தவிர்க்கப்படுதல். அவை அதிரப்பேசுதல் தவறு, சபையில் பேசக்கூடாத கொச்சைச் சொல் பேசக்கூடாது, அவைத் தலைமைக்கு கட்டுப்படுதல் வேண்டும். கருத்துகளால் மோதலாமே தவிர தனிப்பட்ட தாக்குதல் கூடாது.

அவி நயம் என்ற நூலை அவிநயனார் என்பவர் எழுதியுள்ளார். இவர் அவைநெறி என்று தலைப்பில் குறிப்பிட்டவற்றை நோக்குவோம்.

- 1) அவையில் கூற வேண்டியவற்றை அவையில் புகும் முன்னரே ஓர் ஒழுங்குவரிசைப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.
- 2) பேச எழும்போது இருவர் ஒரே நேரத்தில் எழக்கூடாது.
- 3) ஒருவரது கருத்துத் தோல்வியுறும் அதை எதிர்பார்க்கவேண்டும்.
- 4) இரு அணியினரும் கூடி உடன்பட்டு நிறைவு பெற வேண்டும்.
- 5) இந்த உடன்பாடு தொடர்பாக முன் கூட்டியே தீர்மானிப்பதை முன்னெண்ணமாக இருக்க வேண்டுமெனக் குறிப்பிடுகிறது.

உண்மையில் ஒரே நேரத்தில் ஒருவரது கருத்தைச் சரியான முறையில் மற்றையோர் செவிமடுத்தல் வலியுறுத்தப்படுகிறது. ஒரே அணியில் உள்ளவர்களும் கூறியது கூறலைத் தவிர்பதற்கு இவ்விடத்தில் அவதானமாக இருக்க வேண்டும். நேரச்சிக்கனம் வேறுவிடயக் கவனம் என்பனவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது தன் அணியின் கருத்தைத் திரும்பக் கூறத் தேவையில்லை. இதனை ஒரு நாயைக்கொண்டு இருவர் வேட்டையாடலை ஒத்தது எனக் கூறப்படுகின்றது. இதே வேளை எதிரணியினரும் மற்றைய அணியின் கருத்தில் கவனம் செலுத்துவது தொடர்பாக வழக்கறிஞர் நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் கூறும் கருத்தைப் பார்ப்பின் " எதிர்க்கட்சிக்காரர் என்னென்ன காரணம் கூறுவார்கள் என்பதை யோசித்துப் பார்த்து அதற்குச் சமாதானம் தேடிக்கொண்டு, பிறகே என் கட்சிக்கான ஆதாரங்களைத் தேடுவது என் வழக்கம்" என்று கூறுகிறார்.

பட்டிமன்றத் தலைப்புக்கள் சமவாய்ப்புள்ளவைகளாக இருக்கும்: இருக்க வேண்டும். தலைப்பைக் கேட்டவுடன் இதிலென்ன விவாதிக்க இருக்கிறது என்று யாராவது கேட்பாராயின் அந்தத் தலைப்பு சமவாய்ப்பற்ற தலைப்பாகிவிடும். ஒருவர் தாய்மொழிப் பற்றுக் கொண்டவராக இருப்பது அவசியமா? அவசியமில்லையா? என்ற தலைப்பை எடுத்துக் கொண்டால் ஏகமனதாக எல்லோராலும் அவசியம் என்றே தான் கூறப்படும். இதுசமவாய்ப்பற்ற தலைப்புக்கு ஓர் உதாரணம் எனலாம். ஒழுங்குணர்வுமிக்க சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப வழிசெய்வது சட்டமா? சுயகட்டுப்பாடா? என்ற தலைப்பை எடுத்து நோக்கின் ஒரு நாணயத்தின் இருபக்கங்கள் போன்று இரு விடயங்களும் சமவாய்ப்புள்ளதாகக் காணப்படுகின்றது.

இந்நிலையில் சமவாய்ப்புள்ள தலைப்பு என்பதால் முடிவும் இரண்டையும் அவசியமென வரவேற்கும் என்ற கட்டாயமோ கருத்தோ கொள்ளத் தேவையில்லை. முடிவை விவாதமே தீர்மானிக்க வேண்டும். முடிவு தொடர்பாக நடுவருக்குப் பக்கச் சார்பான கருத்து இருப்பினும் விவாதத்தின் சாராம்சத்திற்கேற்ப ஓரணியினருக்கான வெற்றியை வழங்க வேண்டும். பல பட்டிமன்றங்களில் இத நடப்பதில்லை.

இந்நிலையில் தலைமை பற்றி எடுத்து நோக்குவோம். ஒரு பால் கோடாமை தலைமைத்துவத்தின் இன்றியமையாமை, முதன்மையான பண்பாகும். "சமன்செய்து சீர் தூக்கும் கோல் போல் அமைந்து ஒரு பால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி" என்று வள்ளுவர் குறிப்பிட்டதை இங்கு மனங்கொள்ள வேண்டும். அடுத்து முன் முடிவைத் தலைமைத்துவம் கொண்டிருக்கக் கூடாது. மூன்றாவது தனி ஆளாக அன்றி ஒரு குழுவும் தலைமைத்துவத்தில் இருக்கலாம் உண்மையில் தனியாளர் எடுக்கும் முடிவைவிடக் குழுவாகச் செயற்பட்டு ஒருவர் கூறிய கருத்து சபையினருக்கு விளங்கவில்லையாயின், அது தொடர்பாகப் புரண விளக்கம் அளிப்பது தலைமைத்துவத்தின் கடமையாகும். அநேகமான பட்டிமன்றங்களில் தலைப்பை வரையறை செய்யாது விடும் தவறு காணப்படுகின்றது. இதன் காரணமாகப் பேச்சாளர்கள் தாம் தாமே வரையறை செய்து தலைப்பிலிருந்து விலகிச் செல்வதைப் பார்க்கிறோம். இத்தவறு நிகழாமல் தடுப்பது தலைமைத்துவத்தின் கடமையாகும். உதாரணமாக, தொலைக்காட்சி தொடர்பான விவாதத்தின் போது ஒருவர் தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பப்படும் சினிமா பற்றிக் கருத்துரைக்க, அதற்குப் பதிலளிப்பவர் சினிமா தொடர்பான கருத்துக்களைத் தொடர,

இறுதியில் சினிமா தொடர்பான விவாதமாக மாறிவிடும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். இதனைத் தலைமை கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இனி, பட்டிமன்றப் பத்துக் கட்டளைகள் என்ற விடயத்தை எடுத்து நோக்குவோம்.

1) பட்டிமண்டபக்களம்	2) அவை-அவையோர்
3) அவை நெறி	4) தலைவர் அல்லது நடுவர்
5) அறைகூவல்	6) மறுப்போர்
7) கருத்துப் போருக்குத் தகுதி கொள்ளல்	8) அவையோர் கருத்து
9) முடிவு அல்லது தீர்ப்பு	10) பின் விளைவு

மேற்கூறிய பட்டிமன்றப் பத்துக்கட்டளைகள் எல்லாப் பட்டிமன்றங்களிலும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியவை. முற்காலங்களில் அரச சபையில் ஒரு கருத்தை எழுப்புதல், அதில் குற்றம் காணுதல், அதன் தொடர்பில் கருத்துப்போர் நிகழ்த்துதல், முடிவு காணுதல் என நான்கு விடயங்கள் மட்டும் குறிப்பிடப்பட்ட பட்டிமன்றச் செயற்பாடு, பின்னர் பத்துக் கட்டளைகள் கொண்ட தாகச் சீர்செய்யப்பட்டு நிகழ்த்தப்பட்டது. மேலும் பட்டிமன்றத்தில் முதலில் பேசும் அணியின் தலைவரே முடித்தும் வைக்க வேண்டுமென்பது விதியாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அடுத்து அணியின் தலைவருக்குத் தொகுப்புரை வழங்குவதற்கு இரண்டாவது சந்தர்ப்பம் கொடுப்பதும், அந்தத் தொகுப்பு உரையில் புதிய கருத்துக்கள் எதனையும் முன்வைக்காது இதுவரை தமது அணியினர் பேசிய விடயங்களும், எதிரணியினரின் கேள்விகளுக்குத் தமது அணியினர் கொடுத்த விடைகளும், தமது அணியினர் முன்வைத்த கருத்துக்களும், எதிரணியினர் பதிலளிக்காத விடயங்களுமென அது தொகுப்புரையாக அமைய வேண்டும். எமது பட்டிமன்றங்களில் தொகுப்புரைக்குப் பதிலாக புதிய கருத்துக்களை மேலும் மேலும் அடுக்கிக் கொண்டு செல்வது தான் நடைபெறுகிறது. அதனால் எதுவித பயனும் இல்லை என்பது பட்டிமன்ற விதிகளின்படி உள்ளமையை நடுவர் வலியுறுத்த வேண்டும்.

இன்றைய பட்டிமன்றங்களின் போக்குத் தொடர்பாகத் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன விடயங்களைப் பட்டிமன்ற நிகழ்வில் கலந்து கொள்வோர் யாவரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

“மூளைப் புயலுக்கு கருவியாக அமையவேண்டிய பட்டிமன்றங்கள் வேடிக்கை, பொழுதுபோக்குத்தனம் என்று போவதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும்” ஒரு கலைத்திறனாக, அறிவுக்கருவியாக வளர்ந்து வந்துள்ள பட்டிமன்றங்கள் தற்போது மேடைச்சடுகுடு, பகிடிச் சிலம்பம், எதிர்ப்போரை ஏளனம் செய்தல், அவர் தம் குணங்களைக் குத்திக் காட்டுதல், அவர் தம் வாழ்க்கைச் செய்திகளைத் தோலுரித்துக் காட்டுதல் என மாறிக் கொண்டு வருகின்றன. மணிகளாய் விளைகின்ற நிலை காணப்படுகின்றது. கருத்துப்போர் ஆரோக்கியமற்றதாய் வெறும் நகைச்சுவை உணர்வை மட்டும் நோக்கமாய்க் கொண்டதாய் திட்டமிடப்பட்ட கேலி உரையாடல்கள் கொண்ட மேடை நாடகங்களாக மாற்றப்படுகின்றன. நடுவரும், இரு அணியினரும் முன்னரே பேசித் தீர்மானித்த வெட்டி, ஒட்டிப் பேசுதலும், நடுவர் சில இடங்களில் வந்து நகைச்சுவையைத் திணிப்பதும் என பொழுதுபோக்கு அம்சம் கொண்டதாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. வெட்டிப் பேசுதல் என்பது இல்லாமல் தாம் தேடிக்கொண்டு வந்த கருத்துக்களை முன்வைத்து விட்டுச் செல்லும் கருத்தரங்குகளாக அமைவதும் உண்டு, கல்வி பயில் களம் என விதந்துரைக்கப்பட்ட பட்டி மண்டபம் வெறும் பொழுது போக்குச் சாதனமாக மாறி வருகின்றது.

இனி, பட்டிமன்றம் அல்லது விவாத அரங்கு எவ்வாறு கல்வி பயில் களமாகத் தொழிற்படுகின்றது என்பதைப் பார்ப்போம். முதலில் வழக்கறிஞரும், சிறந்த தமிழ் அறிஞருமான நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் கூறிய கருத்தை எடுத்து நோக்குவது சிறந்தது. எதிர்க் கட்சிக்காரர் என்னென்ன காரணம் கூறுவார். என்பதை யோசித்துப் பார்த்து அதற்கான சமாதானம் தேடிக்கொண்டு, பிறகே என் கட்சிக்கான ஆதாரம் தேடுவது வழக்கம் என்று கூறினார் இது அவர் ஒரு வழக்கறிஞர் என்பதால் வழக்குப் பேசுவதற்கு மட்டுமல்ல பட்டிமன்றப் பேச்சுக்கும் பொருந்தும். ஒரு தலைப்பை எடுத்துக் கொண்டால் அத்தலைப்புத் தொடர்பாக எதிரணியினர் என்ன பேசுவார். என்பதனைச் சிந்திப்பதும், அப்படியான விடயங்களுக்கு என்னென்ன பதில் அளிக்கலாமென ஆயத்தப்படுத்துவதும் உரிய நேரத்தில் முறையாக அதனை முன்வைப்பதும் கற்றலோடு அதிகம் தொடர்புபடுத்துகின்றது. மேலும் எதிரணியின் கருத்துக்களுக்கு உடனடியாகப் பதிலை முன்வைப்பதும் தம் அணியினருக்குள்ளே ஒற்றுமையும், குழு ஒருமைப்பாடும், கருத்துப் பரிமாறலும் ஏற்பட வாய்ப்பாகின்றது. இன்று சிறந்த கற்பித்தல்

முறையாகக் குழு முறையும், கலந்துரையாடல் முறையும் சிபாரிசு செய்யப்படுகின்றது. இம்முறையில் தலைமைத்துவப் பயிற்சியும் கிடைக்கின்றது.

ஓரணியினர் பேசும் போது எதிரணியினர் அதனை நன்கு கிரகித்து விளங்கிக் கொள்கின்றனர். இத்திறனானது கற்றலிலும் சிறந்த பயனைத் தருகின்றது. கவனத்தைச் சிதற விடாமல் ஆசிரியர் சொல்லும் விடயங்களைக் கருத்தில் கொள்ளும் திறன் வகுப்பறைக்கு மிகவும் முக்கியமானது. இதேபோல் எப்போதோ படித்த விடயங்களை உரிய நேரத்தில் பயன்படுத்துவது போல ஒரு கற்றல் இடமாற்றம் பட்டிமன்றத்திலும் நிகழ்கின்றது. கருத்துக்களை ஒழுங்கு படுத்தல், சமயோசிதமாக முன் வைத்தல், உடனடித் தீர்மானம் எடுத்தல், தெளிவாக எடுத்துரைத்தல் போன்ற பல கற்றலோடு தொடர்பான செயற்பாடுகள் இடம்பெற வாய்ப்புண்டு. தர்க்கிக்கும் ஆற்றல் வளருமாயின் நல்ல பேச்சாற்றலும் அத்தோடிணைந்து வளர்வதற்கு வாய்ப்புண்டு. வெளிப்படுத்துதல் செயற்பாட்டில் எழுத்துமூலம் எல்லோராலும் வெளிப்படுத்த முடிகின்றது. ஒப்படைகள், எழுத்துப்பரீட்சைகள், கட்டுரைகள் என்பவற்றின் மூலம் எழுத்தாற்றல் வளர்ந்தளவுக்குப் பேச்சாற்றல் வளரவில்லை என்பது யாவரும் ஏற்றுக்கொண்ட உண்மை. பேச்சாற்றல் பட்டிமன்றங்களினூடாக வளர்க்கப்படுகின்றது. மேலும் பட்டிமன்றங்களில் ஈடுபட முற்படுவோருக்குத் தேடல் தொடர்கிறது. தாமே தேடிப் பல்வேறு தலைப்புக்களுக்கேற்ப தகவல்களைத் தொகுத்து வைத்துக்கொள்ளும் ஆற்றலும், ஞாபகப்படுத்தலும் வளர்க்கின்றது. மொத்தத்தில் பட்டிமன்றம் ஒரு கல்வி பயில் களமாகப் பரிணமிக்கின்றது.

- கலைமலர் - 2009 - 2010

உசாத்துணை

ஆறுமுகநாவலர்	- தமிழ் இலக்கணம் (இலக்கணச் சுருக்கம்)
அ.சண்முகதாஸ்	- தமிழ் மொழி இலக்கண இயல்புகள்
க.கணபதிப்பிள்ளை	- பைந்தமிழைப் பாதுகாப்போம்
மு.வரதராசன்	- மொழி நூல்
அ.க.பரந்தாமனார்	- நல்ல தமிழ் எழுத வேண்டும்
ந.சுப்புரெட்டியார்	- தமிழ் பயற்றும் முறையியல்
ஆ.வேலுப்பிள்ளை	- தமிழ் வரலாற்று இலக்கணம்
கா.சிவத்தம்பி	- தமிழ் கற்பித்தலில் உன்னதம்
எம்.ஏ.நுஃமான்	- அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம்
செ.யோகராசா	- தமிழில் குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சி
எம்.ஏ.நுஃமான்	- ஆரம்ப இடைநிலை வகுப்புக்களில் தமிழ்மொழி கற்பித்தல்
கா.சிவத்தம்பி	- இலக்கணமும் சமூக உறவுகளும்
மு.வரதராசன்	- மொழி வரலாறு
கு.பரமசிவம்	- இக்காலத் தமிழ் மரபு
- தாய்மொழி ஆரம்பக்கல்வி மொழியுல் தேசிய கல்வி நிறுவகம்
ஆசிரியர் கைநூல் தரம் 1-5 கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

254424

நூலாசிரியர் குறித்து...

நடராஜா பார்த்தீபன் வடமராட்சிப் பகுதியிலுள்ள கரவெட்டியில் பிறந்தவர். யா/ஹாட்லிக் கல்லூரியில் க.பொ.த (உ/த) வரை கற்று, 1982இல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவாகி 1985இல் கலைமாணிப் பட்டத்தை (B.A) பெற்றுக்கொண்டார். 1987இல் ஆசிரியராகவும் 1990இல் ஆசிரிய ஆலோசகராக கண்டியில் பணி புரிந்தார்.

1991இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி டிப்ளோமா பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட இவர், 1994இல் தமிழ்ப் பாடத்தில் முதுகலைமாணி (M.A) பட்டத்தை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றுக்கொண்டார். 2001இல் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிக்கு தமிழ்த் துறை விரிவுரையாளராகத் தெரிவாகி இன்று வரை கடமையாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றார்.

2007ஆம் ஆண்டு ஆசிரிய கல்வியில் முதுகலைமாணி (M.A in Teacher Education) பட்டத்தை திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றுக்கொண்டார். 2014ஆம் ஆண்டு கல்வி முகாமைத்துவத்தில் பட்டப்பின் டிப்ளோமா (PGDEM) பட்டத்தை தேசிய கல்வி நிறுவகத்திடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டார்.

சிறுகதை, நாவல், கவிதை, கட்டுரை எனப் பன்முக எழுத்தாற்றலை வெளிக்காட்டும் இவர் விமர்சனத்துறையில் அதிகம் ஈடுபாடு கொண்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது "மனத்தூறல்" சிறுகதைத் தொகுதியும் "ஈழுத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாறு" கட்டுரைத் தொகுதியும் நூலுருவாகி உள்ளன. கல்வியியற் கட்டுரைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள், ஆகிய இரு தொகுதிகள் வெளிவர இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

திரு.ச.அருளானந்தம்
கேணிப்பித்தன்

VIJAY
PRINTING CENTRE